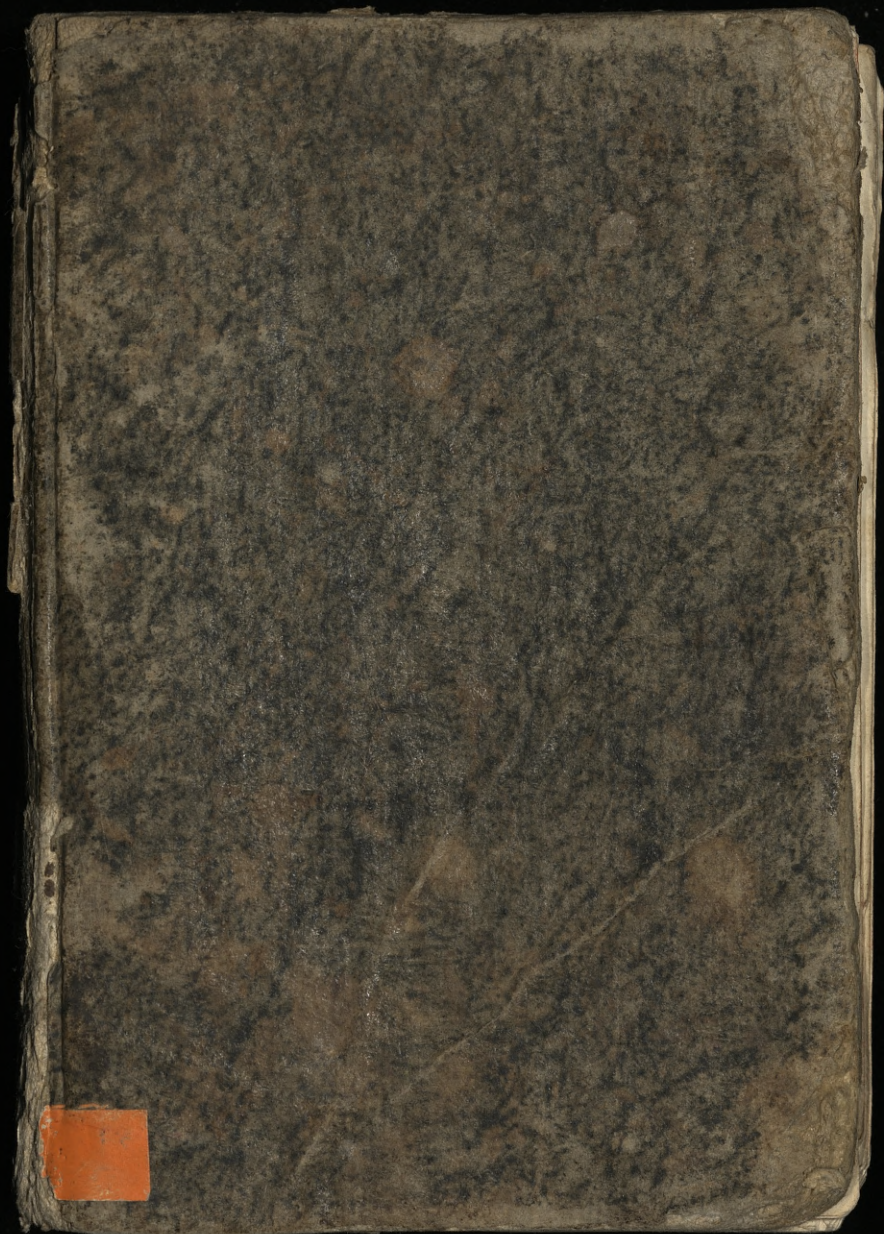

Petri Mayer constantiensis
1789.

Cosmopolita

22 dies Cursus
ult. Dom. p. D.
ff. 769

10,281 $\frac{L}{-}$

23
*

Dilexi Veritatem,
Odii Mendacium,
propterea missus sum
tertium in Exilium.

1789.

Cretenses /: Moniales habentenses:
Semp mendaces, male bestia,
& Ventres pign.

Sic Epimenides Philosophus:
Dein Paulus Apostolus ad Tit.
post hunc beatus Petrus & Vinculis
liberatus. 1789

2 Festus -
Auria n̄ & Romanis Consuetudo
damnare aliquem hoc, priusq̃m
is, q̃i accusatur, praesentes habeat
accusatores, locuq̃ defendendi ac-
cipiat ad abluenda Crimina.
actor. 25. 16.

Der Geist giebt die eingezwungne
Anweisung, daß in den Engländern
nirgends von dem Glauben ablassen,
u. den Freigebornen und Eingekerkerten
gesor̃ geben werden. Ein Wort
ist gebraucht worden gewissem,
aber unter gleichem Namen
die Engländer. 1 Tim. c. 4

Ho Sū, & nil humanū a me alienū
ēē puto, Sed inhūmana abēē. Scio.

Si ea, q̄ te impetunt, Sufferre
Statuisti, ingenti molestiarū
onerē te liberasti.

Interesl maximē, q̄le Decretū
habeas de rebus, q̄ n̄ sunt in
potestate tua, e. g. Sinistra Vale-
tudine, paupertate, Exilio, Morte &
1789.

Male de te loquuntur homines.

Sed mali. Boni enim possunt male loqui.

Nunc malis displicere, laudari est.

Non potest ullam habere Authoritatem
Sententia, ubi, quia damnandus est,
damnat. Moveret, si iudicis
hoc facerent; ne morbo hoc
faciunt, sicut quibusdam canibus
inatum est, ut non pro feritate,
sed pro consuetudine latrent.
1789

DD. BB. molebar
per Conscienza di Frati
& iustitia di Preti
& sic 1778

Paris

Mundus.

C. XXXI

Pietatis erga Deos id præcipuum
 eẽ. Scito, rectas de illis opiniones
 habere, tanqm qđ existant, &
 universa bene ac justè ad-
 ministrant; & ad hoc te ordi-
 = natum eẽ, ut illis pareas, &
 cedas in oibg, qđ fiant, eaqđ
 voluntarius Sequaris, ut quæ
 optimo Consilio pficiantur.
 Sic & nec culpabis unqm Deos,
 nec incusabis quasi neglectus.
 Desiste ab ijs, quæ in potestate
 noũ n̄ sunt.

Epictetus

Inter Boicos facile maximus, natus
Hierapoli, urbe Caria, Servus fuit Gra-
maphroditi Liberti Neronis, & eidem
a libellis; Sed libertatem deinde ob-
tinuit. Cum edicto Domitiani
omnes ab Urbe philosophi relegarentur,
Nicopolin, Epiri, Secessit, ubi Seneca
factus, diem supremum obiit.

Intolerantiam & Incontinentiam
duo gravissima vitia arbitratus
in ore habebat notum illud

Sustine & abstine.

ferantur de eo Versus duo sequentes:

Servus Epictetus, mutilati corporis; frus
pauper; at haec inter, Carus erā Superis.

o
na
r
b
ri
tur,
ca

o
is.

int
Hie

= p

a

"tr

oe

Ni

fa

g

f

s

p

I

[Handwritten scribble]

[Handwritten scribble]

14099

INSIGNIVM
ALIQVOT
VIRORVM
ICONES.

*

Max Braun

LVGDVNI,
APVD IOAN. TORNÆSIVM.
M. D. LIX.

M V I N O R S M
T O V O T A
M V I O R I Y
L I C H N I

14099

Zbiornica
Księgozbiorów Zabezpieczonych
w Stalinogrodzie

1488 6 1953

G. TVFFANO GY-
MNASIARCHÆ NE-

MAVSENSI VIRO

ERVEDITISS.

I. T. F. S.

*

VM pater iandudū ha-
beret hasce icones inu-
tiles, ne omnino peri-
rent, hæc pauca, quæ
huic opusculo insunt,
ex varijs auctoribus accumulavi: exi-
guum sanè opus, nullaq; laude di-
gnum. Verùm ne ingrati nomen mihi
assumerem, volui hoc tibi, quaecunq;
esset, primogenitū dicare, tibi, inquā,
qui ingenium meum satis infœcun-
dū, scabrosum, ac rude, primū exco-
luisti, dolasti, ac subegisti. Turpe enim
esset, ac omnino illiberale, si eum qui

A 2 me

me primò informauit, ac studia mea
direxit, præceptorem non agnoscerē.
Hoc igitur, quamuis te indignum, hi-
lari excipies fronte, ac in eo quid vo-
luerim, non quàm pauca potuerim
considerabis. Aeternum vale, vir
eruditiss. Lugd. II.

Cal. Aprilis,

1559.

Solu-
doli-
lum-
non
Qu-
non
est,
quo
sed t-
Ad-
cun-
tem-

ia mea
oscerē.
um, hi-
id vo-
uerim
vir

STVDIOSÆ IV.

VENTVTI.

CVM hoc seculo tanta sit frequentia eorum, qui, vt de literis benè mercantur, in id totos dies & noctes incumbūt, quo aliquo modo possint studiosorum conatus iuuare: ne solus ociose feriari viderer, ego & hoc meum doliolum volui volutare. Hoc igitur opusculum in lucem emisi: in quo iconibus annexi nonnulla de eorum, quos exprimunt, vita, & genere: insuper ætatem qua quisque vixit. Quod quidem quàm leue sit, quàmque parui momenti, non me latet. Quidquid enim in eo est, ex varijs tantum autoribus compilauī: in quo quidem non ingenio non solertia opus est, sed tantum labore, et labore quidem leuissimo. Adhæc pauca sunt Icones. Hoc tamen qualecunq; sit, in tuam gratiam emittimus, et emittemus quodcunq; posthac à nobis prodierit.

Hoc in libello aliquot Icones inuenies, partim
philosophorum, partim quorundam quorum
scripta in nostris manibus extant: tempora item
quibus quisque emicuerit, & nonnulla de eo-
rum genere ac vita. In quo si quaedam (tuo iu-
dicio) non rectè quadrent, vt certo scio multa
fore, nostrarum virium imbecillitatem incre-
pabis, quae dum incrementum accepe-
rint, aliud maius tentabunt.

Interea istis fruire.

Lugd. II. Cal.

April.

*Auctores quibus in hoc opuscu-
lo vsi sumus.*

*

Volaterranus.
Aulus Gellius.
Cælius Rodiginus.
Diogenes Laërtius.
Petrus Crinitus.
Plutarchus.
Funccius.
Lucianus.
Erasmus.
Suidas.
Plinius senior.
Titus Liuius.
Cicero.
Ioannes Picardus.
Polybius.
Orosius.
Iustinus.
Diodorus.
Eusebius.
Onuphrius Panuinius.
Phauorinus.
Strabo.

Athenæus.
Quintus Curtius.
Conradus Gesnerus.
Dion Cassius.
Cornelius Tacitus.
Plinius Nouocomensis.

INDEX ICO.

N V M.

*

A

<i>Aelianus Sophista</i>	221
<i>Aelius Donatus</i>	230
<i>Aelius Spartianus</i>	225
<i>Aeschylus</i>	58
<i>Aeschines</i>	74
<i>Aesopus</i>	27
<i>Alcmaeon</i>	51
<i>Anaximenes</i>	32
<i>Anacharsis</i>	24
<i>Anaxarchus</i>	102
<i>Antisthenes</i>	76
<i>Anaximander iunior</i>	183
<i>Anaxagoras</i>	57
<i>Apollonius</i>	151
<i>Appianus</i>	220
<i>Aratus</i>	142
<i>Archytas</i>	85
<i>Aristippus</i>	80
<i>Arcefilaus</i>	135
<i>Archelaus</i>	55
<i>Aristophanes</i>	64

A 5 *Arist*

I N D E X.

<i>Aristoteles</i>	99
<i>Aristarchus</i>	65. 162
<i>Aristonymus</i>	159
<i>Asinius Pollio</i>	179
<i>Ausonius</i>	231

B

<i>Blondius</i>	236
<i>Berosus</i>	3
<i>Bemarchius</i>	235
<i>Bias</i>	7
<i>Bion</i>	133

C

<i>Callimachus</i>	139
<i>Carneades</i>	160
<i>Cato</i>	157
<i>Catulus</i>	164
<i>Cebes</i>	72
<i>Chilon</i>	33
<i>Chrysippus</i>	152
<i>Cicero</i>	156
<i>Claudianus</i>	133
<i>Cleantes</i>	146
<i>Cleobulus</i>	26
<i>Clitomachus</i>	163
<i>Columella</i>	205
<i>Cornelius Tacitus</i>	208
<i>Cran</i>	

INDEX.

<i>Crantor</i>	132
<i>Crates Atheniensis</i>	125
<i>Crates Thebanus</i>	118
<i>Erito</i>	73

D

<i>Demetrius</i>	126
<i>Democritus</i>	59
<i>Demosthenes</i>	97
<i>Diodorus</i>	120
<i>Diogenes Cynicus</i>	104
<i>Diogenes Laërtius</i>	222
<i>Diogenes Apollon.</i>	38
<i>Dion Cocceius</i>	224
<i>Dionysius Halicarnassensis</i>	190
<i>Dionysius Meth.</i>	138
<i>Dionysius Mil.</i>	217
<i>Dioscorides</i>	191

E

<i>Empedocles</i>	61
<i>Epicharmus</i>	52
<i>Epicurus</i>	114
<i>Epimenides</i>	20
<i>Euclides</i>	78
<i>Eudoxus</i>	88
<i>Euripides</i>	66
<i>Eusebius</i>	227
<i>Glauc</i>	

INDEX.

G

Glaucon

87.

H

Heraclides

197

Heraclitus

42

Herillus

144

Hermagoras

193

Hermogenes

175

Hipparchia

111

Hippasus

62

Homerus

5

Horatius

188

I

Iamblichus

229

Iulius Hyginus

196

L

Lactantius

226

Lacydes

143

Leucippus

148

Linus

1

Lucanus

206

Lycon

141

M

Melissus

63

Menedemus

92

Menedemus superst.

129

Men

INDEX.

<i>Menippus</i>	128.
<i>Metrocles</i>	109
<i>Mison</i>	18
<i>Monimus</i>	90

O

<i>Onesicritus</i>	112
<i>Ovidius</i>	194

P

<i>Pantherus</i>	223
<i>Parmenides</i>	77
<i>Periander</i>	11
<i>Phædon</i>	87
<i>Pherecydes Athen.</i>	4
<i>Pherecydes Syrus</i>	49
<i>Philolaus</i>	86
<i>Pindarus</i>	50
<i>Pittacus</i>	16
<i>Plato</i>	84
<i>Plautus</i>	154
<i>Plinius Nonoc.</i>	202
<i>Plutarchus</i>	216
<i>Polemon</i>	130
<i>Polybius</i>	149
<i>Pomponius mela</i>	200
<i>Protagoras</i>	53
<i>Pythagoras</i>	48
<i>Pyrrho</i>	

INDEX.

Pyrrho 113

S

Sallustius 178

Seneca 201

Simmius 79

Simon 70

Solon 22

Socrates 68

Speusippus 100

Sphaerus 153

Stesichorus 17

Stilpo 119

Strato 136

Suetonius 218

T

Thales Miles. 31

Terentius 156

Theodorus 124

Theocritus 131

Theophrastus 122

Thucydides 75

Tibullus 176

Timon 137

Titus Livius 192

V

Valerius 198

Virg

I N D E X.

Virgilius 181

X

Xenocrates 101

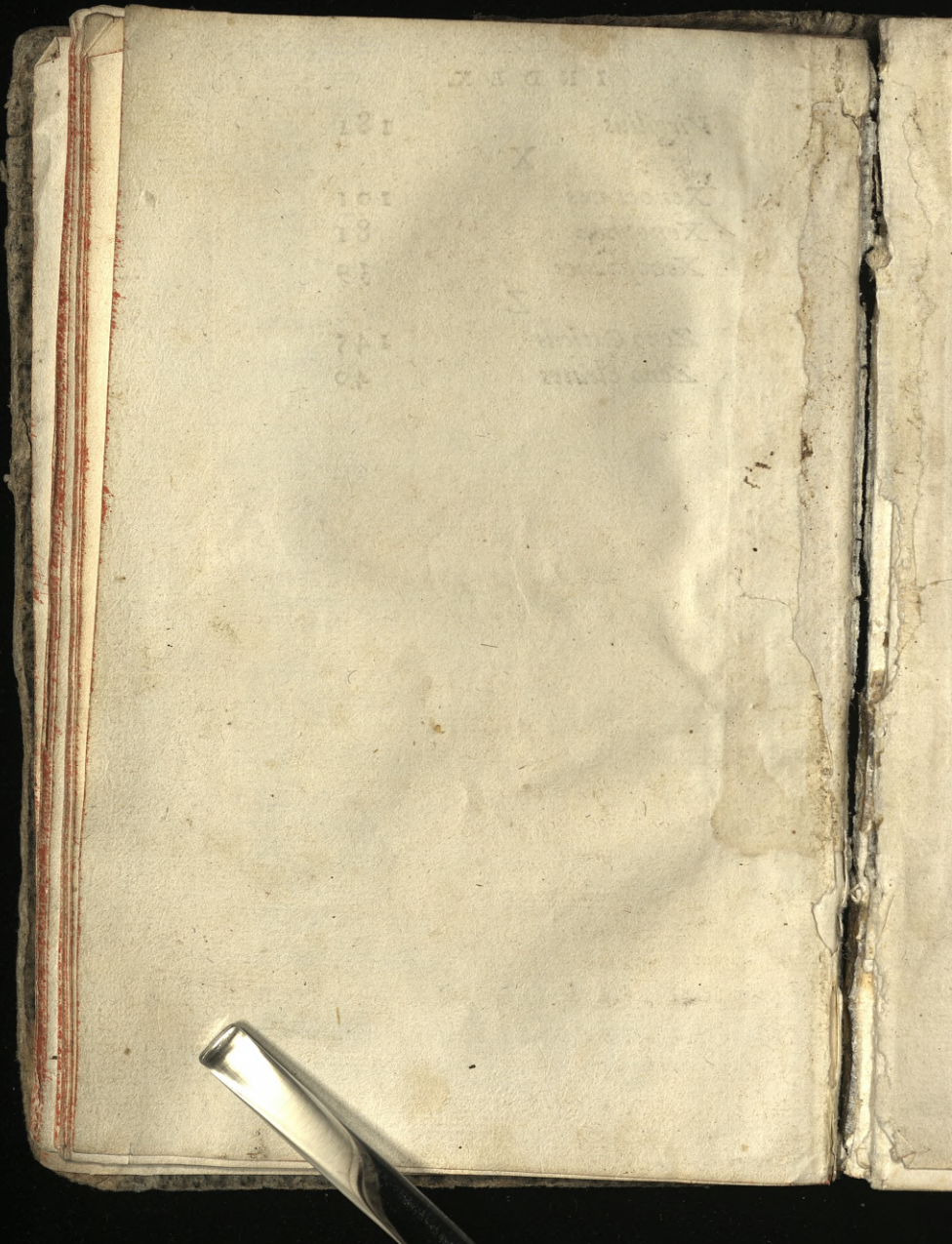
Xenophon 81

Xenophanes 39

Z

Zeno Citticus 145

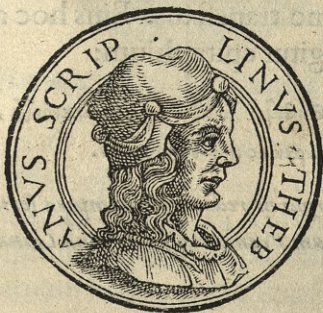
Zeno Eleates 40

INSIGNIVM
ALIQVOT
VIRORVM

ICONES.

*

LINVS THEBANVS
SCRIPTOR.

INVS Thebanus, poëta antiquissimus, Apollinem patrem habuit, vt testatur Virgilius in Pollione:

*Non me carminibus Vincet nec
Thracius Orpheus,*

Nec Linus : huic mater quamuis, atq; huic pater adsit:

A

Orph

orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.

Seu, vt alijs placet, Mercurij filius fuit ex Musa Vrania, Thebisq; genitus. Puto eum emicuisse circa annum mundi 1955. Scripsit autem mundi generationem, Solis item & Lunæ cursus, animaliumq; & fluctuum generationes. Hic in principio sui operis omnia simul nata dixit. Occubuit in Eubœa, sagitta ab Apolline transfixus. Eius hoc apud Diogenem legitur epitaphium:

ὦδ' εἰ Αἰὼν ὀφθαλμῶν ἐδέξατο γὰρ θανόντα,
Μέσσης Οὐρανίης υἱὸν εὖς ἐφανοῖ.

*Candida purpureis redimitum tempora sertis
Thebanum Vrania continet Vrna Linum.*

BEROSVS CHALDÆVS.

BEROSVS Chaldaus sacerdos grauissimus, in Astrologia clarus fuit. Emicuit circa annum mundi 2480. Ei Athenienses olim propter summam eloquentiam atque sapientiam, statuam lingua aurea in suis crexerunt scholis, mediaq; collocarunt Academia. Scripsit libros quinque; Antiquitatum maxima breuitate. Citantur eius historiae à Iosepho lib.I. contra Appionem, & Athenæo lib.XIII.

PHERECYDES ATHENIENSIS
PHILOSOPHVS.

PHERECYDES Atheniensis Philosophus
claruit sub Ægeo Pandionis filio Athenien-
sium Rege nono. (Incœpit autem regnare
Ægeus anno mundi 2682.) Ab Orpheo fer-
tur multa didicisse. Scripsit Theogoniam li-
bris decem, & libellum de rerum principio.
Eius scripta passim citantur apud Hyginum,
& commentatorem Arati.

HOMERVS GRÆCVS POËTA AC
VATES EXCELLEN-
TISSIMVS.

HOMERVS filius fuit Critæidis Melano-
pi filiæ : patris nomen incertum est. Hic pri-
mò Melesigenes dictus est. Eius mater nu-
psit Phemio cuidam, qui Smyrnæ iuuentu-
tem literas ac musicam docebat, quiq; pue-
rum adoptauit, ac ei vita functus vniuersa le-
gavit. Melesigenes itaq; cùm ludo præesset,
fui iam iuris effectus, in magna hominum
fuit admiratione, non modò apud suos, sed
etiam apud externos, qui illuc mercatus gra-
tia frequenter commeabant. A Mente tan-
dem nauiculario impulsus permultas terras
peragrauit, in qua quidem peregrinatione

visum amisit : vnde Homeri nomē sibi comparauit. (Iones enim cæcos Homeros appellant, quòd Homeris, id est, itineris ducibus, egeant.) Postremò in Io contigit eum grauius ægrotare, ex quo morbo diē clausit, ibiq; honorificè sepultus est. Eius sepulchro huiusmodi inciderunt elegiacum,

Ἐνθάδε πτωχὸν κεφαλῶν κτ' γαῖα καλύπτει
 Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα δῖον Ὀμηρον.

Quem verò viuum spreuerant, eum sibi armis voluerunt vñdicare mortuum septem Graciæ ciuitates:

Ἐπὶ τὰ πόλεις διερίζουσι πρὶν ῥίζαν ὀμῆρα,
 Σμύρνας, ῥόδος, κολοφῶν, θαλαμῖν, χίος, ἄργος, ἀθῶναι.

Eius hæc extant poëmata : Ilias, Odyssæa, Hymni Deorum, & Batrachomyomachia. Vixit anno mundi 3085.

BIAS PRIENÆVS TEVTAMI
FILIVS.

BIAS Prienæus, qui inter Græciæ septem
fapiētes annumeratus est, floruit Olympiade
nona, circa annum ab Vrbe condita duode-
cimum. Patrem habuit Teutamum. Sex re-
liquis sapientibus prælatus est. Opulentus
fuit. Messenias puellas captiuas redemit, si-
biq; in filias nutriuit, ac postea adiectis doti-
bus Messaniam parentibus illas remisit. Breui
post inuento Athenis à piscatoribus aureo
tripode, cui erat inscriptum, Sapiēti, puellæ,
feu, vt alij, puellarum pater, in cōcionem ve-
nit, Biantemq; , expositis quæ in se egisset,
appellauit sapientem, sicq; tripoda ad eum
missum: eo conspecto dixisse Biantem, Apol-

linem esse sapientem: neque illum admisisse. Alij Thebis Herculi sacrasse ferunt, quòd il-
linc esset oriundus, Prieneq; Thebanorū co-
lonia. Fertur, quum ab Alyatte Priene ipsius
patria obsideretur, Biantem ex industria duos
saginasse mulos, eosq; in castra impulisse: eis
conspiculis obstrepuisse Regem, quòd bruta
quoque animalia tam nitidè haberent, ac de
soluenda obsidione cogitantem, explorandi
gratia nuntium in urbem misisse. Bias consi-
lio Regis explorato, magnos arenæ acervos
tritico operuit, hominib; ostendit. Rex eo
agnito, cum Priensibus pacem percussit,
moxq; Bianti ut ad se veniret mandavit: qui
quidem tale dedit Regi responsum, Equi-
dem Alyattem cepas edere ac flere iubeo.
In causis orandis summus ac vehementissi-
mus fuit, in bonam tamen partem dicendi
vim exercere solitus. Vnde & hæc mana-
runt proverbia: Oratori Prienæ causa est imi-
tanda: &, Biante Priensi causas agere præ-
stantius.

In hunc autem modum è vivis excessit:
Causam pro amico dixerat iam vetulus, &
cùm à dicendi labore quicquisset, caput in si-
nu nepotis ex filia reclinauit. Cùm verò ad-
uersar

uerfarius itidem perorasset, iudicesq; sententiam pro eo tulissent, qui causæ suæ Biantem habuerat patronum, soluto iudicio, nepotis in gremio efflauisse eum animam compertū est. Quo viso ciuitas eum magnificè sepeliuit, eiusq; laudes tumulo inscripsit,

Κλεινὸς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλῶταί

Ἦδε Βιάντα πέτρῃ κόσμον ἴωσι μέγαν.

Petra Prienæum tegit hæc benè culta Biantem,

Ornamentum ingens qui fuerat Ionys.

Et,

Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum

Albentem niueis tempora cana pilis.

Vt causam dixit socij, inclinatus in Vlnas

Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.

Scriptit autem de Ionia ad duo milia versuum, quam ratione quis felix esse potest. Placuerunt eius istæ in primis sententiæ, Ciuibus placere omnibus stude: habet enim id multum gratiæ: contrà verò fastus ac superbia semper nocuit. Et illud, Corpore quidem esse validum, naturæ munus est. Porro quæ utilia sint patriæ dicere, animi & prudentiæ proprium: pecuniarū autem proprium etiam plurimis fortè obuénisse. Infelicem dicebat

qui ferre nequiret infelicitatem : morbumq;
animæ impossibilia amare & appetere, alieni
verò incommodi non meminisse. Interroga-
tus quidnam esset difficile, Ferre, inquit, forti-
ter mutationem rerum in deterius. Naviga-
bat cum impijs aliquando, & cùm orta tem-
pestate naus quateretur fluctibus, illiq; Deos
inuocarent, Silete, inquit, ne vos hîc illi na-
uigare sentiant. Percontanti impio homini
quid esset pietas, nihil respondit. Cumq; ille
silentij causam sciscitaretur : Quia, inquit, de
rebus nihil ad te pertinentibus quæris. Ro-
gatus quid esset dulce hominibus, Spes, ait.
Malle se inter inimicos quàm inter amicos iu-
dicare dicebat. Quippe ex amicis alterum
prorsus futurum inimicum, ex inimicis autem
alterum amicum. Forte interrogatus quidnam
faciens homo delectaretur, Lucrans, inquit.
Dicebat vitæ tempus ita metiendum, quasi
& diu, & parum victuri simus. Ita amandum,
quasi odio simus habituri : malos enim esse
plurimos. Sic autem consulebat : Si quid age-
re instituis, lentè aggredere : cæterum in eo
quod elegeris, firmiter persiste. Noli citò lo-
qui, est enim insanix iudicium. Prudentiam
dili

dilige. De Dijs ita vt sunt loquere. Indignum hominem diuitiarum gratia laudare noli. Persuadens accipe, non cogens. Quicquid boni egeris in Deos refer. Viaticum tibi ab adolescentia ad senectutem compara: ea quippe sola est certa veraq; possessio.

PERIANDER CORINTHIUS.

PERIANDER Corinthius patrem habuit Cypselum ex Heraclidarum gente: vxorem autem Lysidem, quam & ipse Melissam appellabat, Proclei Epidaurensium tyranni, & Eristenæ Aristocratis filix, sororisq; Aristodemi filiam, qui toti fermè Arcadiæ dominabantur. Duos ex ea genuit filios, Cypselum, & Lycophronem: alterum ex his iuniorem prud

prudentem, maiorem natu stolidum. Post aliquantum temporis accensus ira, missam sub gradus prægnantem coniugem, calcibus percussit ac necavit, pellicum persuasus calumnijs, quas tamen postea igne cremavit: puerumq; Lycophrona matri fletu iusta soluentem abdicavit, atq; in Corcyram agi præcepit: iam verò vicinus senio illum ut ei tyrannidem per manus daret, ad se accersiri iussit. Eius deprehensio consilio Corcyrenses inuicem interemerunt. Hoc ille comperto furijs succensus, eorum liberos ad Alyattem præsecandos misit. Cum autem navis appropinquasset Samo, Iunoni vota facientes, à Samijs feruati sunt. Quod ille ubi didicit, mœrore confectus excelsit è vita, annos natus ferme octoginta, Olympiade quadragesima octaua, cum vigesima octaua natus esset. Mater eius Cratea illius amore feruens, clam congregi solita est cum illo non inuito, tantoq; flagitio acquiescente. Quod ubi cognitum est, dolens se fuisse deprehensum, grauius iam ciuibus instabat. Vouit aliquando, si Olympia quadriga vicisset, auream statuam Deo sacratum: victoria verò potitum, & auro egentem, quadam celebritate populari, mulieribus

bus procedentibus ornatis, mundum ad-
misse muliebrem, atque ita donarium misisse
asserunt. Ille cum sepulchrum suum ignorari
vellet, tale quippiam commentus est: Duo-
bus iuuenibus viam quandam ostendit, ac
iussit noctu per illam incederent, eumq; qui
primus occurrisset, interimerent ac sepelirēt:
postq; illos alios quatuor misit, qui eos neca-
rent, ac sepulturæ traderent. Rursus contra
eos plures, itidemq; vt facerent, imperauit.
Atque ita ipse primis obuius, occisus est. Ex-
tat & Tetraſtichon causam mortis eius con-
tinens:

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὸ μὴ σε τυχεῖν τιος, ἀλλὰ

Τέρπειο παῖσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός.

Καὶ γὰρ ἀδυμήθεος ὁ θεὸς Περικλῆδος ἀπέσκη,

Οὐνεκεν εἰ ἔτυχεν ἀρήξιός ἢς ἔθελεν.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris,

Sed iuuat id superi quod tribuere Dij.

Nam sapiens Stygias Perikles cecidit ad umbras

Extinctus, quod non quæ voluit, valuit.

Eius autem hæc feruntur placita: Nihil pe-
cuniarum gratia agendum: oportere enim
aliàs modo qui honestus nō sit, lucrari. Scri-
psit Hypothecas ad duo milia versuum. Dice-
bat his qui tutò regnare vellent, summa ope
niten

nitendum, vt beneuolentia non armis stiparentur. Rogatus aliquando cur in tyrannide perſisteret, Quia, inquit, & ſponte & inuitum cedere æquè periculofum eſt. Dixit & hæc, Bona res eſt quies, ac periculofa temeritas. Turpe lucrum. Populi adminiſtratio tyrannidi præſtat. Voluptates corruptibiles ſunt, honores immortales. Rebus ſecundis moderatus eſto, aduerſis prudens. Amicis & felicibus & infelicibus eūdem te præbe. Quodcunque pollicitus fueris, ſerua. Inter loquendum caue ne ſecreta pronunties. Non peccantes modò, verùm & peccare geſtientes punito. Cura & labor omnia poſſunt: nam & Iſthmum quoque potuerunt perſodere. Primus hic armatis circumſeptus inceſſit, magiſtratumq; ad tyrannidem tranſtulit. Floruit circa trigeſimam octauam Olympiadem, temporibus Anci Martij quarti Romanorum Regis. Ipſius extant hæ apud Diogenem epiſtolæ:

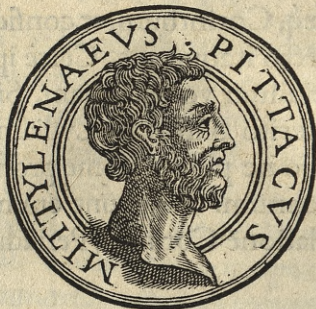
PERIANDER SAPIENTIBVS.

Gratias immortales ago Pythio Apollini, quòd in vnum coactos epiſtolæ meæ repperunt,

rerunt, ipsæq; Corinthum, vt confido, perducent. Expecto itaque vos. Certè ipsi videbitis quàm ciuilitè vos excipiam. Sicut igitur anno præterito Sardis in Lydiam venistis, ita nunc oro ne pigeat ad me proficisci Corinthi tyrannum. Videbunt enim vos non sine gratulatione Corinthij Periãdri domum adeuntes.

PERIANDER PRO-
CLEO.

Nobis quidem non ex sententia fuit vxoris scelus. Tu autem sponte filio ingrato si quid egeris, peccas. Aut igitur immanitatem in filium compesce, aut ego illi opem feram. Nam & ipse satis diu pœnas dedit.

PITTACVS MITTY-
LENÆVS.

PITTACVS Mittylenæus Hirrhadij Thracis filius vixit quadragesima secunda Olympiade. Hic ynà cum Alcæi fratribus Melanchrum Lesbi Tyrannum profligauit. Et cùm de agri Achillitidis possessione inter Athenienses & Mittylenæos armis decerneretur, Imperator ipse exercitus cum Phrynone Atheniensium duce, qui & pancratiastes & olympionices fuerat, singulari certamine pugnare instituit: quem quidem peremit, atque ita agrum seruauit. Postea verò Athenienses disceptarunt cum Mittylenæis de possessione agri, qui quidem à Periandro controuersie iudice, Atheniësisbus adiudicatus est. Hinc
eum

eum in summo honore habuerunt Mittyle-
næi, eiq; principatum tradiderunt: quo ille,
cùm decem annis tenuisset, ac Rempubl.
præclaris ordinibus constituisset, seipsum sua
sponte abdicauit: aliosq; decem annos su-
peruixit. Obijt autem quinquagesima tertia
Olympiade. Extrat eius ad Crœsum epistola,
qui quidem illius summo desiderio teneba-
tur.

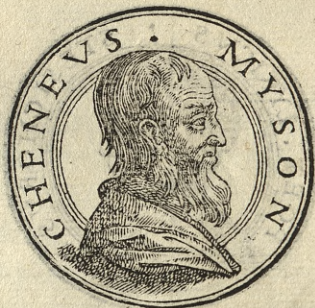

STESICHORVS POËTA
LYRICVS.

STESICHORVS Euphorbi filius, Ime-
ræus fuit. nascitur Olympiade 45. Fratrem
habuit Mamertinum, Geometriæ peritissi-
mum. Lyricus fuit. Scripsit xxvi . libros
B poëm

Zbiornica
Kolegizbiorów Zabezpieczanych
w Stalino grodzie

poëmatum Dorica dialecto. Fertur exoculatum fuisse cū scripsisset Helenę vituperationem, rursusq; ob palinodiam visum recuperasse. Vocatus est Stesichorus, quoniam primus cum citharę cantu chorum instituit, eū anteā Tisias vocaretur. Decessit Catinę Olympiade 58. quò profugus venerat: sepultusq; est ante portam, quę à nomine ipsius Stesichoria nuncupata est.

MYSON CHENEVS.

MYSON Cheneus Strimonis filius, inter septem Sapientes annumeratus est. Floruit autem quadragesima nona Olympiade, sub L. Tarquinio Prisco Romanorū Rege. Cū ab Anacharside quæreretur quisnam esset se sap

se sapientior, respondit, Oeteum quendam
 Mysonem Cheneum se sapientiozem esse.
 Hoc Anacharsis oraculo sollicitatus, ad vi-
 cum peruenit, Mysonemq; æstate reperit sti-
 uam aratro aptantem: cui quidem dixisse
 fertur, Atqui ô Myson, non aratro vacandi
 nunc tempus est: illumq; respondisse, Imò sa-
 tis tempestiuū ad illud parandum. Docebat
 autem, non ex verbis res, sed ex rebus verba
 esse inquirenda, neq; propter verba res per-
 fici, sed rerum gratia verba consummari. De-
 functus est ætatis anno nonagesimo septimo.

EPIMENIDES CRE-
TENSIS.

EPIMENIDES Cretensis, Agēsarcho patre, Gnoſo oriundus, 49. Olympiade floruit. Miſſus aliquando à patre ouem vt rure deferret, meridiano tempore diuertit ex itinere, atque in ſpelunca 57. annos perpetuos obdormiuit. Dehinc ſomno excitatus quærebat ouem: putabat enim ſe parum obdormiuiſſe. Quam cùm non inueniſſet, in agrum reuertitur. Cùm verò rerum omnium faciem immutatam cerneret, agrumq; in alterius ius conceſſiſſe, ſtupore attonitus & dubius re-
dijt in oppidum. Ibi cùm domum paternam vellet ingredi, quiſnam eſſet interrogatus, vixq; agnitus à iuniore fratre iam vetulo,
omnem

omnem ex illo didicit rei veritatem. Vnde Deo charissimus habitus est : ita vt Athenienses peste laborantes , eum ex Creta aduocarint, vt eorum urbem expiaret. Hoc autem modo pestē compescuit. Sumpsit oues nigro & candido vellere : duxitq; in Arium pagum, atq; inde, quò vellent, abire permisit: his qui illas sequebantur, mandans, vbicunq; accubissent , singulas mactarent peculiari cuiuspiam Deo. Athenienses ea peste liberi, homini talentum decernunt, & nauim quæ eum in Cretam reueheret. Verùm ille pecunia repudiata, amicitiam & societatem Atheniensium & Gnosiiorum impetrauit: reuersusq; domum paruo pòst tempore è vita migravit. Quantam verò vixerit ætatem, diuersè opinatur. Alij enim centesimo quinquagesimo septimo suæ ætatis anno obiisse dicunt, alij ducentesimo nonagesimo nono, alij deniq; centesimo quinquagesimo quarto. Extat eius epistola ad Solonem.

S. Paul. ad Tulum scripit el
 hoc Hæc: Iffr nigrum Prophe
 nim Landonum Non ifum Ius q
 In Antioch Lngm Pab, 17
 P. 2. 3.

SOLON SALAMINIVS LE-
GISLATOR.

SOLON genere Salaminus, claruit quadregesima nona Olympiade. Patrem habuit Execestidam. Inter septē Græciæ Sapientes annumeratus est. Is Atheniensibus leges dedit, ac eas quas Draco tulerat, exceptis quæ de cæde erant, antiquauit, atque ob magnitudinem pœnarum abrogandas curauit: nam vna omnibus pœna constituta erat, vt etiam qui orti damnati essent, aut qui olera furti-
puissent, capite plecterentur. Ob quam causam Demades dicere solebat, Draconem nō atramento, sed sanguine leges suas scripsisse. Florebat tunc in Republica Pisistratus æmulus Solonis, cui & genere propinquus erat: cuiusq; eloquentia plus potuit apud populum,

lum, quàm huius sapientia. Cessit sponte Solon, tyrannū fugiens, primum in Ægyptum, deinde in Cyprum, postremò ad Crœsum Regem: cui, cum eius opes videret, ostentanti, atque interroganti num quis eo felicior esset, respondit, Tellum quendam pauperem admodum, alioqui iustum, Athenis agentem: simul affirmans nihil esse felix, quod temporum mutationi subiaceret, felicitatem tantum finem indicare. Cuius sententiæ Crœsus postea à Cyro captus meminisse dicitur. Solon inde in Ciliciam profectus, ciuitatem à suo nomine Solos dixit, in qua Athenienses colonos statuit: qui interuallo temporis ab Attica lingua desciscētes, Solœcissare dicti sunt: unde verbum Solœcismus tractum. Decessit in Cypro annorum 80. Mandauit ossa Salaminem transferri, ibiq; per regionem projici ac dissipari, ne Athenas inferrentur: quoniam discedens iureiurando ciues adēgit, non antiquatueros leges suas, donec rediret. Scripsit conciones & epistolas quasdam, & iambos. Cicero huiusmodi cōmemorat epigramma eius sepulchro insculptum, Tusc. quæst. lib. I.

*Mors mea non careat fletu, linguamque amicis
 & Mœrorem, vt celebrent funera cum lacrymis.*

ANACHARSIS SCYTHA.

ANACHARSIS Scytha Gnuri filius, matre Græca, Caluidæ verò Scytharum Regis frater, apud fordidiſſimos Scythas ſapiēs fuit. Floruit quadrageſima nona Olympiade, temporibus L. Tarquinij Priſci Romanorum Regis quinti. Eius imaginibus olim inſcriptum fuit, LINGVA, VENTRE, PVDENDIS ABSTINENDVM EST. Hunc tradit Plinius inueniſſe rotam figuli, cuius circuitu vaſa formarentur: quod quidem non eſt veriſimile, cùm Homerus, qui longè fuit antiquior (vtpote qui floruerit, vigefima quarta Olympiade, ſub Numa Pompilio ſecundo Romanorum Rege,) figuli rotæ mentionem faciat. Dicere ſolitus fuit leges aranearum telis aſſimi

assimilari. Ita aduersus duros fortunæ casus se
parauerat, ut nudis pedibus iret, in terra dor-
miret, & famem pro pulmento haberet. Is
dum Atheniensium leges apud suos intro-
ducere conatur, à fratre eius loci Rege sagit-
ta confossus est. Extat Diogenis in eum tale
quoddam Epigramma,

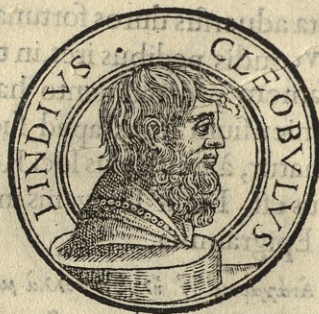
Ες Σκυδίω Ανάχαρις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,

Πάλλας ἔπειθε βίβιν ἥθεσιν ἑλλανικοῖς.

Τόν δ' ἔτι μῦθον αἰραίνον ἐνὶ σομάτεσσιν ἔχοντα

Πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ.

• Scripsit autem de Scytharum legibus, &
de his quæ apud Græcos legitima & sole-
mnia sunt, ad frugaliorem ac viliorem victū,
itemq; de re bellica ad nongentos versus.

CLEOBVLVS LINDIVS.

CLEOBVLVS Euagoræ filius, è Lindo, siue, vt alij sentiunt, è Caria oriundus fuit. Circa quadragesimam nonam Olympiadem floruit. Is inter septem Græciæ Sapientes annumeratus est. Robore & pulchritudine corporis eximius fuit. Ægyptū philosophandi gratia petijt. Extat eius breuis ad Solonem epistola. Filiam habuit Cleobulinam virginem doctam, quæ Hexametris ænigmata quædam perscripsit. Decessit autem annos natus septuaginta. Multa eius sapienter dicta videntur apud Suidam.

ΑΙΣΩΠΟΣ ΦΡΥΞ Ο ΜΥ-
ΘΟΠΟΙΟΣ.

AESOPVS Phryx genere, scriptor fabularum, quem Aristoteles, Plato, & Apuleius non dedignantur citare, floruit Olymp. 54. Seruus ac deformis, sed astutus ac facetus fuit. Missus ad fodiendum agrum, cum falso à conseruis accusaretur quòd ficus domino seruatos edisset, aqua calida coràm potata, & eadem reuomita, se insontem esse monstrauit: accusatores idem facere iussi, ficus euomuerunt. Deinde dono datum Zenæ agri procuratori, Zenas cuidam mercatori illac pratercunt, vendidit. At in penuria iumentorum cum ferre iuberetur vna cum alijs suū onus, ipsi debilem se facienti data optio leuius portare: tulit autem canistrum panibus plenum

cater

cæteris ridentibus, vt grauius: at cùm illos anteiret, distributis paulatim in itinere panibus, leuiore sarcina ambulabat, donec perueniret Ephesum: Vbi rursus Xantho cuidam venditur: à quo interrogatus cuias esset, respondit: Ex carne. At ille, non hoc peto, inquit, sed vbi natus: In ventre matris, ait. Rursus, Nō hoc dico, sed in quo loco: Nescio, ait, si in lecto, an extra. Cedo, inquit ille, quid scis facere? Nihil, ait Æsopus. Illo admirante, Nam mei, inquit, conferui qui tibi mecum sunt venditi, cùm se dicant omnia scire, mihi nihil relictum est. Proposita quondam questione, cur holera sponte nascentia citius venirent quàm fata, Xantho prouidentia rem tantum referente, Æsopus nouercae comparisonem proposuit, quæ alienos filios, vt terra semina, difficilius enutriat. Iussus coquere lentem, vnum tantum lentis granum apposuit. Iussus quatuor pedes porcinōs emptos coquere, cùm dominus calūniandi gratia vnum surripuisset, suspicans ille quod erat factum, pedem viui porci, qui domi nutriebatur, reposuit. At dominus quum surreptum loco restituisset, Num, ait, quinque hic porcus habuit pedes? At Æsopus, Minimè: sed benè duo

duo octo: nam reliqui tres tuo porco sunt incolumes relictī. Iussus ad lauandos pedes peluim adducere, eam sine aqua parauit, quod nulla de aqua facta esset mentio. Iussus item conuiuium ex optimis parare, linguas tantum emit, dicens has esse optimas, sanè bona ex eis enarrans. Iussus contrà ex pessimis aliud præparare, linguas iterum apposuit, similiter memorans quanta ex eisdem mala peruenirent. Post hæc quum Xanthus ad ludos profectus in Samiorum theatro uidisset aquilam de manu prætoris anulum in aère ferentem, dixit, mirantibus Samijs, Æsopum suum hoc portentum indicare posse. Ille statim accersitus, ante omnia libertatem pro mercede petijt: qua, instantibus Samijs, adlequuta, vaticinium suum impleuit, qui domino prædixerat, nolentem se quandoq; liberaturum. De portento ait, Regem fore externum, qui eorum citò occuparet libertatem. Neq; falsa prædixit: ecce enim paulò post Cræsi Lydorum Regis literæ tributum petentes. Quod Samij cum Æsopi cōsilio detrectassent, Æsopus ante omnia à Rege petitur. Ille fabulam huiusmodi Samijs proposuit: Lupi leporibus bellum indixerunt, lepores auxilio canes accersunt:

cerfunt: Lupi de pace conueniunt, modò canes aduerfariorum in fuam cuftodiam dentur: quo facto in lepores auxilio deftitutos poftcâ irruerunt. Tandem negantibus illis profectus eft ad Crœfum, à quo honorificè fufceptus eft, ac donis cumulatus. Samijs infu per libertatem impetrauit, quibus meritis ei poftcâ fabulas fuas dicauit. Reuerfus cum ingenti Samiorum lætitia, paulò pòft Babylo-nem profectus, & ad Lycurgum Regum Regem, quem docuit ænigmata foluere: nam Orientales tūc in his fapientioresignaris mos erat tributa imperare. Apud hunc igitur in fufpicionē veniens accusatione cuiufdam Eni, quem Æfopus fibi adoptauerat, diu latuit in quodam fepulchro. Interim Neftenabo Rex Ægyptius ad Lycurgū ænigma mittit fe turrim velle ædificare, quæ nec cœlum nec terram contingat. Ad hoc foluendum Æfopus quæfitus, è latebris apparuit magna Regis gratia. Filio adoptiuo fupradictō iniuriam omnem remisit, & falutaria infuper de vita præcepta tradidit. Ad poftremum Delphos profectus, cum nullum honorem, vt in cæteris locis, accepiſſet, dixit in concione eos fimiles ligno maris eſſe, quod procul magnum appar

app
run
tear
tis p
ac f
pita

T
Cle
eft
prim
nor
ex m
torib
teret

apparet, prope verò continuò minus: sic eorum esse famam. Illi turbati phialam argentæa sarcinulis eius clàm alligatam discedentibus posuerunt. In itinere itaque deprehensus ac falso furti accusatus, de rupe insons præcipitur. Extant eius fabulæ.

THALES MILESIUS.

THALES Milesius Philosophus, Examij ac Cleobulinæ filius, primus sapiens vocatus est: Astrologiæ secreta primus penetrauit, primusq; eclipsim Solis prædixit. De Urfa minore disseruit, inanimes animas putauit, idq; ex magnete lapide. Huic tripus aurea à piscatoribus Milesijs reperta, dum res in lite verteretur, ex oraculo Apollinis iudicantis eam sapient

sapientissimo dari oportere, delata est: deinde per manus omnibus sapientibus tradita, ad Solonem peruenit, qui illam Delphos remisit ad Phœbum, ut qui Deum hominumque sapientissimus esset. A Thalete Ionica fluxit disciplina, sicut à Pythagora Italica. Excessit iam senex Olympiade quinquagesima octaua, dum gymnicum certamen spectaret, æstu ac siti lapsus.

ANAXIMENES MILESIUS.

ANAXIMENES Milesius, Philosophus, Emistrati filius, Anaximandri discipulus successorque, circa quinquagesimam quintam Olympiadem clarus habetur. Hic principium rerum æra opinatus est, quem genere infinitum,

tum, qualitatibus finitum ait, cuius condensatione ac rarefactione cuncta gigni putauit. Motum verò ab æterno esse dixit: terram ex aëre confipato, primùm omnium factam latam, magnam: idcirco non absque ratione super aëra contineri. Solem, Lunam, cæterasq; stellas à terra ortum habere. Aëra infinitum adserebat, eumq; Deum statuebat, ut est autor Cicero Academ. quæst. lib. I I I I. Excesit autem è viuis eo die quo Sardis capta est, anno tertio sexagesimæ nonæ Olympiadis.

CHILON LACEDEMONIVS.

CHILON Lacedæmonius patre Damageto fuit. Floruit temporibus Cræsi Lydorum

rum Regis vltimi, circa Olympiadem quinquagesimam quintam, quo quidem tempore Ephorus fuit. Is inter septem Græciæ Sapientes annumeratus est. Scripsit elegiam aduersus ferè ducentos. Dicebat autem futurorum prouidentia ratione comprehendì posse, virtute viri. Indignanti fratri quòd Ephorus ipse non fieret, cùm ille fuisset, Ego, inquit, pati iniurias scio, non tu. Fertur eum ab Æsopo interrogatum quidnam faceret Iupiter, illumq; respondisse, Excelsa humiliat, & humilia extollit. Rogatus quo differunt periti ab imperitis, Bona, inquit, spe. Quid difficile, Arcana, inquit, reticere, & ocium rectè dispensare, iniuriasq; tolerare posse. Præcipiebat & hæc: Linguam semper quidem, sed in conuiuio præsertim continendam. Proximo non malè dicendum, alioquin audituros quæ nobis dolebunt. Nemini intentandas minas: esse enim muliebre. Promptius ad amicorum aduersos casus, quàm ad secundos successus accurrendum. Vxorem humilem, apparatu modico ducendam. Mortuo non maledicendum. Honorandam senectutem. Cauendum sibiipso. Damnum potius quàm turpe lucrum eligendum: nam id semel tantum dolori esse, hoc

hoc semper. Elato secundis rebus non arri-
dendum. Fortem mansuetum esse oportere,
ut proximi non tam metuant quam reueren-
tur. Discendum domui suae ritè praesse. Lin-
guam animū praere non permittendum. Su-
perandam iracundiam. Diuinationem non
execrandam. Impossibilia non appetenda. In
via non festinandum. Inter loquendum non
exagitandam manum: esse enim vecordium.
Obtemperandum legibus. Quietē adaman-
dam. Inter cæteras eius sententias hæc maxi-
mè placuit, qua dixerat, Lapideis cotibus au-
rum examinari, & dare apertum sui docu-
mentum, auro autem bonorum malorumq;
hominum mentem, cuiusmodi sit, compro-
bari. Est & hæc, Sponsioni non deesse iactu-
ram. Aiunt illum cum iam esset vetulus, di-
xisse sibi non esse consciū in tota vita in-
gratitudinis: vna tamen re se modicè moue-
ri, quod cum semel inter amicos illi iudican-
dum esset, neque contra ius quicquam agere
vellet, persuaserit amico iudicium à se pro-
uocaret, ut sic nimirum vtrunque, legem &
amicum seruaret. Maxima præcipuè gloria
apud Græcos fuit, quod de Cytheris insula
Laconiae prædixerat. Nam cum illius natu-

ram situmq; didicisset, Vtinam, inquit, hæc
 nunquam fuisset, aut certè simul ac nata est,
 subuersa esset. Præclare siquidem ac perspi-
 caciter præuiderat. Demaratus enim Lace-
 dæmone fugiens, Xerxi consuluerat in ea in-
 sula naues contineret, & profectò in ditio-
 nem hostium venisset Græcia, si id Regi
 persuasisset. Postea verò Nicias bello Pelo-
 ponnesiaco euersa insula, præsidiū illic Athe-
 niensium statuit, Lacedæmoniosq; multis clā-
 dibus afflixit. Erat in loquendo breuis: atque
 ob id à quibusdam mos hic loquendi. Chilo-
 nius appellatus est. Postquam satis multam
 ætatem vixerat, obiit Pisæ, quo tempore flo-
 rebat Aesopus orator. Amplexus atque oscu-
 latus filium, quòd in Olympia fuisset corona-
 tus, defecit immodica lætitia & senij im-
 becillitate. Omnes autem qui ad celebra-
 tem conuenerant, honorificentissimè iusta
 persoluerunt. Est & in eum Diogenis Epi-
 gramma,

Phosphore reddatur Pollux tibi gratia, quod fert

Chilonis natus tempora cincta pugil.

Serta videns nati genitor, si latus obiui:

Mortem, non mirum: mors mihi talis eat.

Ipsius

Ipsius item imagini inscriptum hoc fuit
distichon:

*Hic sapiens forti natus Lacedamone Chilon,
Qui è numero septem maximus vnus erat.*

Breuis quoque ad Periandrum epistola le-
gitur apud Diogenem:

CHILO PERIANDRO S.

Iubes vti militia vacem, extorrisq; agam,
quasi tu in tuto futurus sis. Atqui ego Monar-
chæ nec sua tuta esse puto, felicemq; eum ty-
rannum censeo, cui in sua domo absque fan-
guine contigerit mori.

DIOPOLONIATES
NIATES.

DIOPOLONIATES Apollonius filius, vir Physicus, & eloquētia & sapientia in primis clarus, floruit Olympiade quinquagesima nona. Hæc autem opinatus est: Elementum esse ærem, mundos infinitos, & inane infinitū, densumq; ærem ac rarescētem, mundosq; gignere: nihil ex eo quod nō sit, fieri, neque in id quod non sit, corrumpi. Terram esse rotundam atq; in medio sitam, eamq; cepisse constantiam secundum eam quæ ex calido est circumferentiam, ex frigido concretionem ac soliditatem accepisse.

X
vt a
fex
liæ
nie
alij
bos
fan
Pyt
mer
ficu
loco
nos
vigi

XENOPHANES COLO-
PHONIVS.

XENOPHANES Colophonius Dexij, vel, vt alij, Orthomenis filius, claruit Olympiade sexagesima sexta. Pulsus patria in Zancle Siciliae moratus est, atque Caranae. Bottonē Atheniensem audiuit, vel, vt alij, Archelaū, vel, vt alij, neminem. Scripsit versus, Elegias, & Iambos contra Hesiodum atque Homerum, subfannans ea quæ de Dijs dixerant. Thaletis & Pythagoræ opinionibus contraria sensuit, Epimenidemq; fuggillauit. Longā vixit ætatem, sicuti & ipse, vt refert Diogenes quodam in loco, testatur, dicens septuaginta septem annos se à patria peregrinatum esse, cū tum viginti quinque esset annorum. Eius placita

vide apud Diogenem. Scripsit autem de Colophonis conditione, & de Italica in Eleam colonia versus ad duo milia. Filios suos proprijs sepeliuit manibus.

ZENO ELEATES.

ZENO Eleates natura quidem Pyreti, adoptione autem Parmenidis filius fuit, cuius & pædica fuisse fertur. Floruit autem Olympiade 60. temporibus Cyri Persarū Regis. Dialecticæ inuentor fuit, ac in Philosophia & Republica vir sanè nobilissimus extitit. Scripsit multa volumina, quæ iniuria temporum interierunt. Is cum Nearchum tyrannū deicere ac profigare voluisset, comprehensus est.

est. Quo tempore cùm de conscijs & armis quæ in Lipara habuit, inquireretur, volens ipsum desertum, destitutumq; ostendere, omnes illius amicos coniurationis esse conscios dixit. Deinde cùm de quibusdam dixisset quiddam sibi ad aurem loqui velle, eam mordicus apprehensam non antè dimisit quàm dentibus perforaret. Porro cùm amicos indicasset, rogatus à tyranno essetne alius quispiam, dixit, Tu ciuitatis perniciēs. Demum præcisam linguam in ora tyranni conspuit, ciuesq; continuo facto impetu tyrannum obruerunt. Zeno tamen tyranni iussu in cauum lapidem iniectus cōtusúsque fuit.

HERACLITVS EPHESIVS.

HERACLITVS Ephesius Blysonis, siue, ut quidam volunt, Herationtis filius, circa 69. Olympiadem clarus est habitus. Fuit autem ultra ceteros alto animo & contemnente omnes. Hesiodum docuit ac Pythagoram, rursusq; Xenophontem atque Hecataeum. Homerum dicebat dignum qui è certaminibus eijceretur, colaphisq; caderetur: Archilochumq; similiter. Dicebat autem & iniuriam extinguere oportere magis quam incendium, plebemq; pro lege non secus ac pro muro pugnare. Acriter autem Ephesios cepit, quod amicum suum Hermodorum eieciant, dicens: Meretur Ephesij omnes adulti mori, impuberibusq; urbem derelinquere,

re, quoniam Hermodorū omnium, quotquot sunt, præstantissimum expulerunt, dicentes, Nostrum nemo inæqualis sit. Cū autem rogaretur à ciuibus vt leges eis poneret, contempsit, quòd iam ciuitas pessima consuetudine imbuta esset. Secedens verò ad phanum Dianæ, cum filiis ludebat. Circūstantibus autē Ephesijs, Quid, inquit, miramini ò perditī, nōne præstat istud facere, quàm vobiscum Rempubl. administrare? Tandem hominum odio secessit, vitamq; in montibus ducebat, olera ac herbas comedens. Atqui ob eam causam morbo aquæ intercutis correptus ad urbem descendit, medicosq; per ænygmata sciscitabatur, an possent ex imbre siccitatem facere. Illis non intelligentibus, seipsum bouī stabulo includens, & fimo bubulo obruens, eo calore arbitrabatur noxium ac exundantem humorem exhaurire posse. Vbi verò ne sic quidem aliquid proficere conspexit, moritur sexagesimum agens ætatis annum, ac in foro sepelitur. Sic autem se habet Diogenis Laërtij in eum Epigramma:

Mecum ego Heraclitum mirabar sæpe, quòd olim

Sic vitam infelix hausit, & inde obiit.

Nam malus ossa rigans, & aquosus corpora langor,

Extincto inuexit lumine mox tenebras.

Fuit à puero non parua admirationi : & cum esset iuuenis , nihil se dicebat scire : vbi verò ad virilitatis annos euasit , nihil ignorare. Neminem quidem audiuit , verum semetipso didicit : vel , vt alij sentiunt , solius Xenophanis auditor fuit. Librum de natura edidit , qui quidem non extat , eumq; tripartitum : nam de Vniuerso , de Rep. & de Theologia in eo disseruit. Illum verò in templo Dianæ deposuit , de industria obscurius scriptum , vt soli eruditi illum legeret , ne si à vulgo passim legeretur , contemptibilis esset. Theophrastus illum atrabile laborantem , alia semiperfecta , alia aliter scripsisse refert. Semper desolebat humanam sortem , quòd videret vnde quaque tot milia hominum malè uiuentium. Eius alti animi signum in eo appareret , quòd fratri concesserit regnum. Tantum gloriæ ipsius liber promeruit , vt sectatores habuerit qui appellarentur Heraclitij. Hæc autem quæ sequuntur , illi summatim uisa sunt : Ex igne cuncta constare , in eumq; resolui omnia. Fato omnia fieri , & ex conuersione contraria quæ sint , omnia congruere & cooptari. Animarum item & Dæmonum plena esse

esse omnia. Dixit & de his quæ in mundo contingūt varijs mutationibus ista. Solis eam esse magnitudinem quæ cernitur oculis. Dicitur & id de animæ sensisse natura, nūquam illam reperiri posse, quantalibet quis viæ conficiat spatia, adeò profundam eius esse rationem. Opinionem siue æstimationem sacrum morbum appellabat. Ignem Elementum esse dicit, ignisq; vicissitudinem tum raritate, tum densitate constare, quæ sunt omnia. Apertè verò nihil explicabat, fieriq; omnia per contrarietatem, & fluminis in morem vniuersa decurrere, finitumq; esse hoc vniuersum, & vnum esse mundum, eumq; ex igne nasci, & rursus per quosdam ambitus hoc omne seculum per vices ignescere: id autem fato fieri. Ex his verò quæ contraria sunt, id quidem quod ad generationem adducat, vocari bellum & contentionem: quod autem ad incensionem, concordiam & pacem. Mutationem quoq; viam esse suprà infraq; ducentē, secundum quam fieri mundum arbitrabatur. Densatū quippe ignem liquefcere, constantemq; aquam fieri, concretam verò aquam in humum verti, idq; inter inferiora adesse. Humum ipsam denuo effundi, atque ex ea fieri hum

humorem. Ex eo autem reliqua fermè omnia ad euaporationem eam referens, quæ ex mari fit, ipsamq; ad superiora viam esse. Porro euaporationes fieri ex terra & mari, alias quidem perspicuas & liquidas, alias verò tenebrosas. A liquidioribus ignem, à reliquis humorem incrementa capere. Aërem verò cuiusmodi sit, non significat: esse tamen scaphas per concavum ad nos conuersas, in quibus conuenientes euaporationes liquidas reddere flammæ quæ sint sydera dicit. Esse autem lucidissimam calidissimamq; Solis flammam: namq; astra cætera remotiora esse, neque adeò terræ vicina, atque ideò minus lucere, minusq; calefacere. Lunam quæ terræ vicinior sit, non per liquidum locum deferri. Solem in suo splendore, nulli admixtioni obnoxium durare, certis à nobis spatijs mensurisq; distantem. Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere item Solem ac Lunam, cum scaphæ ad superiora vertuntur, menstruasq; figuras Lunæ fieri, dum in illam sensim vertitur scapha. Diem item ac noctem & menses, & annos, anniq; statuta tempora, pluuias & ventos & his similia, secundum euaporationes varias fieri. Nam liquidam euaporatione

rationem in Solis circulo inflammatum diem
facere, contrariam verò vbi obtinuerit, effi-
cere noctem: atque ex lumine calorem au-
geri, æstatemq; perficere, ex tenebris humo-
rem abundare, vnde hyems oriatur. In hunc
modum & de causis cæteris disputat. Enim-
uerò de terra, cuiusmodi sit, penitus tacet ac
de scaphis. Et ista quidem eius dogmata fue-
re. Cæterum quantum optauerit Darius Rex
eius contubernio frui, quamq; eum despe-
ctui habuerit Heraclitus, ex vtriusque appa-
ret epistola, quæ apud Diogenem Laërtium
leguntur.

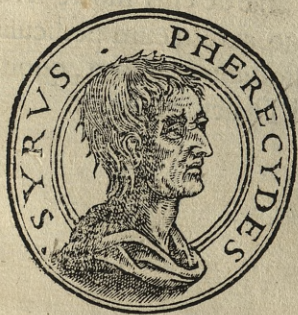
PYTHAGORAS SAMIVS.

PYTHAGORAS Samius Philosophus, patre Demaratho locuplete ac negotiatore, floruit circa sexagesimam Olympiadem, regnante Seruio Tullo Romanorum Rege quarto, cuius quidem temporibus docuit in Italia. In Ægyptū primò, mox Babyloniam, discendi cursus syderum gratia profectus est. Inde regressus, in Cretam ac Lacedæmonē peruenit, vt Lycurgi & Minois inclytas ea tempestate leges agnosceret. Denique in Italiam transmittens, Crotone consedit, vbi populos assuetos luxuriæ, autoritate ac doctrina, ad frugalem cultum reuocauit. Matronas ad pudicitiam, iuuenes ad modestiam cohortari cœpit. Eius passim sanctitate ac vitæ abstin

ab
orn
con
tos
gra
fima
adm
rent
dum
Bren
mon

PHE
ci aud
Olymp

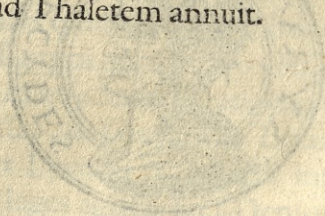
abſtinentia inductæ mulieres, auratas veſtes,
ornamentaq; laſciuiora, in templo Iunoni
conſecrauere. Pythagoras itaque cùm mul-
tos annos Crotone egiffet Metapontum mi-
grauit, ibiq; deceſſit quarto anno ſeptuage-
ſimæ Olympiadis. Cuius quidem tanta fuit
admiratio vt eius ex domo templum face-
rent, eumq; pro deo colerent. Habuit autem
dum in viuſ eſſet vxorem Theano nomine,
Brentini Crotoniæ filiam, ex qua filiam Da-
monem habuit.

PHERECYDES SYRVS.

PHERECYDES Badis filius, Syrus, Pitta-
ci auditor, vixit circa ſexageſimam nonam
Olympiadem. Primus de natura & de Dijs
D ſcrip

scripsisse fertur. Plurima de eo & stupenda memorantur. Deambulans enim secus littus Pſamium, cū intuitus fuisset nauem plenissimam velis currentem, post paululum mergendam prædixit, atque ut dixerat se inspectante contigit. Haustam rursus aquam ex puteo cū biberet, post diem tertium terræ motum futurum prædicauit, atque ita factum est. Cū Messianam ascendisset in Olympiam, Perilao hospiti consuluit, ut cum tota familia inde migrare properaret: quod cū hospes neglexisset, Messiana paulo post ab hostibus capta fuit. Variæ de eius morte feruntur opinioniones. Ego autem eum pediculis consumptum obiisse diem existimo, quod & ipse in epistola ad Thaletem annuit.

LIBRARY OF THE
 MUSEI
 HISTORICI
 NATURALIS
 ROMÆ
 1794

AL
 ptuag
 audi
 est. I
 rum l
 ration
 nam
 lem, n

ALCMAEON CROTONIATA.

ALCMAEON Crotoniates Pirichi filius septuagesima vixit Olympiade. Pythagoram audiuit, & vt plurimum in medicina versatus est. Disputauit de natura, dicens multas rerum humanarum causas. Primus de naturæ ratione scripsit. Sempiternam naturam Lunam habere dixit: animam verò immortalem, moueriq; perpetuò instar Solis.

EPICHARMVS COVS PY-
THAGORICVS.

EPICHARMVS Cous, Elothalis filius, clarus habetur Olymp. 70. Alexandro Amyntæ filio decimo Macedonum Rege imperante. Pythagoram audiuit. Deinde in Siciliã profectus peruenit Megara, inde contendit Syracusas. Commentaria scripsit, in quibus de natura rerum, de sententijs, de medicina disseruit. Obijt autem anno ætatis suæ nonagesimo.

PR
septu
rio A
te. D
nanc
& X
domo
ralita
lium
sciplin
Xerxe
munic
bene f
Illis qu

PROTAGORAS ABDERITES
PHILOSOPHVS.

PROTAGORAS Abderites floruit circa septuagesimam quartam Olympiadem, Dario Artaxerxe Longimano Persis imperante. Domi Democriti auditor fuit, natus Menandro patre Thracum locupletissimo, qui & Xerxem aduersus Græcos proficiscētem, domo muneribusq; excepit: ob quam liberalitatem magi qui cum Rege erant, eius filium Protagoram, tunc adolescentem, sua disciplina erudierunt: impetrata tamen prius à Xerxe venia. Nam iniussu Regis eam communicare illis non licebat, quòd de Dijs non bene sentirent, dubitarentq; , essent necne. Illis quoque clàm sacrificabant, ne clara reli-

gionis professione illis seruire, aut per illos aliquid posse viderentur. Ex hac igitur consuetudine & ritu Protagoras ab Atheniensibus accusatus sponte exulauit. Quumq; sparsas toto orbe tiiremes Atheniensium videret, paruo se nauigio credens insulas lustrauit, vbi tunc mercede dicitur primus omnium profiteri cœpisse. Scripsit libellos quosdam qui recensentur apud Diogenem, qui quidem non extant. Cùm ad nonagesimũ aetatis suæ annum peruenisset, nauem conscendit, in Siciliam nauigaturus, nisi ei fata obstitissent: quæ illi in medio cursu vitæ filum abruerunt.

A
buit
ruit
pori
xag
Hic
Ath
quò
Soc
ne h
Jegib
æqu
bat,
-nata,
-sed le
aut

ARCHELAUS ATHENIENSIS.

ARCHELAUS Atheniensis patrem habuit Apollodorum, vel, ut alij, Mydonem. Clauit septuagesima quarta Olympiade, temporibus Xerxis quarti Persarum Regis. Anaxagoræ discipulus fuit, & Socratis magister. Hic primus ex Ionia physicam philosophiam Athenas inuexit, & appellatus est physicus: quod in eum Philosophia deserit naturalis, Socrate ethicen introducente. Quanquam ne hic quidem Ethicæ rudis fuit, namq; de legibus philosophatus est & de honesto & æquo. Duas esse generationis causas asseribat, calidum & frigidum: animalia de limo nata, iustumq; & turpe non natura constare, sed lege. Primus vocem aëris percussum de-

finiuit. Mare in concauis per humum veluti
colatum consistere dixit, maximumq; syde-
rum Solem, & omne hoc infinitum appel-
lauit.

PINDARVS LYRICVS
POËTA.

PINDARVS genere Thebanus, tempori-
bus fuit Æschyli poëtæ, & Persarum expedi-
tionis in Græciam sub Xerxe quarto Persarū
Rege, circa septuagesimam quartam Olym-
piadem. Duas suscepit filias. A patre tibiam
primū, mox ab Hermione lyrā edoctus est.
Eius gratia Lacedæmonij in reliquā Bœotiam
sæuiētes Thebis pepercerunt. Altissimus ver-
borum & sententiarum copia fuit, gravita-
te arduus, constructione ac ordine immen-
sus

veluti
syde-
appel-

sus ac prolixus: & vt vno verbo dicam, inimi-
tabilis. Scripsit autem epitomen vniuersæ
Iliados Homeri, quæ non extat.

ANAXAGORAS CLAZOMENIUS
PHILOSOPHVS.

ANAXAGORAS Hegesibulo siue Eubu-
lo patre, Clazomenius, Anaximenis fuit in-
primis studiosus, vixitq; Olympiade 75. Hic
non modò generis gloria & opibus, verùm
animi quoque magnitudine clarissimus fuit.
Quippe qui vniuersum matrimonium suis
sponte concessit: quo cùm ab eis insimulare-
tur negligentia, Quid ergo, inquit, nonne
vos ista curatis? Ab eis profectus, ad speculan-
dam rerum naturam se contulit, rei & pu-
blicæ

blica & priuata omnino negligens: adeo vt
 cuidam cum ita cōpellanti, Nulla ne tibi pa-
 triæ cura est? Dixerit, Mihi verò patriæ cura
 & quidem summa est, digitum in cœlum in-
 tendens. Vixit ann. 62. Defecit autem Olym-
 piade 85.

AESCHYLVS TRAGICVS
 ATHENIENSIS.

AESCHYLVS Atheniensis Tragicus,
 Euphorionis filius, Euphorionis & Bionis pa-
 ter, vixit circa septuagesimam sextam Olym-
 piadem, temporibus Xerxis 4. Persarum Rē-
 gis. Primus grauitate personarū & coloris di-
 stinctione vsus est. Scripsit Elegias, & Tra-
 gœdias 90. Hoc autem modo moritur: dum
 præsciuiſſet se ex icu supernè proueniente
 morit

moriturum, testa vitauit, ac sub dio degere
cœpit. Sed fatum mutare non vitare valuit.
Siquidem aquila desuper volitans, testudi-
nem, quam pedibus gerebat, super caput eius
pilis vacuum, tanquam super petram, quo fra-
ctæ testudinis carne vesceretur, elisit: eoq;
ictu peremptus est poëta anno quinquagesi-
mo octauo ætatis suæ.

DEMOCRITVS MILESIVS.

DEMOCRITVS Milesius Abderites Phi-
losophus, Damasippi filius, floruit 79. Olym-
piade, Dario Artaxerxe Longimano Xerxis
filio Persis imperante. Pythagoræ imitator,
non tamen auditor fuit. Cùm duos haberet
fratres maiores natu, diuisumq; esset patrimo-
nium

nium minorem elegit portionem quæ pecunia constabat, quam breui tempore peregrinando absumpsit. Nam primùm ad Ægypti sacerdotes cõtendit, ab illis Geometriam accepturus. Inde rubro mari emenso, ad Chaldæos, & Gymnosophistas, in Indiã penetravit. Postremò Athenas redijt ad Socratem, vbi gloriatus est se ignotum omnibus fuisse. Tandem cùm ex peregrinatione redisset, humillimè vixit, atque à Damaso fratre propter summam inopiam nutritus est: quippe qui omnem substantiam, quæ tamen centum excedebat talenta, consumpserat. Cùm verò lege cautum esset, vt qui patrimonium consumpserat, sepulchro patrio non dignaretur, eo cognito Democritus magnum Diacosmum Milesijs legit. Vnde sibi talenta quingenta corrasit: prætereà & æreis imaginibus honoratus, vitaq; functus, magnificè sepultus est, cùm centesimum ætatis suæ annum excessisset. Multa quidem scripsit, quibus tamen omnibus magnus & paruus Diacosmus præferuntur. Verùm ex his nihil prorsus extat.

EMPEDOCLES AGRI-
GENTINVS.

EMPEDOCLES Agrigētinus, filius fuit Me-
tonis, vel, vt alij, Archinomi, vel, vt alij, Xene-
ti. Fratrem habuit Callicratidē. Audiuit pri-
mum Parmenidē, qui quidem, vt inquit, Por-
phyrius apud Suidam, eum habuit in deli-
cijs. Alij autem dicunt eum discipulum fuisse
Telauges Pythagoræ filij. Floruit 80. Olym-
piade, Regnante Dario Artaxerxe Longima-
no Persarum Rege quinto. Gorgias Leonti-
nus Rhetor eius discipulus fuit. Philosophus,
physicus, & versificator clarus euasit. Is noctu
à socijs clām discedens, in ardentem cami-
num montis Ætnæ se demisit, immortalita-
tis cupidine adductus: sed eius crepidæ ex
cam

camino per flammam reiectæ rem patefecerunt: quippe qui calciari solebat ære. Horatius:

— *Deus immortalis haberi*

Dum cupit Empedocles, ardentem feruidam Aetnam
Insiluit.

Scripsit de rerum natura versibus, ut apud Romanos Lucretius.

HIPPASVS METAPON-
TINVS.

HIPPASVS Metapontinus Pythagoricus quo tempore floruerit, non satis compertum habemus: attamen puto eum vixisse octogesima Olympiade. Aiebat definitum esse tempus mundi mutationis, finitumq; hoc vniuersum esse, ac semper moueri. Nullum autem opus reliquit.

M
ruit
Lo
qui
rach
tem
dau
crat
mis
rus.
doc
fum
mob
mot
Dijs
illor

MELISSVS SAMIVS.

MELISSVS Samius Ithegenis filius, floruit 84. Olympiade, sub Dario Artaxerxe Longimano Xerxis filio Persarum Regum quinto. Parmenidis auditor fuit, & cum Heraclito aliquando in colloquium venit, quo tempore illum etiam ignoratibus commendauit Ephesijs, sicuti Democritum Hippocrates Abderitis. Fuit autem & ciuilis imprimis vir, ciuibsq; maximè acceptus ac charus. Vnde & præfectus classis magna virtutis documenta dedit. Placuit autem ei vniuersum infinitum esse & immutabile, atque immobile, & vnum, sibiipso simile ac plenum, motumq; non esse, verum videri esse. De Dijs nihil definiendum dicebat, neque enim illorum certam esse cognitionem.

ARISTOPHANES POËTA
COMICVS.

ARISTOPHANES poëta Comicus, Rhodius, siue Lindius genere, lege Atheniensis, patre Philippo, floruit Olympiade octogesima quarta. Inuenit tetrametrum & octometrum. Filios habuit Ararota, Philippum, & Philetarum comicos omnes. Extant eius comœdiæ vndecim: scripsit autem quinquaginta quatuor. Is Atticæ linguæ nobilitate ad eò excelluit, vt ad Dionysium missus fuerit, vt eius sermonis peritissimus. Socratis æmulus fuit, quem exagitat & insectatur in Nubibus.

ARISTARCHVS POËTA.

A R I S T A R C H V S T e g e a t e s P o ò t a T r a g i
e u s , Æ s c u l a p i o , à q u o e x m o r b o f u i t l i b e r a -
t u s , p r o r e c e p t a s a n i t a t e f a b u l a m v o u i t . E m i -
c u i t t e m p o r e E u r i p i d i s , c i r c a o c t o g e s i m a m
s e x t a m O l y m p i a d e m . E d i d i t t r a g æ d i a s s e -
p t u a g i n t a , v i c i t d u a b u s .

EVRIPIDES ATHENIENSIS POË-
TA TRAGICVS.

EVRIPIDES Atheniensis Mnesarchi cau-
ponis & Clitonis olerum venditricis filius,
natus est Olympiade 75, qua Xerxis classem
profligarunt Athenienses. Patri autem eius
nato illo, responsum est à Chaldæis, eum pue-
rum cum adoleuisset victorē in certaminibus
fore. Id ei puero fatum esse pater interpreta-
tus athletam debere esse, roborato exercita-
toq; filij sui corpore Olympiam certaturum
eum inter athletas pueros deduxit. Ac primò
quidem in certamen per ambiguum ætatem
receptus non est. Pòst Eleusinio & Theseo
certamine pugnauit, & coronatus est. Mox
à corporis cura ad excolendi animi studium

tran

transgressus, auditor fuit physici Anaxagoræ,
& Rhetoris Prodicī. In morali autem philo-
sophia Socratis. Tragœdiam scribere natus
annos duodeuiginti adortus est. Fertur in spe-
lunca tetra & horrida tragœdias scriptitasse.
Mulieres fere omnes maiorem in modum
exosus est. Is cùm in Macedonia apud Regē
Archelaum esset, vtereturq; eo Rex familia-
riter, rediens nocte ab eius cœna, canibus à
quodā æmulo immisis dilaceratus est, & ex
his vulneribus mors secuta est. Sepulchrum
autem eius, & memoriam Macedones eo di-
gnati sunt honore, vt in gloriæ quoque loco
prædicarent,

Οἱ πόλις σὸν μνήμα Εὐειπίδης ὤλεθ' παῖ.

Quòd egregius Poëta morte obita sepul-
tus in eorum terra foret. Quamobrem cùm
legati ad eos missi ab Atheniensibus petis-
sent, vt ossa Athenas in terram illius patriam
permitterent transferri, maximo consensu
in ea re deneganda perstiterunt.

SOCRATES PHILOSOPHVS
ATHENIENSIS.

SOCRATES Atheniēsis Philosophus Sophronici Lapidarij ex Phanareta obstetrice filius, claruit Olympiade 86. Audiuit Archelaum Physicum: primus omnium de moribus disserere cœpit, philosophiam è cœlo ad res humanas conuertendo: cùm ipse præter cæteros suo tempore mortales, & vita castissimus, & moribus patientissimus fuerit. Exemplavtriusque rei constant: nam & patientiam Gellius pulchro scommate refert: Cùm vxorem Xantippem cõtumaciùs ac clamorosiùs in se agentem diu tollerasset, postremò aqua ab ea esset perfusus, cœpit ridens dicere, Sciebam Xantippem tonantē quandoq; pluuitur

pluituram. Castitatis illud ab Æliano memoratur, quòd Zopyrus Physiognomus dixisse fertur, Socratem ex physiognomia omnium libidinosisimum esse: Cuius autem tantquam falsa loquutum eum ridentibus, Socrates minime mentitum dixit, sed naturæ vim se animæ virtute attulisse. Cicero tamen non lasciuum, sed bardum ac mente stupidum & obtusum dicit. Nihil vnquam eum scripsisse constat, sed eius dissertationes à Platone commemorantur. Dæmonem se habere fatebatur qui ei futura prædiceret. Accusatus postremò ab Atheniensibus quòd de Dijs male sentiret, ac in carcere causam dicere iussus, neglexit, & Lysia orationem elegantissimam respuit, vt scribit Cicero lib. I. de Oratore. Imitatus est homo Romanus & Consularis veterem illum Socratē, qui cùm omnium sapientissimus esset, sanctissimeq; vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit, vt non supplex aut reus, sed vt magister ac dominus videretur esse iudicium: quinetiam cùm ei scriptam orationem disertissimus orator Lysias attulisset (quam, si ei videretur, edisceret, vt ea pro se in iudicio vteretur) non inuitus legit, & commodè scriptam esse dixit: Sed

„ (inquit) vt si mihi calceos Sicyonios attuliffes, non vterer, quamuis essent apti & habiles ad pedem, quia non essent viriles: sic illam orationem disertam sibi & oratoriam, fortem & virilem non videri. Haecenus Cicero qui pluribus persequitur historiam Socratis. Ab Atheniensibus autem condemnatus, cicutam hausit, ex quo diem obiit.

SIMON ATHENIENSIS.

SIMON Atheniensis coriarius. Quoties ad eius officinam appellebat Socrates, ex eius dissertationibus omnia quę meminisse poterat notabat. Vnde & ipsius Dialogi *συνιστοι* sunt appellati, quod inter huiusmodi opifices sint habiti. Sunt autē numero XXXIII.

qui

qui vno codice comprehenduntur. De dijs,
 de bono, de honesto, quid sit pulchrum &
 honestum, de iusto duo, de virtute quòd do-
 ceri non possit, de fortitudine siue virilitate
 tres, de lege, de popularitate, de honore, de
 poësi, de bona valetudine, de amore, de phi-
 losophia, de scientia, de musica, quid sit pul-
 chrum, de disciplina, de differendo, de iudi-
 cio, de eo quod est, de numero, de diligentia,
 de operando, de auaro, de iactantia, de ho-
 nesto, de consulendo, de ratione, de aptitu-
 dine, de maleficientia. Floruit sub Perdicca
 x i. Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

CEBES THEBANVS.

CEBES Thebanus Philosophus, Socratis auditor fuit. Scripsit tres Dialogos: Hebdomen, Phrynichum, & Tabulam, quæ quidem eorum quæ in inferno fiunt, enarratio est, & alia quædam. Ex his autem tantum Tabula extat, reliqua desiderantur. Floruit sub Perdicca vndecimo Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

CRITO PHILOSOPHVS
ATHENIENSIS.

CRITO Atheniensis Philosophus, Socra-
tis discipulus fuit: apud quem liberè perman-
sit, eiq; necessaria suppeditauit. Scripsit So-
cratis Apologiam. Ipsius liberi, Critobulus,
Hermogenes, Ctesippus, & Epigenes, Socra-
tis auditores fuere. Diogenes tradit eum scri-
psisse septemdecim Dialogos, qui vno con-
tinentur codice, ita inscriptos, Non ex disci-
plinis constare probitatem: quid sit abunda-
re: quid idoneum, siue ciuile: de honesto: de
Deo: quid sit malefacere: de fertilitate: de
lege: de artibus: de congressu: de sapientia:
Protagoras, siue ciuilis: de literis: de poetica:
de honesto: de disciplina: de scientia: quid

E. J. S. sit

fit scire. Floruit sub Perdicca vndecimo Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

AESCHINES ATHENIENSIS.

AESCHINES Atheniensis Lyfaniae filius 87. Olympiade floruit sub Artaxerxe Longimano Persarum Rege quinto. A puero mirae indolis, laborumq; patientissimus fuit. Quocirca à Socrate nunquam discessit, atq; ideo Socrates de illo dicere solebat, Solus nos colore nouit Aeschines. Vocatus est in ius quod Socratis nomine dialogos cōplures inuexerat, cūm Socraticā constantiam aut copiam non redolerent. Auditores tandem sibi mercede quæsiuit, deinde in defensionem innocentium ad scribendas orationes iudiciales se conuertit.

THUCYDIDES ATHENIENSIS
HISTORICVS.

THUCYDIDES Atheniensis Olori filius, filium habuit Thimotheum. Maternum genus à duce Miltiade, Paternum verò ab Oloro Thracum Rege ducebat. Antiphontis auditor fuit. Floruit autem circa octogesimam septimam Olympiadem. Cùm adhuc puer esset Herodotum audiuit: qui cùm eius indolem egregiam animaduerneret, Oloro Thucydidis patri dixit: Bearis ex hac tua pulchra prole: habet enim hic tuus filius promptum animum ad scientias. Nec falsus est quidem, nã suauitate sermonis excelluit, dux eximius bonoq; consilio extitit. Moritur autẽ in propria patria. Historiam conscripsit lib. 8. de bello Peloponnesium & Atheniensium.

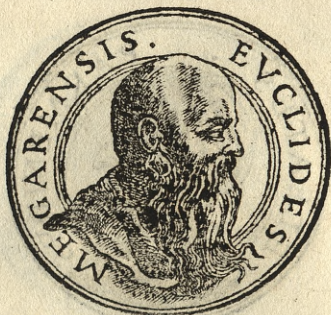
ANTISTHENES ATHE-
NIENSIS.

ANTISTHENES Atheniensis Antisthe-
nis filius 88. Olympiade floruit, sub Artaxer-
xe Longimano Xerxis filio Persarum Rege
quinto. Socraticus philosophus fuit, acutus
magis quàm eruditus, præceptor Diogenis,
patientiam & duritiem in Socratico sermo-
ne adamavit. Obijt verò phthificus.

PARMENIDES ELEATES.

PARMENIDES Pyretis filius, Eleates, Xenophanis auditor, vixit Olympiade nonagesima. Primus hic terram globosam, rotundam, ac in medio sitam dixit. Duoq; esse elementa, ignem & terram, illum opificis, hanc materiae tenere ordinem. Generationem hominum ex sole primum esse ortam. Solem ipsum calidum esse ac frigidum. Animam & mentem idem esse. Philosophiam autem & ipse carmine expressit.

EVCLIDES MEGARENSIS.

EVCLIDES Megarensis Philosophus clarus habetur Olympiade 90. temporibus Darii Nothi Persarum Regis quinti. Geometra insignis fuit. Athenas è patria veniebat ut Socratem audiret, & tempore belli vestitu muliebri induebatur ne nosceretur. Huius meminit Cicero Academicarum quæstionũ libro 4. his verbis. Post Euclides Socratis discipulus Megaræns, à quo iidem illi Megarici dicti, qui id bonum solum esse dicebant, quod esset bonum & simile, & semper idem. Hos autem scripsit Dialogos, Alcibiadem, Æschinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatoriam: scripsit item de perspectiva, de speculis, institutiones musicæ, librum mendaciorum, librum de diuisionibus, Elementorum Geometricorum libros quindecim.

SIMMIAS THEBANVS.

SIMMIAS Thebanus Socratis discipulus fuit. Claruit circiter nonagesimam Olympiadem. Scripsit autem Dialogos viginti tres, quorum inscriptiones sunt hæ apud Diogenem, de sapientia, de veritate, de musica, de versibus, de fortitudine, de philosophia, de ratiocinatione, de liberis, de doctrina, de arte, de regimine, de decore, quid eligendum, quidue fugiendum sit, de amico, de scientia, de anima, de bene viuendo, de possibili, de pecunijs, de vita, quid sit honestum, de diligentia, de amore.

ARISTIPPVS CYRENENSIS.

ARISTIPPVS Cyrenensis philosophus Aritadae filius floruit 94. Olympiade. Socratis auditor fuit. Ab eo emanauit secta Cyrenaica. Primus Socraticorum mercedem exegit. Cum Xenophonte similitudinem gessit. A Diogene canis Regius est appellatus, quod diuitum esset affecla, & Dionysio ventris gratia adularetur. Dicere solebat quod lautior victus nulli esset impedimento ad bene viuendum. Habuit ingenium ad omnia pro tempore, loco, & persona simulanda omnino promptum, & ob hoc Dionysio praeter ceteros charus erat. Tres formosas meretrices ei in conspectum dari aliquando Dionysius iussit, ei que quam ex illis vellet eligendi optionem

nem dedit. Tum ille tres simul abduxit, dicens, neque Paridi tutum fuisse quod vnam prætulit cæteris: quas tamen illico demisit. Eo luxuriæ aliquando deuenit, vt perdicem quinquaginta drachmis emerit.

XENOPHON ATHENIENSIS.

XENOPHON Atheniensis Grylli filius, floruit 94. Olympiade, temporibus Artaxerxis magni, Persarum Regis septimi. Auditor Socratis fuit, primusq; philosophorū fertur historiam scripsisse. Militauit cōtra Persas, cū ascendisset Cyrus minor contra fratrem Artaxerxem Regem. Mulierculam habuit nomine Philesiam, liberos duos, Diodorum ac Gryllum. Quos aliquando Athenas militatū

f misit,

misit, vnde quidem Diodorus, nullo præclaro facinore illustris, euasit: Gryllus autem Grylli nepos, inter equites fortissimè dimicans occubuit. Quod cum rescisset pater, ne lacrymauit quidem: tantum dixit, Sciebam me genuisse mortalem. Obijt autem Corinthi, ad maturam iam prouectus senectutem, vir cum in cæteris præstans ac bonus, tum e quorum, venationisq;, ac disciplinæ militaris, in primis studiosus, vt ex libris eius intelligi potest. Scripsit autem hæc: De Institutione Cyri Regis lib. vii. De Cyri minoris expeditione lib. vii. De rebus Græcorum, lib. vii. De Lacedæmoniorum Republ. lib. i. nec integrum: citantur enim multa à Stobæo, quæ in eo nō reperiuntur. De Atheniensium Republ. lib. i. De factis & dictis Socratis lib. iiii. Oeconomica. De Agesilai Lacedæmoniorum Regis laudibus orationem. Pro Socrate apologiam. Hieronem, siue de vita tyrannorum. De redditibus, de arte equestri, equis emendis, pullis informandis, & equo bellicoso. De officio præfecti equitum, & equis ad bellum informandis. De venatione Symposion.

A
Ana
pori
sept
tion

ANAXIMANDER IUNIOR
HISTORICVS.

ANAXIMANDER Iunior Historicus,
Anaximandri Philosophi filius, floruit tem-
poribus Artaxerxis magni Persarum Regum
septimi, circa Olymp. 95. Scripsit Disserta-
tiones Pythagoræ.

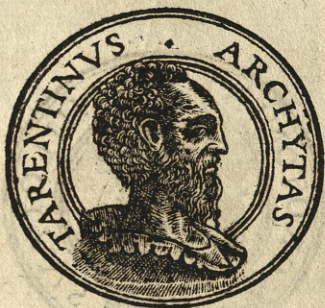
PLATO PHILOSOPHVS.

PLATO Philosophus Aristonem patricium, & Perictionam siue Pronam parentes habuit: Claruit Olympiade 96. A corporis habitu egregio Plato dictus est, vel ab vberitate orationis, cum prius Aristocles ex avi nomine diceretur. Viginti annos natus Poeticam miro complexus est ingenio. Celebratas Tragœdias, atque alia carmina scripsit, suauiq; vocis sono & gracili pronuntiauit. Philosophiam postea amplexus, Poeticâ reliquit. Socratis discipulus fuit, & Aristotelis ac Xenocratis præceptor. Ter militauit, egregiumq; militem se præstitit. Ter in Siciliam nauigauit: tertio rediens, venundatus, à Dionysio tyranno pene extrema passus est. In
 Ægypto

Ægy
 beba
 lem,
 obijt
 mort
 Philo

A
 vel v
 mus
 gna
 pti
 rex
 ratu

Ægypto didicit quæcunque illic magna habebantur. Philosophiam in moralem, naturalem, & rationalem distribuit. Vixit annos 80. obiit autem Olympiade 108. Varia de eius morte scribuntur. Scripsit dialogos multos Philosophicos.

ARCHYTAS TARENTINVS.

ARCHYTAS Tarentinus, Mnesagoræ, vel ut alij Hestiei filius, Pythagoricus nobilissimus fuit. Claruit circa Olympiadem 96. Regnante Artaxerxe magno Persarum Rege septimo. Hic Tarentinorum Rempublicam rexit, exercitus ductando: nec vnquam superatus est. Platonem cum à Dionysio necan-

dus esset, per epistolam eripuit. Admirationi
 summæ apud plurimos fuit in omni virtutis
 genere. Nam septies ciuibus præfectus est,
 cum cæteri vltra annum imperare lege pro-
 hiberentur. Extant eius apud Diogenem epi-
 stolæ binæ, altera ad Dionysium, altera ad
 Platonem.

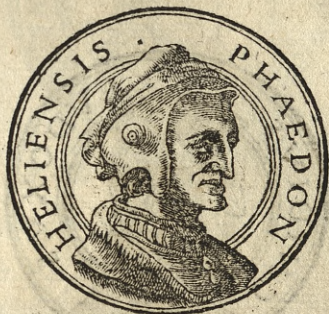
PHILOLAUS CROTO-
 NIATA.

PHILOLAUS Crotoniata Pythagoricus
 floruit circa nonagesimam sextam Olympi-
 dem sub Artaxerxe Memnone septimo Per-
 sarum Rege. Ab hoc Pythagoricos libros
 emendos vt curaret, Dioni scribit Plato. Oc-
 cisis autem est, suspectus quòd tyrannidem
 inuad

inuad
 moni
 mum

PH
 cum
 infan
 ostio
 frueb
 to, Sc
 ralite
 tem
 piad
 ptin
 adm

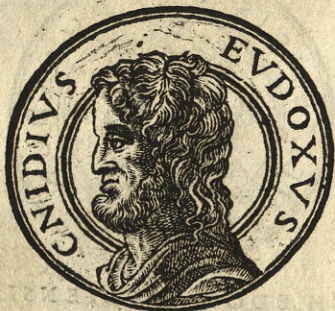
inuadere moliretur. Opinatus est omnia harmonia ac necessitate fieri, terramq; iuxta primum circulum moueri.

PHÆDON HELIENSIS.

PHÆDON Heliensis nobili familia, vnâ cum patria captus, coactus est intra cellulam infami se quæstui addicere. Adiecto tamen ostiolo Socratis contubernio præceptoreq; fruebatur, quoad ipsum Alcibiades seu Crito, Socrate monente, redimeret: ex quo liberaliter philosophiæ operam dedit. Vixit autem circa nonagesimam septimam Olympiadem, temporibus Artaxerxis Magni septimi Persarum Regis. Socrate & Platone admodum familiariter vsus est, quod ex huius

dialogis facile in comperto est. Scripsit dialogos quosdam, qui quidem non extant, & quorum inscriptiones leguntur apud Diogenem.

EVDOXVS CNIDIVS.

EVDXVS Cnidius Æschini filius floruit nonagesima septima Olympiade. Astrologus, Geometra, Medicus, ac Legumlator fuit. Tres illi fuerunt filiae, Actis, Delphis, Philtis. Multa de Astrologia scripsit, multa item de Astronomia ex quibus nihil extat. Socratem & Platonem audiuit, primusq; annum composuit. Diem autē obiit quinquagesimo tertio ætatis suæ anno.

GLAVCON ATHENIENSIS.

GLAUCON Atheniensis nouem in codice vno scripsit Dialogos : Phædillum, Euripidem, Amintichum, Euthiā, Lysitelem, Aristophanem, Cephalum, Anaxiphenum, Menexenum. Feruntur eius & alij triginta duo, sed suspecti & supposititij. Ex his autem neq; ex illis nulli prorsus extant. A quibusdam Platonis frater existimatur. Puto eum emicuisse circa 97. Olymp.

MONIMVS SYRACVSANVS.

MONIMVS Syracusanus Diogenis quidem discipulus, famulus verò mensarii cuiusdam Corinthij fuit. Claruit autem Olympade 98. Ad eum Xeniaes qui Diogenem emerat, frequens commeabat, virtutem lo-
minis, & in dicendo vim admiratus, atque ita Monimum in sui pellexit amicum. Ille enim continuè simulata vesania abjicere monetam, omnemq; mensæ pecuniam coepit: donec à domino repudiatus continuo se ad Diogenem contulit. Adhæsit autem & Crateri Cynico sæpe, cæterosq; id genus studiosè confectatus est. Quæ ex re factum est ut eum dominus magis adhuc insanire putâit. Fuit autem vir eloquens ac doctus.

Men

Mena
in cor
his ve

Mónιμο
Αδοξότ
Πήρας
Εφ' ὅτ
Τῶ γν
Τῆς
Τὸ γὰρ

Α
temp
psit a

Menāder Comicus eius mentionem fecit
in comœdia, cui Hippocomus nomen est,
his verbis.

Μόνιμος τ' ἰὺ ἀνθρώπος φιλόθεος,
Ἀδοξότερος, μικρῶ ᾧ, ὃ τ' πῆραν ἔχων.
Πήρας μὲν οὖν πρεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰκόνας ῥήματι
Ἐφθίγγατ' ἔδεν ἐμπερές, μὰ τ' ὄφρ'
Τῷ γνῶμι αὐτὸν. ἔ ᾧ τοῖς βοωμένοις
Τέτοιοι. ὑπὲρ ᾧ ταῦτα ὁ ποροσαγῶν καὶ ῥυπαῶν.
Τὸ γὰρ ὑπολοιφθὲν τύφων εἶναι πάν ἔφθ.

Adeò verò grauis ac constans fuit, vt, con-
tempta gloria solam veritatē appeteret. Scri-
psit autem ludicra sententijs serijs permixta.

MENEDEMVS.

MENEDEMVS Phædonis Clifthenis filij ex familia Theopropidarum, filius fuit, viri fanè nobilis, sed opificis ac pauperis. Alij tabernaculorum sutorem fuisse tradunt: quocirca quum decretum quoddam tulisset, reprehensum ab Alexinio quodam, quòd scilicet non conueniret sapienti, neque tabernaculum, neq; decretum scribere. Floruit temporibus Artaxerxis magni Persarum septimi Regis, circa 99. Olymp. Misus ab Eretriensibus in Megaram præsidio futurus, contendit ad Platonem in Academiam, inq; illius retia non inuitus incidit, deseruitq; militiam. Cæterum Asclepiade Phliasio ad se illum protrahente, Megaris apud Stilponem egit, eiusq; ambo

ambo
dem A
pulis
appell
ci voc
stare a
tem e
Cassa
vnà c
abnu
prese
grau
cùm
tur, d
sump
figur
adol
liger
phia
de E
qu
tigo
Ign
iucu
dā
inq

ambo auditores fuere. Inde nauigantes Eli-
dem Anchipylo, & Moscho Phædonis disci-
pulis congressi sunt, atque tum adhuc ἡλεικὸς
appellabantur, postea verò ab Eretria Eretri-
ci vocati sunt. Constat Menedemum hone-
state ac grauitate fuisse celebrem. Adeò au-
tem ea grauitate insignis fuit, vt Eurylochus
Cassandræus cùm ab Antigono accerseretur,
vnà cum Cleippide Cyziceno adolescente,
abnueit: metuebat enim ne id Menedemus
presertiret: erat enim summæ in obiurgando
grauitatis, atq; præcipuæ autoritatis. Deniq;
cùm adolescens in illo motu temerario ferre-
tur, dixit quidem nihil Menedemus, cæterum
sumpta æstuca pingebat in pauimēto traiecti
figuram, dum interim, spectantibus omnibus,
adolescens insigni contumelia notari se intel-
ligens, abcessit. Hierocles in Piræo de Am-
phiarao illum obtundebat, & cùm plurima
de Eretriæ loqueretur excidio, nihil aliud lo-
quutus est, tantum rogauit, quid in eum An-
tigonus trajicit. Audacter exultanti adultero,
Ignoras, inquit, non modò brassicæ succum
iucundum, sed & raphano. Sciscitanti cui-
dā an vxor esset ducenda sapienti, Non ego,
inquit, tibi sapiens videor? Et cùm annuisset
ille,

ille, At ego, ait, duxi. Gloriæ auidum ignominiaq; metuentem fuisse tradunt. Magnanimus fuit vir, & liberalis. Corporis in eo iam senē habitus & status durauit qui fuerat in iuuenē, athletæ instar firmus, validus atq; adusta facie, obœsus item & attritus fuit, mediocrisq; proceritatis. Erat in suscipiendis amicis omni officio deditus: & quia parum alubris erat, Eretria conuiuia sæpe inter poetas musicosq; celebrabat. Amauit Aratum & Lycophronem Tragicū poetam, Antagoramq; Rhodium, sed maximē omnium studebat Homero. Deinde etiam lyricis, deinceps Sophocli: atq; Achæo inter Satyros veluti secundas partes, Æschylo autem primas semper dabat. Falluntur qui illū nihil præter Euripidis Medeam legisse dicunt. Magistros Platonem & Xenocratem, prætereaq; Paræbaem Cyrenaicum aspernabatur. Stilponem solum admiratus est: de quo dum aliquando interrogaretur, nihil aliud dixit, nisi, Liberalis est. Erat illi ingeniū varium atq; callidum, & in componendo ita orationem accommodabat, ut quum vellet emergere non prospiceretur, atque ideo difficile illi occurreretur. Versabat omnia, infinitamq; orationis copiam fundebat.

bat. A
bit H
fuisse
natur
gnax
in eu
hend
factis
sanct
piada
eto a
ret b
Ascl
verò
duxit
clepi
ta e
qui
dixi
quon
mili
fisse
cess
men
In
Me

bat. Acerrimus itē erat in concionibus. Scribit Heraclides apud Diogenem decretis eum fuisse Platonicum, Dialecticem autem aspernatum fuisse. Porro in quæstionibus ita pugnax erat, ut non prius discederet, quam in eius oculis ardentis spiritus indicia deprehenderentur. Verum cum verbis esset talis, factis tamē erat patientissimus. Amicitias piē sanctēq; tuebatur, ut ex ea, quæ illi cum Asclepiade fuit, coniunctione constat, quæ profecto adeo insignis erat, ut nihil à Pyladis distaret beneuolentia. Verum maior natus erat Asclepiades, ita ut ipse poëta, Menedemus verò histrio diceretur. Vxores quoq; ambos duxisse fama est, Menedemum matrem, Asclepiadem filiam: huncq; , cum eius defuncta esset vxor, Menedemi cepisse coniugem: qui quidem, quod Reipubl. præfesset, aliam duxit nobilem & locupletem: nihilominus quoniam communis eis erat domus, rei familiaris administrationē priori vxori permisisse. Asclepiades tandem ante illum vita excessit Iretriæ, iam longæuus, cum vnà diu memorabili beneuolentiæ suauitate vixissent. In hunc autem modum conuiuia faciebat Menedemus. Prius ipse cum duobus aut tribus

bus prandebat, dum dies in vesperam vergeret. Tum verò vocabat quispiam eos qui aduenerant & ipsos iam cœnatos. Itaque si qui citius venissent, percontabantur exeuntes, quid esset appositum, ac recens id esset necne: & si quidem vel olusculum vel satiusculum quippiam audissent, recedebant: sin verò carnes, ingrediebantur. Lectulis æstate *stoream vel mattam, hyeme veruecum pelles superponebant. Porro puluinar sibi afferri oportebat. Poculum quod circumagebatur *cotyla maior non erat. Bellaria illis fabæ ac lupini. Interdum verò & pyra vel mala punica, & eiusmodi tum matura tum præcoccia, sæpe & caricæ.

Primò ab Eretrienſibus contemptui haberi cœpit, canisq; ab eis ac delirus appellari: postea verò in summa admiratione omnium fuit, adeò vt ciuitatis quoque gubernacula sibi traderentur, legationibusq; crebris ad Ptolemæum & Lysimachum, præterea ad Demetrium functus, vbique honoratus est. Cumq; illi ciuitas ducenta quotanni talenta persolueret, quinquaginta remisit. Tandem falsò insimulatus quòd ciuitatē traderet Ptolemæo, cum se per epistolam ad Demetrium

purg

Græc. *ψιδος*,
Gall. *matte*.

Cotyle vini pē-
dit uncias 11.
scr. 2. obol. 1. &
fil. 1.

purg
Arist
Orop
de pr
ingre
tigon
mina
absti
ptua

D
mus,
bulæ
tam

purgasset, permanente tamen *Æschylo* cum *Aristodemo* in accusatione, clam exijt, atque *Oropi* moratus est in *Amphiarai* phano. Vnde profectus mœrens & patriam clanculum ingressus, vxorem ac filias sumens, se ad *Antigonum* contulit, ibiq; vitam mœrore terminauit, postquam totos septem dies cibo abstinuisset. Excessit autem anno ætatis septuagesimo tertio.

DEMOSTHENES ORATOR
ATHENIENSIS.

DEMOSTHENES Orator facundissimus, Demosthenis gladiatorum fabri & Cleobulæ filius, vixit circa centesimam & quintam Olympiadem. Is à patre septennis adhuc

G patr

patrimonium satis amplum accepit: quod à tutoribus malè administratum dum in iudicio repetit, dumq; in causa propria disertus esse studet, ad alienas etiam se causas concinnat. Eius mens primò non potuit satis intelligi, cum lingua voceq; laboraret: verum studio ac exercitatione incredibili actionem hanc ingratam in suauissimam commutauit. Sæpe duos vel tres menses cōtinuos non cessabat motum corporis fingere, vocem exercitare, chartis impallescere, abrasa etiā parte capitis, vt exeundi facultatem sibi ipsi præriperet. Propositum eius in Rep. fuit, omnibus Philippi Macedonia Regis conatibus obistere. Eo autore ciuitates Græciæ post mortē Philippi conspirauere. Exulauit sub obitum Alexandri. Tandem accersitus ab Antipatro per nuntium Archiam Tragedum, qui identidem repetebat fore vt ab eo humanissimè susciperetur, venenum è calamo hausit. Extant eius orationes 62.

A
me
piac
bosi
ues.
fect
catu
cem
cui
nife
tam
Arist
mnat
rus q
diæ,

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ARISTOTELES Stagyrætes Nicomachi medici & Phæstiadis filius, natus est Olympiade 99. anno urbis 371. Fuit parvus, gibbosus, & male formatus, balbutiensq; , sed dives. Septendecim annos natus Athenas profectus Platonis auditor fuit annis viginti. Vocatus à Philippo Rege in Macedoniam decem annis Alexandrum Magnum instituit, cui quàm charissimus fuerit, vel ex eo manifestè apparet, quòd Stagyræ ab se dirutam restituerit. Eo verò in Asiam profecto Aristoteles Athenas redijt, & in Lycio gymnasio 13. annis docuit. Postea accusatus quòd de Dijs male sentiret, cedens invidia, abiit in Chalcidem, ibiq; reliquum vitæ

transēgit. Excessit anno ætatis sexagesimo
tertio in Eubœa profugus persequente Anti-
patro. Edidit infinita volumina quorum non-
nulla extant, reliqua iniuria temporum pe-
rierunt.

SPEVSIPPVS ATHENIENSIS.

SPEVSIPPVS Atheniensis, Eurymedon-
tis filius, pago Myrrhinusius, Potones Plato-
nis sororis filius fuit. Scribit Cicero lib. I. Aca-
demicarum quæstionum Platonē hunc quasi
philosophiæ hæredem reliquisse. Octo an-
nis scholæ Platonice præfuit, initium sumens
à 108. Olympiade. Dialogos quosdam com-
posuit qui non extant. Is mœrore impulsus,
cū iam senio confectus esset, mortem sibi
sponte consciiuit.

XENOCRATES CHAL-
CEDONIUS.

XENOCRATES Agathenoris filius, Chalcedonius, vixit tēporibus Philippi Amyntæ filij & Alexādri Magni patris. Is à primis fermè annis Platonis auditor fuit, eiq; in Siciliā proficiscenti comes itineris adhæsit. Erat autem hebes ingenio ac tardus, adeò vt cū il- lum Plato Aristoteli conferret, alterum frēno, alterum calcaribus egere diceret. Suscepit Speusippum, & præfuit scholæ 22. annis, sub Lysimacho incipiens, Olymp. 110. Moritur noctu, cū in sartaginem fortè offendisset, anno ætatis suæ 82.

ANAXARCHVS ABDE-
RITES.

ANAXARCHVS Abderites Diomenis Smyrnæi auditor fuit. Floruit circa centesimam & decimam Olympiadem. Is se ne id quidem scire dicebat, quod nihil sciret. Inimicum habuit Nicocreontem Cypri tyrannum. Et cùm illum Alexander aliquando in conuiuio rogasset, quidnam de cœna illa sentiret, dixit, Cuncta magnificè, ô Rex, verùm oportebat iam caput cuiusdam satrapæ apponi, Nicocreontem intuens. Hoc agre ferens tyrannus, memor iniuriæ, post mortem Alexãdri, cùm naui ferretur Anaxarchus, inuitusq; applicuisset Cyprum, cõprehensum eum in saxum concauum iniecit, iussitq; ferreis

reis malleis cædi: ille pœnæ suæ negligens,
celebre id dictum ingeminavit. Tunde, tun-
de Anaxarchi vasculum, nam Anaxarchum
nihil teris. Iubente verò Nicocreonte illius
præcidi linguā, Anaxarchus præcisam mor-
dicus in eius faciem conspuuit. Hic ob animi
constantiam & facilem victum fortunatus
appellatus est. Alexandrum Deum se esse ar-
bitrantem auertit: cū enim ex ictu quo-
dam sanguinem illi fluere vidisset, hoc, in-
quit, quidem sanguis est, nō autem ille cruor,
diuis qualis solet esse beatis.

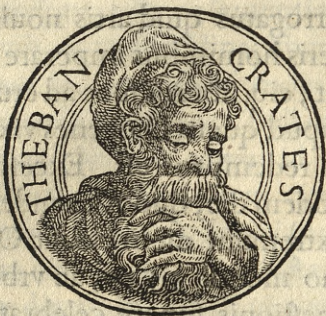
DIOGENES CYNICVS.

DIOGENES Cynicus Icesij mensarij filius, Sinopeus fuit. Diocles cum Eubulide autor est eum aufugisse quòd cum patre pecuniam adulteraret. Pallium, vt quidam volunt, duplicatū primus in vsu habuit, ob necessarium vsum, vtque illo se dormiens obuolueret: peramq; tulit, in qua & cibos ferebat, omniq; ad omnia utebatur loco, & prandens & dormiens & loquens. Quocirca & Athenienses aiebat, Iouis porticum ostendens, sibi condidisse palatium vbi vesceretur. Æstate sese in feruida arena volutabat, hyeme verò statuas niue perfusas amplectebatur, omni ex parte seipsum ad laborum tolerantiam exercens. Acer item erat in despicendis

ciendis alijs. Dolium pro domo habuit ad
æstus ac frigora versatile. Floruit regnante
Alexandro magno, Olympiade scilicet 110.
Anno mundi 3627, ab vrbe condita 417.
Eius extant in Alexandrum Regem, Plato-
nem, & plures alios Philosophos, scommata.
Is cum apud Corinthios esset, rumorq; per-
crebuisse Philippum cum exercitu aduen-
tare: videret autem Corinthios omnes trepi-
dos turbari, & pro se quenq; sedulo facere,
alium quidem arma apparantem, alium saxa
comportantem, alium muros ciuitatis resi-
cientem, alium propugnacula & turres suf-
fulcientem, alium denique aliud aliquid quod
ad rem pertineret, subministrantē, se autem
nihil habere quod ageret (nemo enim ipsum
ad aliquod ministerium adhibebat) cincto
circum se pallio, serio admodum & ipse do-
lium suum, sursum ac deorsum per cranium
volutare cepit: ac rogante quopiam ex fa-
miliaribus quid ageret, Volutato, respondit il-
le, etiam ego dolium meum, vt ne solus ocio-
se feriari videar inter tot laborantes. Sectam
Cynicorum instituit, quorum quidem hæc
in genere sunt placita. Rationalem natura-
lemq; Philosophiam tolli oportere, moraliq;

foli innittendum : idq; ex sententia Aristonis Chij. Repudiant & disciplinas liberales. Denique dicunt literas non discendas, ne frugi effecti peruertantur alienis. Tollunt & Geometriam & musicam, & cætera id genus. Placet eis & finem esse secundum virtutem vivere, quemadmodum & Stoici (nam societas quædam est inter has duas sectas): vnde & Cynismum dixere breuē ad virtutem viam. Placet item eis simplex & parabilis victus: quippe qui sobrijs cibarijs vtuntur, & solis pallijs. Diuitias, gloriam, nobilitatemq; contemnunt. Plerique etiam herbis & aqua tantum frigida vtuntur, operimētisq; fortē oblati & dolijs, sicut hic noster Diogenes, qui dicebat Deorū proprium esse nihilo indigere: eorum verò qui Dijs essent similes, minimis egere. Virtutem dicunt esse docibilem: esseq; minimè reijciendum, sed studiosè colendum, ac sine peccato sapientem, & simil' amicū fortunæ quoque nihil permittendum. Quæ verò inter virtutem & vitia sunt, indifferentia appellant. Et hæc sunt quidem, quæ in genere Cynicis visæ sunt: redeamus iam ad Diogenem. Is iam senex à Scytalo pyrata captus, venundatusq; Xeniadi Corinthio fuit, à quo

à quo interrogatus quid artis nouisset, Scio,
inquit, liberis hominibus imperare : tūc eum
manumisit , eiq; liberos suos ad erudiendum
tradidit : apud quem Diogenes vixit , donec
ab amicis redemptus est. Excessit è mor-
su canis eodem die, quo Alexander Babylo-
ne , qui extremum diem clausit Olympiade
113, anno mundi 3539, ab vrbe condita
429, Ephestionis funere celebrato. Dioge-
nis feruntur hæc volumina: Dialogi capitum,
ichthyas, gracculus, pardus, plebs Athenien-
siū, Respublica, ars moralis, de diuitijs, Ama-
torius, Theodorus, Hypsias, Aristarchus, de
morte, Epistolæ: Tragœdiæ septem, Helena,
Thiestes, Hercules, Achilles, Medæa, Chry-
sippus, Oedipus. Plura de Diogene Cynico
vide in Diogene Laërtio. Floruit anno mun-
di 3568, ab vrbe condita 357, Olympia-
de 96.

CRATES THEBANVS.

CRATES Thebanus Ascondi filius, ipse quoque inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit: vocatus est & *δυρεπανοίκτης*. Floruit circa centesimam & decimam tertiam Olympiadem. Deposuit pecuniam apud trapezitas ea conditione, vt si quidem filij diotæ essent, eam illis redderet: sin autem philosophi, plebi distribueret, nihilo quippe egere philosophos. Cùm Thebis à principe gymnasij flagris cæsus esset, siue, vt alijs placet, Corinthi ab Euthycrate, ac pede traheretur, ridebat, dicens,

ἔλκε ποδὸς τελαγὼν ὅς ἐστι βουλὴ θεοσιόιο, hoc est,
Protractum pedibus detruxit limine sacro.

Cùm sentiret se morti proximum, inspic

spiciebat se, dicens:

-Vadis nunc optime curue,

Vadis ad Orci ades, longa gibbosa senecta.

Erat quippe ex senectute curuatus.

METROCLES PHILOSOPHVS HIP-
PARCHIÆ FRATER.

METROCLES Hipparchiæ frater vixit
114. Olympiade. Is cum prius audiret Theo-
phrastum Peripateticum, adeo corruptus erat,
ut cum saepe inter differendum crepitum ven-
tris emitteret, pra dolore animi domi inclu-
sus moraretur. Hoc agnito Crates Thebanus
ingressus est ad eum consolaturus, ac lupinis
de industria voratis, persuasit quidem illi pri-
mum verbis, nihil mali fecisse: fore quippe
prodi

prodigiosum, si non & secundum naturam
flatum emitteret. Tum verò & ipse in huius-
modi crepitum erumpens illum similitudine
rei seruauit, ac verbis in spem erexit. Hincq;
ipsius auditor fuit, euasitq; vir in philosophia
eminens. Libros autem suos combussit, di-
cens,

Τά δ' ἐς' ὀνείρων νεπτέρων παλάσιατα.

Res docebat partim emi pecunijs, vt do-
mum: partim tempore & diligentia, vtdisci-
plinas liberales. Diuitias nocere, nisi quis di-
gnè vteretur. Obijt senex à se ipso suffocatus.
Porro clari eius discipuli fuere Cleonbrotus
atque Cleomenes.

ME THROGLES PHILOSOPHVS HIE-
PARCHIE FRATER.
ME THROGLES Hipparchus filius frater vixit
114 Olympiade. Is cum patris audiret Thro-
glenis inoparibus, adeo conturbatus erat,
vt cum patre inter differendum crepidum vix-
tine emineret, patre dolore animi domi inclu-
sus moreretur. Hoc agnito Crates Throga-
nensis est ad eum conuolatus, ac huius-
de industria verba, posthabeat illi pte-
minus videt, nihil mali scilicet fore pte-
proci.

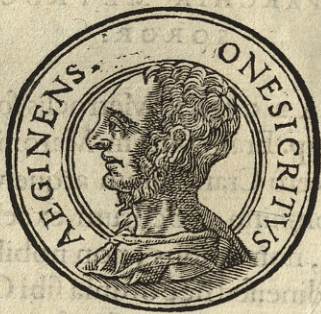
H
III.
An
que
tuit
pul
par
den
ren
pro
nec
le an
hæc
que

HIPPARCHIA METROCLIS
SOROR.

HIPPARCHIA Metroclis soror floruit
III. Olymp. Erant autem Maronitæ ambo.
Anabat verò Cratis vitam atque verba, ne-
que vlla omnino procorum excellentia po-
tuit auelli, non opibus, non nobilitate, non
pulchritudine: sed hæc omnia sibi Crates erat,
parentibusq; minabatur seipsam, nisi huic tra-
deretur, necaturam. Cum igitur Crates à pa-
rentibus puellæ rogaretur, vti ab hoc illam
proposito auerteret, postquam egit omnia,
nec persuasit, exurgens omni sua suppellecti-
le ante illius oculos exposita, Hic, ait, sponsus,
hæc eius possessio est, ad hæc delibera. Ne-
que enim esse nostri consors poteris, nisi ea-
dem

dem studia attigeris. Elegit continuò puella, sumptoq; illius habitu vnà cum viro circuibat, & congregiebatur in aperto, atque ad cœnas proficiscebatur. Dum ei à Theodoro opponeretur pro probro, quòd in tela non exerceretur, respondit: Num tibi male de me ipsa statuissè videor, si tempus quod in telis consumptura eram, disciplinæ potius impendi?

ONESICRITVS ÆGINENSIS.

ONESICRITVM quidam Æginensem tradunt. Porro Demetrius Magnesius Astypalensem fuisse ait, & hic ex Diogenis ludo probatissimus. Videtur autem quiddam habere simile cum Xenophonte. Ille enim cum Cyro, hic cum Alexandro militauit. Ille Cyri

παύδα

παίδ' α' α' γ, hic Alexandri scripsit initia. Ille Cyri, hic Alexandri prosequitur laudes. Est autem & stylus vtriusque simillimus, nisi quod apographus, & quod transcriptum est dissentit ab archetypo & exemplari. Floruit regnante Alexandro magno, circa 113. Olymp.

PYRRHO HELIENSIS.

PYRRHO Heliensis Plistarchum habuit patrem. Claruit 113. Olympiade sub Alexandro Magno Macedonum Rege 23. Is pictor primum fuit, deinde Drysonem Stilponis filium audiuit, postea & Anaxarchum. Dymnosophistas in Indiam adiit, Magisque congressus est. Vnde & nobilissimè Philosophiam tractavit,

Et ait, commentus modum quo de omnibus nihil decerneret: neque quicquam comprehendere posset diceret. Multa illi visa sunt quae quidem omnia Diogenes recensuit. Ferme autem aetatem nonagenariam vixit.

EPICVRVS ATHENIENSIS.

EPICVRVS Neoclis & Chærestratæ filius, patria quidem Atheniensis, pago verò Chagertius ex Philaïdarum familia, floruit temporibus Alexandri Magni xxiii . Macedonum Regis, circa 113. Olympiadem: natus est autem centesimanona. Is annorum quatuordecim philosophari cœpit in hortis. Summum bonum, non ut Aristippus in voluptate corporis, sed in doloris vacuitate ponebat.

Dialect

Dialecticam damnabat, quando philosophia simplicibus ac proprijs rerū vocabulis comprehendī posset. Deos & prouidentiam & officium in vita tollebat. Methrodorum Lampacenū vnicū in vita comitem & familiarissimū habuit. Auditor fuit Xenocratis. Cū triginta duorum esset annorum, primum Mitylenæ & Lampaci scholam instituit, demum Athenas migravit, vbi quoque diem obiit cētesima septima Olympiade sub Pytharato, cū septuaginta & duos vitæ impleisset annos. Obiisse autem eum tradit Hermachus apud Diogenem calculo vrinæ exitum impediēte, morbo quatuordecim diebus fatigatum. Quo tempore descendit in peluim æream aquis calentibus plenam, vbi dum moneret amicos vt ipsius decretorum memores essent, inter verba defecit. Testamentum condidit, cuius summam, siquis forē requirat, hīc ex Diogene apposui:

M E A omnia Amynomacho Philocratis filio Batithæ do, Timocratiq; Demetrii filio Potamio secundum eam, quæ in metro scripta est, vtrique factam donationem: ea conditione, vt horum quidem, & quæ in illo sunt, Hemarcho Agemarchi filio Mityleneco

assignent, eisq; , qui cum illo vnà philosophantur, & alijs philosophiæ successoribus illum reliquerit Hermachus, vt in eo philosophiæ dare operam possint. Vtq; semper hi qui à nostro nomine Philosophi appellantur, perdurent, Amynomacho & Timocrati eā quæ in horto est scholam, depositi iure commendando, ipsorumq; posteris. Cauebunt autem ipsi, mandabuntq; hæredibus hortum illum seruiant, quemadmodum & ipsi, tradantq; philosophantibus ex nostro nomine. Porro domum quæ est in Melite, dabunt Amynomachus & Timocrates Hermacho inhabitandam, vnāq; his qui secum philosophantur, quandiu Hermachus, vixerit. Ex earum autem rerum redditibus quæ à nobis legatæ sunt Amynomacho & Timocrati, quantum fieri possit cum Hermacho diuidant: curent vt natalis dies parentibus & fratribus ac nobis quotannis solenniter agatur, intra diem decimarum Gamelionis, vt etiam in conuentu solenni eorum qui nobiscum philosophantur, cuiusque mensis vigesima die in nostram & Metrodori ordinem. Curent quoque diem fratrum, Posidæonis. Insuper curent diem Polyæni Metagirtione, sicut & nos fecimus.

Cura

Curæ autem sit Amynomacho & Timocrati, Metrodori filium Epicurum, filiumq; Polyæni educare, dum philosophantur, & cum Hermacho degunt. Similiter & Metrodori filia curam habeant, & quum ad ætatem peruenerit, tradant eam viro quem elegerit Hermachus ex his qui secum philosophantur, sitq; illa obtemperans & pareat Hermacho. Dent autem Amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibum his singulo quoque anno, vt ipsis quàm commodissimè fieri videbitur, id cum Hermacho deliberantes. Faciant item secum redituum dominū Hermachum, vt eius consilio, qui nobiscum consenuit in philosophia, princepsq; relictus est scholæ nostræ, fiant singula. Dotē verò puellæ, quum ad annos nubiles venerit, dare curabunt Amynomachus & Timocrates quantum eis satis esse videbitur, ex bonis auferentes, cōmunicato prius cum Hermacho consilio. Curam item habeant Nicanoris quem admodum & nos ipsi, vt quotquot nobiscum philosophati sunt, atque res suas in communem vsum contulerunt, omnemq; alacritatem ostendentes, nobiscum in philosophiæ studijs consenuerunt, pro modulo faculta-

tum nostrarum nulla re, quæ ad victum necessaria sit, egeant. Libros autem omnes nostros Hermacho tradant. Quod si quid humanum Hermacho contigerit, prius quam Metrodori liberi ad ætatem perueniant, curæ sit Amynomacho & Timocrati, vt liberaliter illi educentur, accipiantq; ex facultatibus nostris quæcunque illis erunt necessaria, curamq; cæterarum rerum, vt à nobis institutum est, agant, vt singula, quantum fieri potest, fiant. Ex seruis autem liberos dimitto Murem, Lyciam, & Lyconē, Phædrion item dimitto liberam.

Sequuntur quæ à Diogene Laërtio Epicuri numerantur volumina: De natura triginta & septem, de atomis & vacuo, de amore. Epitome eorum quæ aduersus Physicos scripta sunt, aduersus Megarenses dubitationes, raræ opiniones, de sectis, de plantis, de fine, de iudicio siue regula. Chæredemus de Dijs, de sanctitate, Hegesionax, de vitis quatuor, de iusto opere, Neocles. Ad Themistam, Symposion, Eurylochos. Ad Metrodorum, de visu, & angulo atomi, de tactu, de fato, de perturbationibus opiniones ad Timocratem, prognosticon, exhortatorius, de imagin

imaginibus, de fantasia, Aristobulus de musi-
ca, de iustitia & virtutibus alijs, de donis &
gratia, Polymedes, Timocrates tres, Metro-
dorus quinque, Antidorus duo, de astris opi-
niones, ad Mithrem, Callistolas, de regno,
Anaximenes, Epistola.

STILPO MEGARENSIS.

STILPO Megarensis Philosophus, natus
est sub primo Ptolemæo, qui cœpit regnare
Olympiade 114, anno mundi 3643, ab vr-
be cōdita 430. Discipulus fuit Pasiclei The-
bani Cratetis filij, & vt alij volunt, Euclidis
Platonis familiaris. Præfuit Megarensi scho-
læ. Scripsit autem Dialogos non minus vi-
genti.

ginti. Cicero de hoc in libro de Fato ita tra-
 ,, dir: Stilponem Megareū Philosophum, acu-
 ,, tum sanè hominem, & probatum tempori-
 ,, bus illis accepimus. Hunc scribunt ipsius fa-
 ,, miliares & ebriosum, & mulierosum fuisse.
 ,, Neque hæc scribunt vituperantes, sed potius
 ,, ad laudem: vitiosam enim naturam ab eo sic
 ,, edomitam & compressam esse doctrina, vt
 ,, nemo vnquam vinolentum illum, nemo in
 ,, eo libidinis vestigium viderit.

DIDORVS PHILOSOPHVS
 IASEVS.

DIDORVS Iaseus Amenij filius cente-
 sima decimaquarta Olympiade floruit. Dia-
 lecticus erat, primusq; inuenisse existimatus
 est

est inuolutum & cornutum differendi genus.
 Hic apud Ptolemæum Soterem commorans,
 cum à Stilpone sermones quosdam Diale-
 cticos interrogatus extemplo nequiuisset so-
 luere, à Rege increpitus, Cronusq; in iurgio
 vocatus, conuiuium deseruit, egressusq; librum
 de ea propositione conscripsit, vitamq; mœ-
 rore finiuit. Cæterum ne quis hallucinetur,
 dum de Ptolemæo Sotere loquor, non con-
 uenio cum Funcchio, & Epiphanio. Illi enim
 Ptolemæum Lathurum Ægypti VIII. Re-
 gem Soterem cognominant, qui quidem re-
 gnare incœpit 165, Olympiade. Quod mi-
 hi videtur fieri non posse. Si quidem Athe-
 neus Dipnosoph. lib. II. cap. xxi. De
 Ptolemæo Sotere in hæc verba scribit. Elea-
 tri temporibus nostris illi dicuntur, qui præ-
 ficiuntur cõuiuij totius administrationi, quæ
 res & honorifica fuit olim & præclara: Nam
 Ptolemæum Soterem Alexandri Eleatrum
 etiam vocatum fuisse testatur Chares libro
 Historiarum tertio. At Alexander moritur
 Olympiade 113. Post cuius mortem, ut Iu-
 stinus refert lib. xxi. Ptolemæo Ægyptus, &
 Africa Arabiæq; pars sorte venit, quæ ex gre-
 gario milite Alexander virtutis causa proue-

xerat. In quo quidem discrimen est ducentorum & octo annorū. Primus ergo Ptolemæus is est qui Soter cognominatus est.

THEOPHRASTVS LESBIVS
PHILOSOPHVS.

THEOPHRASTVS, ex Eresso, Lesbi ciuitate fuit, Platonem audiuit, Aristotelis & discipulus & scholæ successor fuit: vixit autem sub Ptolemæo Sotere primo Ægypti Rege, circa 115. Olympiadem. Theophrastus vocatus, ob oris & eloquentiæ suauitatem, cum antea Tytamus appellaretur. Habuit discipulos ad duo millia. Excessit admodum senex. Quæ sequuntur ex tot suis operibus exant:

De

- De plantarum historia lib.x.
 De plantarum causis lib.v i.
 De lapidibus lib.i.
 De piscibus lib.i.
 De igne lib.i.
 De ventis lib.i.
 De signis aquarum & ventorum lib.i.
 De vertigine oculorum lib.i.
 De laboribus lib.i.
 De odoribus lib.i.
 De sudoribus lib.i.
 Characterum moralium lib.i.
 Metaphysicorum lib.i.

THEODORVS PHILOSOPHVS.

THEODORVS Philosophus sophista Byfantius, qui à Platone vocatus est λογιστής. scripsit contra Thrasibulum & Andocidem, & alia multa. Floruit autē Olymp. 115, sub Ptolemæo primo Ægyptiorum Rege. Audivit autem Anniceridem Dionysiumq; Dialecticū. Finem opinatus est gaudium & mœrorem: alterū constare prudentia, alterum verò imprudentia. Bona esse, prudentiā atq; iustitiam: mala verò, contrarios habitus: media, voluptatem & dolorem. Omnes de Dijs opiniones sustulit. Sustulit & amicitiam, quòd ea neq; insipientibus adsit neque sapientibus. In illis enim sublato vsu amicitiam quoque evanesce

nescere. Sapientes verò cùm sibiipsis sufficiant, amicis non indigere. Multa item alia opinatus est, quæ quidem omnia referuntur apud Diogenem lib. II.

CRATES ATHENIENSIS.

CRATES Atheniēsis patre Antigene ortus, pago Thriasius fuit, auditor simul amatorq; Polemonis, illiusq; successor scholæ. Floruit autem 115. Olymp. Arcesilaum habuit auditorem, aliosq; item multos sanè memorabiles. Mortuus in eodem sepulchro quo Polemon conditus est: ita ut quos Philosophiæ studium tam arcto amicitiae vinculo copularat, eisdem & mors coniunxerit.

DEMETRIVS PHALEREVS.

DE M E T R I V S Phalereus Philosophus Phanostrati filius, floruit sub Ptolemæo Lagi filio primo Ægypti Rege, Olympiade 175. Auditor fuit Theophrasti. Athenis præfuit annos decem, æreisq; statuīs honoratus est trecentis sexaginta, quarum plures equestres erant, & in curribus ac bigis stabant. Diu autem atque præclarè rem administravit. Infidias tandem passus à quibusdam mortis sententiam absens excepit. Tandem post mortem Ptolemæi Soteris, apud quem se contulerat, ab aspide manum morsus ex vita migravit, sepultusq; est in Bursirite regione prope Diospolin. Extat Diogenis in eius mortem hoc epigramma:

Παρ

Παρ' ἡμῶν ἀνείλεν ἀσπίς τ' Ἑφὸν δημήτριον,
 ἔδον ἔχοντα πολὺν ἀσκητόν,
 οὐ σίλβεα φῶς ἀπ' ὀμμάτων, ἀλλ' αἰδῶ μελάνα.

Cicero in Bruto hæc de eo sentit : Deme-
 trius Phalereus eruditissimus quidem, sed nõ
 tam armis institutus quàm palæstra : itaq; de-
 lectabat magis Athenienses, quàm inflam-
 mabat, processerat enim in Solem & pulue-
 rem, non vt è militari tabernaculo, sed vt è
 Theophrasti doctissimi hominis vmbraculis.
 Hic primus inflexit orationem, & eam mol-
 lem teneramq; reddidit : & suavis sicut fuit,
 videri maluit quàm grauis : sed suauitate ea
 qua profunderet animos, non qua perfrin-
 geret, & tantum vt memoriam concinnitatis
 suæ, non cum delectatione aculeos etiam re-
 linqueret in animis eorum à quibus esset au-
 ditus. Recensentur à Diogene quidam eius
 libri.

MENIPPVS PHOENIX.

MENIPPVS & ipse Cynicus, patria quidem Phœnix, conditione seruus fuit, vtrahæc Achæicus in Ethicis. Diocles autem Dominum ipsius Ponticum fuisse, Batonemq; vocatum tradit. Cùm verò præ cupiditate pecuniæ importunius peteret, Thebanus fieri valuit. Nihil memoria dignum edidit, quinimo ipsius libri multo risu referti sunt, non secus atque Meleagri, qui tempore eius fuit. Diurnus scenerator fuit, ideoq; *ἡμεροδοξέστης* vocatus. Et quum ad rem esset multo plus, quàm par erat, audior, bonis amissis, laqueo vitam finiuit. Quidam eius libros non ipsius esse, sed Dionysij & Zopiri Colophoniorum tradunt. Eius autem volumina XIII. sunt.

Narnia,

Næniæ, testamenta: Epistolæ compositiæ ex
Deorum persona, ad physicos & Mathema-
ticos grammaticosq; , & Epicuri foetus, & eas
quæ ab ipsis religiosè coluntur imagines &
alia. Hæc ex Diogene & Volaterrano: aliter
autem sentit Suidas. Puto eum sub primo
Ægypti Rege Ptolemæo floruisse circa 115.
Olymp.

MENEDEMVS SVPERSTI-
TIOSVS

MENEDEMVS Coloti Lampfaceni di-
scipulus fuit. Hic, vt ait Hippobotus, in tan-
tum prodigiosæ superstitionis venit, vt, sum-
pto habitu furia, circumiret, dicens specula-
torem se ex inferno venisse ijs qui peccarent,
vt descendens hæc ibi daemonibus renuntia-
ret

ret quæ vidisset. Vestis autem talis erat, pulla tunica talaris, astricta puniceo balteo, pileus arcadicus capiti impositus habens intexta elementa duodecim. Cuthurni tragici, barba proluxa, virga in manu fraxinea. Et hæc quidem ex Diogene: Suidas verò de Menippo eadem tradit. Floruit temporibus Ptolemæi primi Egyptiorum Regum.

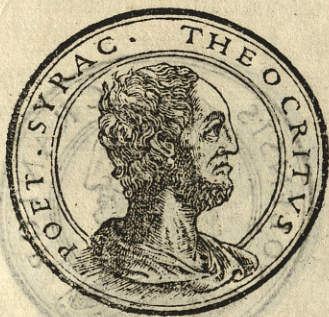
POLEMON ATHENIENSIS.

POLEMON Philostrati filius Atheniensis, pago Oeetensi oriundus, vixit sub Ptolemæo Lagi filio qui & Soter cognominatus est, cum esset adolescens adeò impudicus ac lubricus fuit, ut pecunias circūferret, quo paratior esset & instructior ad voluptates implendas. Aliquando

qua
ebri
lam.
pact
desti
Phil
ceep
nocr
tesim
lus pr

TH
rum, g
da, ut

quando verò ex proposito cum sodalibus
ebrius & coronatus Xenocratis adiit scho-
lam. Philosophus autem illius aduentu nullo
pacto perturbatus quod dicere instituerat nō
destitit. Erat autem sermo de temperantia.
Philosophū vbi audiuit aliquoties Polemon,
cœpit paulisper ad mentem redire, ita vt Xe-
nocrati in schola successerit Olympiade cen-
tesima decima sexta. Obijt autem iam vetu-
lus pthisi, corpore semiputrido.

THEOCRITVS POËTA SY-
RACVSANS.

THEOCRITVS Poëta autor Bucolico-
rum, genere Syracusanus fuit, patre Simichi-
da, vt ipse testatur:

Σιμιχίδα πᾶ δὴ τὸ μετὰ μερίων πῶδα ἔλκει.

Quidā verò Simichidā cognomen ei fuīse dicunt, quòd simus esset, patrem verò habuisse Praxagoram, matrem verò Philinam. Fuit autem auditor Philippiadis & Asclepiadis, quorū etiam meminit. Floruit temporibus Ptolemæi qui cognominatus est Lagous. Cū autem aptus esset ad componenda Etydylia ex eis maximam laudem consecutus est: vnde cū primū Moschus appellaretur, Theocriti nomen meruit.

CRANTOR SOLENSIS.

CRANTOR Solensis vixit Olympiade 121. Is cū apud suos haberetur in honore, concessit Athenas, ibiq; Xenocratis auditor, Ptolem

Polemonisq; socius in dicendo fuit. Reliquit
autem commentaria ad 30. versuum millia,
ex quibus quidem nihil extat. Fertur cum in-
terrogatus esset quamobrem se ita Polemo-
ni addixisset, respondisse, quia illo neminem
neque acutius neq; grauius audisset loquen-
tem. Admirabatur præ cæteris Homerum &
Euripidem, dicens operosum esse, & indu-
striae plenum proprietate seruata tragicè si-
mul cum affectu misericordiæ scribere. Obijt
autem ante Polemonem aquæ intercutis
morbo.

BION BORYSTENITES.

BION Borystenites videtur vixisse Olym-
piade 121, quamuis nihil pro certo ausim
affirmare. Quibus parētibus prognatus sit, &
13 quibus

quibus ex rebus ad philosophiam se contri-
lerit, rationem ipsemet reddit apud Dioge-
nem his verbis: Pater meus libertus fuit, cu-
bito se tergens, Borystenites genere, non ha-
bens faciem, sed in facie scripturam acerbis-
simi domini: mater autem ex lupanari, ni-
mirum quam huiusmodi ducere potuit. De-
inde pater nescio quid in rem publicanorum
committēs, cum tota domo venundatus est.
Me adolescentulum haud ingratum orator
quidam emit. Is, moriens mihi omnia reli-
quit. Ego tabulas ipsius exurens, cunctasq;
conscindens, Athenas concessi, ibiq; philo-
sophatus sum. Et hæc quidem de suo genere
respondit. Cratetis auditor fuit. Ad cynicam
prius sectam transijt, sumpto pallio & pera:
Deinde ad Theodorea instituta se conuer-
tit. Reliquit commentarios plures qui non
extant. Apothegmata item plura. In Chal-
cide tandem vitam finiuit, postquam pœ-
nitentiã egit super his quæ peccarat in Deū.
Nullum enim reuera esse, dum in viuis esset,
affirmarat. !

A
flor
ma
uit
dei
der
dis
mi
nor
om
stitu
xer
Gra
tor
ono

ARCESILAVS PHILOSOPHVS
PITANÆVS.

ARCESILAVS Philosophus Scythi filius, floruit circiter centesimam vigesimam primam Olympiadem, ac ex Pitane Æolica ciuitate ortum duxit. Is relicto genitili solo Sardeis perrexit, mox Athenas profectus, in Academicam se ad Crantorem contulit. Fuit in disputando pertinacior & magno ingenij acumine, vt scribit Cicero lib. v. de finibus bonorum & malorum. Platonica Philosophiam omnino cōmutauit, nouamq; quandam constituit. Ita vt Cicero quarto Acad. quæst. dixerit eum constitutam Philosophiam, sicut Gracchus Rempublicam, euertisse. Cauillator vocatus est. Is cū se nihil scire prædica-

ret, nec alios quicquam scire patiebatur, omnes turbans sophismatibus. Obijt autem cū merum immodicē bibisset.

STRATO LAMPSACENVS.

STRATO Lampsacenus Arcefilai filius, vir eloquentissimus fuit. Floruit autem 123, Olymp. temporibus Ptolemæi primi Ægypti Regis, cuius filium habuit discipulū, Ptolemæum scilicet Philadelphū, à quo talentis octoginta donatus est. Scholæ præfuit annis octodecim. Scripsit libros de regno tres, de iustitia tres, de bono tres, de dijs tres, de magistratibus duos, de vitis, de felicitate, de regia philosophia, de fortitudine, de inani, de coelo, de spiritui, de natura humana, de generatione

ratione animalium, de concubitu, &c. qui quidem omnes à Diogene commemorantur. Adeò verò exiguam suppellectilem habuit vt sine censu mortuus sit.

TIMON APOLLONIATES
NICÆVS.

TIMON Apolloniates, seu Nicenus, vir & Philosophiæ & eloquentiæ studijs præditus, Ptolemæo Philadelpho in primis acceptus, scripsit Tragædias, Comædias, Satyras, & alia, quorum Antigonus Caristius meminit, qui vitam eius conscripsit. Autor Suidas. Floruit 124. Olympiade.

DIONYSIVS METATHE-
MENVS.

DIONYSIVS qui Metathemenus appella-
tus est, Theophāto patre natus est, & ciuitate
Hēraccia. Is, vt ait Diocles apud Diogenem
Laërtium, primò quidem audiuit Heracli-
dem ciuem suum, deinde Alexinum ac Me-
nedemum, postremò Zenonem. Principiò
quidem studiosus omnigenis se poëmaris ad-
dixerat. Aratum carè admodum amplexus
est, quem & imitari satagebat. Is finem dixit
voluptatem: nam cùm in oculorum dolorem
incidisset, eo cruciatus acriter, dolorem dice-
re noluit indifferentem. Floruit sub Philadel-
pho Ægyptiorum Rege, circa 125. Olym-
piadem. Discessit tandem à Zenone, seq; ad
Cyren

Cyrenaicos contulit, vbi palam lustra ingrediebatur, cæteraq; sub omnium gerebat oculis quæ ad voluptatem pertinerent. Cumq; ad octogesimum vitæ annum peruenisset, inedia consumptus interiit. Est autem autor Diogenes eum hæc scripsisse. De sedatione perturbationum lib. i i. De exercitatione i i. De voluptate i i i i. De diuitijs, gratia, & supplicio. De hominum usu, De felicitàte, De antiquis Regibus, De his quæ laudantur, De barbaricis consuetudinibus.

CALLIMACHVS POËTA CYRENENSIS.

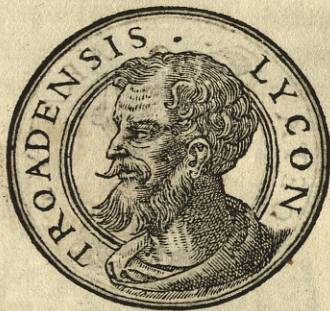
CALLIMACHVS Poëta Cyrenæus filius Batti, discipulus Hermocratis Iasæi grammatici,

tici, vixit apud Ptolemæum Philadelphum
vsque ad Evergetem, bibliothecæ regiæ præ-
fectus Olympiade centesima vigesima sex-
ta. Omne Poëmatís genus attigit. In aduer-
sarium Apollonium, quem Ibim ficto nomi-
ne appellat, poëma acerbissimū scripsit, vn-
de Ouidius nomen & argumentum mutua-
tus est. Edidit Elegias & Epigrammata, &
Hymnos, aliaq; complura, ex quibus nihil
extat, præter 22. Epigrammata quæ sparsim
in Florilegio Planudis leguntur.

CALLIMACHVS POËTA GRÆC.
RENNENSIS.

CALLIMACHVS POËTA GRÆC.
RENNENSIS.
Hæc, diligenter Hermocritus inscripsit.

LYCON TROADENSIS.

LYCON Troadensis Astianaectis filius claruit cetesima vigeſima ſeptima Olympiade, qua quidē Stratonī in ſchola ſucceſſit, quam tenuit duos ſupra quadraginta annos. Theophrastum & Stratonem audiuit. Huic tanta fuit in dicendo ſuauitas, vt eius nomini addita fuerit litera g. Habitu fuit mollis & delicatus. Annos natus ſeptuaginta quatuor obiit, afflictuſ podagræ morbo.

ARATVS POËTA.

A RATVS poëta Græcus antiquissimus, natus est 124. Olymp. tempore Ptolemæi Philadelphî. Floruit regnante Antigono in Macedonia, apud quem ad extremum vsque in honore vixit. Is optimè de Astrologia iudicio Ciceronis scripsit, qui quidem eius phænomena vertit adolescens, vt ipse testatur li. 11. de natura Deorum. Fuit in grammatica Menecratis discipulus, in philosophia Timonis & Menedemi. Versificator excellens euasit. Contemporeus fuit Antagoræ Rhodiensis, & Alexandri Ætoli. Scripsit Phænomena, hymnos in Panna, in medicina quoq; quæ ad compositionē theriacæ pertinent: prætereà de moribus, & Epigrammata quædam in Antigoni vxorem,

Epic

ipsius & Georgii Sumus: S. Pau

Epicedium in Cleombrotum: soluta item oratione, epistolas, anatomen in Pausaniam Macedonem, commentaria in Odysscam.

LACYDES CYRENAEVS.

LACYDES Cyrenæus Alexandri filius nouae Academiae princeps, floruit centesima vigesima octaua Olymp. Arcesilao successit, vir eximiae scueritatis, quiq; instituti sui non paucos habuit æmulos. Scholam habebat in horro, quem Attalus Rex fieri curauerat, Lacydiumq; appellauerat. Obijt cum scholam administrare cœpisset quarto anno 134, Olympiadis, 26. annis in schola consumptis. Mortuus est autem ex paralyfi quam ex immodica potatione contraxerat.

HERILLVS CARTHAGINENSIS.

HERILLVS Carthagenſis vixit circa 128. Olymp. Finem ſcientiam dixit, quod eſt ſemper viuere, cuncta referendo ad viuendum cum ſcientia, ne ignorantia deiſciamur. Eſſe autem ſcientiam habitum ex fantaſiæ acceptione non verbis explicabilẽ. Aliquando dixit nullum eſſe finem, ſed ſecundum caſus varios & res immutari, vt ſi idem æs & Alexandri fiat ſtatua & Socratis: differre autem finem, & eam quam dicit fini ſubiectam: hanc enim, & eos qui ſapiẽtes non ſunt, conſpicari, illum neminem niſi ſolum ſapientem. Quæ autem inter virtutem & vitium ſunt indifferentia eſſe. Eum puerum complures adamarunt, quos Zeno quum vellet auertere, eum tondere coëgit.

ZENO CITTICVS.

ZENO Citticus, Mnasi, vel Demei filius, floruit centesima vigesima nona Olympiade, temporibus Antigoni Gonatæ Macedonum Regis. Collo fuit in alteram partem inclinatione, gracili corpore, statu procero, & atracutē. Crura habuit turgida & imbecilla. Stoicæ sectæ autor fertur. Cratis, Stilponis, & Xenocratis auditor fuit. Antigonum Regem auditorem habuit. Extant adhuc apud Diogenem duæ epistolæ, altera Antigoni, altera verò Zenonis, quibus propalam est quàm desiderarit Antigonus Zenonis cōtubernio frui. Obijt nonagesimo octauo ætatis suæ anno, hoc modo: cū schola abiret, illisit perfrēgitq; digitum. Manu verò terram feriēns,

K dixit

dixit illud ex Niobe,

Ἐρχομαι, τί μ' ἀδείς.

Continuoq; se strangulans interijt. Eius
verò placita, & gesta si quis requirat, Laërtium
cōsulat.

CLEANTHES ASSIVS PHA-
NII FILIVS.

CLEANTHES Assius Philosophus, Pha-
nij filius, clarus habetur Olymp. 129. Crate-
tis discipulus, deinde Zenonis, cuius etiam
successor fuit. præceptor Chrysippi philoso-
phi Solensis, & Antigoni Regis. Is primò
pugil fuit. Deinde Athenas profectus deside-
rio philosophiæ captus est. Eius fuit ea in to-
lerandis laboribus & perferendis alacritas, ut
alter Hercules dictus fuerit. Nam cum non
haberet

haberet unde se alere posset, noctu mercede
aquam ex puteis hauriebat, luce philosophiæ
studijs exercebatur. Moritur autem hoc mo-
do. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis
autem intercedentibus, biduum totum cibo
abstinuit, atque in tantum conualuit, vt me-
dici illi omnia consueta permitterent. Ea is
licentia minime usus est, sed & contra sine ci-
bo perstitit, dicens iter iam sibi confectum
esse, atque ita inedia consumptus exhalauit
animam, cum vt quidam volunt, Zenonis
æquasset annos, eumq; audisset annos octo-
decim. Extat Diogenis in eum hoc Epi-
gramma:

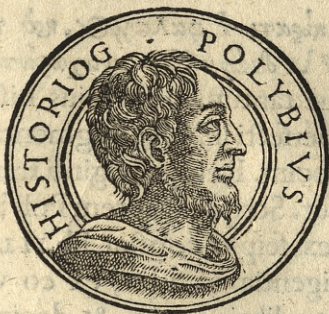
Αἰνῶ Κλεάνθῳ, ἀλλὰ μᾶλλον αἰδῶ,
Ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρέσθῃ ἐκ ἡνέχῃ
Μὴ ἐ τὸ λοιπὸν ἀρεσιν ἐν φθιτοῖς ἔχειν
Τοσῶτον ἀντήλῃα βίῃ χρόνον.

Multa scripsit quæ non extant, quorum
quidem catalogum vide apud Diogenem li-
bro VII.

LEVCIPPVS ABDERITES.

LEVCI PPVS Abderites Zenonis auditor fuit. Floruit temporibus Philadelphi secundi Ægyptiorum Regis, circiter 130. Olymp. Placebat illi infinita esse omnia, & in seipsa commutari, atq; vniuersum istud inane esse plenumq; corporibus, eisq; in hoc inane incidentibus & in se inuicem implicatis, mundos fieri, atque ex motu, secundum illorum incrementa, naturam syderum fieri. Solem in circo maiori secundum Lunam ferri, terram vehi, ac circa medium verti, figuramq; illius tympano similem. Primus hic atomos principia putauit. Et hæc quidem summationi illi visa sunt.

POLYBIVS HISTORIOGRA-
PHVS.

POLYBIVS Lyci filius, Megalopolites ex
Arcadia, præceptor Scipionis Aphricani.
Ptolemæo Euergetæ regnante, floruit anno
mundi 3720, Olymp. 134, ab vrbe condita
509. Scripsit Romanam historiam lib.xl.
Incipit à fuga Cleomenis Spartiatæ, & Perfei
Philippi filij Macedonum Regis. Post hæc
Romana attigit. Sub Philopœmene pugnavit
aduersus Machanidam tyrannum Læcæde-
moniorum, vt ipsemet testatur libro historiæ
vndecimo, his verbis, Πολυβίῳ δὲ ἐπέταξε τῷ
μεγαλοπολίτῃ τὸς περιλειπομένους, καὶ τὸς δια-
κεκλιότας τὴν φυγὴν ἱλυνεῖς καὶ θωρακύντας
ἢ μισθοφόρους συναθροῶσιντι, μετὰ αὐτοῦ ἐφε-

.. δ' ἐν εἰ μὲν τῷ κέρῳ τ' φάλαγγι, καὶ τυρεῖ μὲν
 .. ἐπ' ἀνοδοῦ τ' ἐκ διώματι αἰαχέωντων.

Quinque tantum primi eius historiae reperiuntur perfecti libri, & fragmenta sequentium duodecim. Reliqui viginti tres omnino desiderantur. Scripsisse autem Polybium xli. libros vel ex seipso constat lib. llii. Quanta autem diligentia ac fide, ex eo videre est quod testatur libris tertio, & decimo, de ijs videlicet scripsisse, quibus non solum spectator, verum etiam ut plurimum hortator atq; adiutor interfuerit: eaq; de causa tot orbis regiones peragrauit, & Alpes ascendit, quo videret viam qua Annibal in Italiā penetrauit.

APOLLONIVS GRAMMATICVS.

APOLLONIVS Rhodius, quòd in Rhodo agitare: Alexandria autem natus, Callimachi discipulus, æqualis Eratosthenis Grammatici, cui etiam successit in præfectura bibliothecæ apud Ptolemæum Euergetem. Scripsit Argonautica versu Hexametro.

CHRYSIPPVS SOLENSIS.

CHRYSIPPVS Solensis philosophus Apollonij filius, auditor Cleanthis fuit & cum eo stoicam scholam tenuit. Is Epicuri scripta furatus est, ac pro suis emisit. Dum aliquando à discipulis suis ad sacrificium vocatus esset, tantum meri dulcis hausit, vt angustijs spiritus per quatuor dies fatigari cœperit, ac quinta obierit, Olympiade 243. septuagesimo verò & tertio ætatis suæ anno.

SPHÆRVS BOSPHORANVS.

SPHÆRVS Bosphoranus floruit sub temporibus Ptolemæi Philopatoris IIII. Ægypti Regis. Cœpit autem regnare Philopator anno mundi 3742, Olympiade 139, ab vrbe condita 531. Scripsit ista volumina: de mundo duo, de elementis seminis, de fortuna, de minimis, aduersus atomos & simulachra, de sensibus, de Heracliti quinque diatribis, de morali instituto, de officio, de appetitione, de perturbationibus duo, de regno, de Republ. Laconica, de Lycurgo & Socrate tres, de lege, de diuinatione, dialogos amatorios, de Eretriacis Philosophis, de similibus, de definitionibus, de habitu, de his quibus contradicitur tres, de oratione, de diuitijs, de gloria,

K 5

ria, de morte, artis Dialecticæ duo, de prædicamentis, de amphibolijs epistolæ. Eius scripta citantur apud Plutarchum in vita Lycurgi.

MVSAS PLAVTINO ORE LOCVTAS FVISSE.

MARCVS Plautus patria Sarsinas fuit ex Umbria. Floruit autem Romæ 140. Olymp. Fertur tantam pecuniam in scenicis ornamentis absumpsisse, vt, ad summam paupertatem redactus, operam suam pistori locarit, ad victum comparandum, vbi, dum sibi per otium licebat, Saturionē & Adictum comedias composuit. Quinque ex 25, eius comedijs iniuria temporum perierunt: in quibus erant

erant Boëthia, Neruularia, & Fretum quæ à Gellio nominantur. Obijt autem quadragesima quinta Olympiade, his de seipso versibus compositis:

Postquam est morte captus Plautus,

Comœdia luget, scena est deserta.

Deinde risus, ludus, iocusq; & numeri

Innumeri simul omnes collacrymarunt.

Viginti quæ extant comœdiarum hæ sunt inscriptiones: Amphitruo, Asinaria, Aulularia, Captiui duo, Curculio, Casina, Cistellaria, Epidicus, Bacchides, Mostellaria, Menæchmi, Miles, Mercator, Pseudolus, Pœnulus, Perfa, Rudens, Stichus, Trinunimus, Truulentus.

P. T E R E N T I V S C A R T H A G I N E N S I S
P O E T A C O M I C V S.

P V B L I V S Terentius Carthagine natus, Romam captius deductus est. Vbi ingenij facilitate atque excellentia tantum valuit vt à Terentio Lucano Patrono breui manumissus sit. Deinde cum Publ. Scipione & Caio Lælio maxima cum familiaritate vixit, eorumq; opera in comædijs suis scribendis vsus est, vt videtur annuere in prologo Adelphorum. Multas alias quàm quæ extant Menandri comædias Latinas fecit: quas (postquàm eum cepisset cupido in Græciam adnauigare, quò facilius Græcorum disciplinas atque instituta perciperet) cùm naui præmississet, naufragium fecerunt. Quod ille cùm
resc

resciuit, ob nimium dolorē amissarū fabularū,
in Arcadia obiuit. Eius quę extant hæ sunt cō
mœdiæ: Andria, Eunuchus, Adelphi, Eauton
timorumenos, Phormio, & Hecyra.

MARCVS PORTIVS CATO
QVÆSTOR.

MARCVS PORTIVS CATO QVÆSTOR
SECVNDVM CONSVL TRIBV-
NVS MILITVM.

MARCVS Portius Cato genere Tusculanus, à Valerio Flacco Romam sollicitatus. Tribunus militum in Sicilia, Quæstor sub Scipione fortissimus, Prætor iustissimus fuit. In Prætura Sardiniam subegit, vbi ab Ennio græcis literis institutus. Consul anno 3. Olymp. 146, vrbis conditæ 559, Celtiberos domuit: & ne rebellare possent, literas ad singulas ciuitates misit vt muros diruerēt, quod, quū vnæque sibi soli imperari putaret, fecerūt. Syriaco bello Tribunus militum sub Marco Attilio Glabrione occupatis Thermopylarum iugis, præsidium hostium depulit. Censor L. Flaminitum Consulare senatu mouit, quòd ille in Gallia ad cuiusdam scorti spectaculum, eductum quendam è carcere in conuiuio iugulari iussisset. Basilicam suo nomine primus fecit. Matronis ornamenta erepta Oppia lege, repetentibus, restitit. Accusator assiduus maiorum Galbam octogenarius accusauit. Ipse quadragies quater accusatus, gloriosè absolutus est. Carthaginem delendam censuit. Post octoginta annos filium genuit. Imago huius funeris gratia produci solita fuit.

ARISTONYMVS COMICVS.

ARISTONYMVS, poeta Comicus sub Philopatore floruit, Olympiade 146. Is prae-
fuit regiae bibliothecae post Apollonium. Ve-
niens postremo in suspicionem quod ad Eu-
menem transfugere cuperet, in custodia per
aliquot annos fuit. Tandem liberatus mor-
tem non multo post obiit.

CARNEADES CYRENENSIS.

CARNEADES Cyrenæus, nouæ Academiæ princeps, Epicomi, vel, vt alij, Philocomi filius, floruit circa centesimam quinquagesimam quintam Olympiadem. Hic Stoicorum & Chrysippi libris diligentissimè perlectis, eis modicè reluctabatur, adeoq; id verecundè faciebat, vt sæpius diceret, nisi Chrysippus esset, non essem ego. Plinius refert quòd is scripturus aduersus Zenonis Stoici libros, superiora capitis helleboro candido purgauit, ne quid ex corruptis in stomacho humoribus, ad domicilium vsque animi redundaret, & constantiam vigoremq; mentis labefactaret: tanta cura tantoq; apparatu, vir ingenio præstas ad confutanda ea quæ scripsisset Zeno aggressus

gressus est. Fuit autem vehementer studiosus
Porro Physicæ minus curam habuit, Ethicæ
se magis deuouit. Adeò autē in Philosophia
valuit, tantumq; sibi in ea neruorum compa-
rauit, vt oratores quoque in ipsius scholis ad
eum audiendum conuenirent. Refert Gellius
libro decimosexto quòd missus Romam le-
gatus ab Atheniensibus, vna cum Diogene
Stoico, & Critolao Peripatetico suspectam
fecit Romanis legationem, dicente M. Cato-
ne in Senatu, ab hoc viro cauendum esse, qui
ob eloquentiam & differendi facultatem fa-
cile quæcunq; velit impetrare posset. Erat illi
vox maxima & sonora. Quum morti propin-
quus esset sæpius dicebat, quæ constituit na-
tura & compegit ea & dissoluet. Cùm autem
didicisset Antipatrum veneno hausto defun-
ctum, & ipse incitatus est ad audendum con-
tra mortem. Excessit è viuis anno quarto
centesimæ sexagesimæ secundæ Olympiade,
cùm vixisset annos quadraginta quinq;. Re-
fert Diogenes eo defuncto defectionem Lu-
næ factam fuisse.

ARISTARCHVS GRAMMATI-
CVS ALEXANDRINVS.

ARISTARCHVS Alexādrinus habitatio-
ne, natura Samothrax, patre Aristarcho, vixit
circa Olympiad. 156, temporibus Ptolemæi
Philometoris, cuius & filium instituit. Fertur
autem scripsisse supra 800 volumina com-
mentariorum. Discipulus fuit Aristophanis
Grammatici. Discipuli eius Grāmatici circa
40 fuerunt. Hydropicus obiit in Cyp̄ro, dum
inedia victus premeretur, anno ætatis 72.
Reliquit duos liberos Aristarchum & Ari-
stagoram.

O
tria
apu
nas
tus,
anin
tant
quac
ritq;
lustr
max
ripat
ca i

CLITOMACHVS PHILO-
SOPHVS.

CCLITOMACHVS Carthaginiensis, patria lingua Asdrubal appellabatur, in qua etiā apud suos philosophari consueuerat. Athenas autem contendit quadraginta annos natus, audiuitq; Carneadem. Eius ille industriā animaduertens, studiosè imbuit virum. Ad tantum autem peritiæ prouectus est, vt vltra quadringenta volumina scripserit, successeritq; Carneadi, cuius etiam dicta maximè illustrauit literis. Versatus est autem in tribus maximè sectis, Academicorum scilicet, Peripateticorum, atque Stoicorum. Floruit circa 160. Olymp.

Q V I N T V S C A T V L V S O R A -
T O R C O N S V L.

Q V I N T V S Catulus Orator, Cōsul Olym-
piade 169. anno vr̄bis 451, cum collega C.
Mario, quo cum seq̄enti annos Cimbros Pro-
consul fudit. Capitolū reparauit dedicauitq;
anno vr̄b. 684. Olymp. 177. Is occupata per
dissensionem vr̄be mori iussus est, frustra prae-
cantibus pro eo ciuibus: itaque in cubiculo
inclusus, candentium carbonum vapore suf-
focatus est.

MARCVS TVLLIVS CICERO PRÆ-
MVS PATER PATRIÆ.

MARCVS Tullius Cicero Arpini natus
est anno mundi 3860 Olympiade 168, ab
vrbe condita 648, Conſſ. Caio Attilio Sera-
no & quinto Seruilio Cæpione, ante diem
tertium nonas Ianuar. vt teſtatur Gellius li-
bro 15. capite 28. & ipſemet Cicero in Brut.
Eius verba ſunt. Sed hæc Craſſi cùm edita
oratio eſt, quam te ſæpe legiſſe certò ſcio,
quatuor & triginta tum habebat annos, to-
tidemq; annis mihi ætate præſtabat: his enim
conſulibus eam legem ſuaſit, quibus nati ſu-
mus. Editam autem Craſſi orationem fuiſſe
conſtat anno ab vrbe condita 648. Conſſ.
Cæpione & Serano. Romam puer perdu-

Atus est vbi tantum in discendo profecit, vt in
causis dicendis primum locū consecutus sit,
tantumq; veritatis & Reipublicæ studio po-
tuit, vt omnes honores suo ordine obtinuerit.

— Vigesimo sexto ætatis suæ anno pro Quin-
tio orationem habuit: vigesimo septimo au-
tem Sextum Roscium parricidij reum defen-
dit: quamuis Nepos & Fenestella aliter sen-
tiant. Hic enim Roscium à Cicerone, vigesi-
mum sextum ætatis suæ annum agente, de-
fensum esse autumat, ille autem integrum
quadriennium suppressit amicitia studio ad-
ductus. Bis consul fuit: primò Olymp. 179,
anno vr̄bis 690, cum Collega C. Antonio.
Secundò verò Olympiade 187, post Rom.
conditam 723. / In consulatu sic sese gessit,
vt non minus veræ gloriæ in toga meruerit,
quàm alius quispiam in armis: liberauit enim
vrbem ab incendio, & ciuitatem à cede con-
iuratorum Catilina duce: in quos cum ani-
maduertisset, & Catilina iam in prælio ceci-
disset, primus in toga triūphauit: primusq; pa-
rens patriæ appellatus est, erectis gloriæ suæ
perpetuis monumentis: quæ res illi non parū
inuidiæ peperit, præsertim apud Cæsarem, &
Clodium virum apprime nobilem, in quem
citatus

citatus Cicero testimonium tulit: quam iniuriam vt commodius vlcisceretur Clodius à patribus ad plebem per adoptionem transfuit, factusq; Tribunus plebis, Ciceroni diem dixit, quòd nobilissimos ciues necasset indicta causa. Erant autem tunc Conss. Lucius Piso Cæsaris focer, & P. Gabinius, qui provinciarum spe Clodij conatibus fauebant. Quod intelligens Cicero quum neq; à Pompeio, neque ab alijs amicis satis tutaretur, aufugit: absensq; damnatus est à Clodio, vt bonis eius publicatis quadringētis millibus passuum ab Italia igni & aqua illi interdiceretur: qui verò hospitio suscepisset, exul esset, & sua amitteret omnia: additumq; rogationi est, nequis de eo reducēdo referret, disputaretue, aut pedibus in sententiam iret: quæ omnia populus sciuit atque approbavit, maxima vt semper fuit animorum mutabilitate. Eius tamen causa viginti hominū millia vestem mutauere. Clodius villas exulis diripuit, & incendit: domum in palatio à fundamentis demolitus est, & in area templum libertatis constituit. Fortunas omnes hastæ subiecit: nec tamen in tota illa auctione sector quispiam repertus est. Cicero in Macedoniam aufugit,

vbi à Planco benignè exceptus est. Clodius ob victoriam insolentior factus, etiam Pompeium in publica concione contumelijs proscidit. Quo irritatus Pompeius, fretusq; Lentuli auctoritate, qui Ciceroni amicissimus fuit, autor fuit Tito Annio Miloni, Tribuno plebis, vt rogationem ad populum ferret de Cicerone reuocando: quæ res ingentes turbas excitauit. Clodius enim cum factione sua Tribunitiæ obstitit rogationi, eoq; obnitente aliquandiu nihil agi potuit, certatumq; est interim in publico armis, Tribunitiaq; potestas violata est, multi quoque interfecti, adeò vt Quintus Cicero Marci frater inter cadauera latitans sit seruatus. Tandem Pompeius Clodium foro expulit, auxilioq; fuit vt populus sine aliquo maiore motu rogaretur. Nunquam maior populi Romani de aliqua re consensus fuisse dicitur, neque tam magnû aliàs totius Italiæ studium, quæ ad hoc ipsum Romanam confluerat: vt non magis eleganter
 .. quàm verè Cicero postea gloriatus sit, Italiæ
 .. se humeris ab exilio reportatum. Senatus charitate & beneuolentia cum populo certauit, decreuitq; vt publicè laudarentur ciuitates, quæ Ciceronem humaniter excepissent,

sent, utq; domus & villæ eius publico instaurarentur sumptu. Redijt sextodecimo mense postquàm vrbe eiectus fuerat, in senatuq; aliquantum floruit: deinde Ciliciam, post Lentulum & Appium Claudium pulchrum, provinciam obtinuit. Vnde reuersus bella ciuilia inter Cæsarem & Pompeium offendit orta, quæ res effecit vt triumphare non potuerit. Diu autem ad concordiam vtrunque frustra est hortatus. Quo viso à Reipublicæ administratione abstinuit, neutriusq; partes fouit. Aut, vt alij dicunt, Pompeium secutus est, quo victo & occiso, per Dolabellam generum suum Cæsari reconciliatus, cum in foro locus non esset, ad Philosophiam se contulit. Cæsare tandem occiso, cum libertatis publicæ gratia eius percussores tutaretur, in Marcum Antoniū Cæsaris vindicem Philippicas habuit. Deinde sub aduentū Triumvirorum vrbe celsit pro certo habens id quod erat, non magis Antonio eripi se, quàm Octauio Cæsium & Brutum posse. Primò in Tusculanum fugit: inde transuersis itineribus in Formianum, vt ab Caieta nauim conscensurus, proficiscitur: vnde aliquoties in altum prouectum, cum modò venti aduersi retulissent,

modò ipse iactatione nauis cæco voluente fluctu pati non posset: tædium tandem eum & fugæ, & vitæ cepit. Regressus ad superiorem villam, quæ paulo plus mille passibus à mari abest, Moriar, inquit, in patria sæpe seruata. Satis constat seruos fortiter fideliterq; paratos fuisse ad dimicandum: ipsum deponi lecticam, & quietos pati, quod fors iniqua cogeret, iussisse. Prominenti ex lectica, præbentiq; immotam ceruicem, caput præcisum est. Nec satis stolidæ crudelitati militum fuit: manus quoque, scripsisse aliquid in Antonium exprobrantes, præciderunt. Quodq; miserabilius est, ab eo Cicero trucidatus est, qui patrocínio eius tutatus olim capitis pœnam effugerat. Relatum est caput ad Antonium: iussuq; eius inter ambas manus in rostris positum: vbi ille Consul, vbi sæpe consularis, vbi eo ipso anno aduersum Antonium, quanta nulla vnquam humana vox, cum admiratione eloquentiæ, auditus fuerat. Vix attollentes lacrymis oculos homines intueri trucidata membra eius poterant. Vixit tres & sexaginta annos: vt si vis abfuisset, ne immatura quidem mors videri possit, vel, vt Plutarchus, & meliore iudicio, sexaginta quatuor: anno enim

enim ab vrbe condita 711, Lepidus, Antonius, & Cæsar Octavianus triumviratū iniērūt, eoq; tot cōciues suos proscriptione damnarunt. Ab anno autem 648, quo natus est Cicero, ad 711, quo occisus est, 64, anni dinumerantur. Nec diu mansit inultus Cicero: siquidem Cæsar debellato Antonio, Consul factus Ciceronis filium collegam delegit, atque sortitus est. Cuius magistratu Senatus statuas Antonij deiecit, ac nonnulla ipsius ornamenta aboleuit. Præterea publico edidit edito, ex Antoniorum gente neminem Marcum appellari. Atque ita diuino quodam facto vltima vltio ad Ciceronis domum redacta est.

Sunt qui indubitanter affirmant Cicronem à Tullo Volscorum Rege genus traxisse, quam opinionem plane refellit Lucius Ioannes Scopa. Matrem habuit sane diuitem & splendidam. Patrem eius in taberna fullonaria educatum fuisse refert Plutarchus, à quo & nomen Tullij accepit, vt quidam autumant, propter cuius incertitudinem multa in eum feruntur scommata, è quibus plurima retor sit in proprios autores. Quare dictus fuerit Cicero, variz sunt opinionones. Priscianus autumat

mat quòd haberet faciem instar Ciceris quadratam Ciceronem denominatū fuisse. Leonardus quòd in nare carunculam haberet instar Ciceris. Varro autem, quem & pleriq; secuti sunt, Cicerones ait dictos quorum maiores inuentores fuerunt Ciceris ferendi.

Tullij autem quòd maiores eorum tullorum, id est, aquæductū inuentores fuerint. Ciceronis vitam Tyro Tullius eius libertus tribus voluminibus descripsit. Præceptores habuit, in philosophia quidem Philonem Academicum tunc Romæ commorantem: in iure ciuili Scæuolam: in dialectica Diodorum Stoicum: in dicendo Apollonium Molonem. Postea Asiam simulata causa valetudinis adiit: ubi se, ut ipse ait, recoquendum dedit præceptoribus dicendi: Xenoclemq; Adramytinū, Dionysium Magnesium, & Menippum Carum, Rhodium Apollonium, Molonem magistros dicendi habuit. Feruntq; Posidonium tunc Athenis eum Græcè declamantem audiuisse, ac protinus exclamasse, quòd solam Græcis dicendi relictam gloriam videret ad Latinos per eum transferri. Vxorem suam Terentiam sæpe aduersam tandem abdicauit, de qua Hieronymus contra Iovinianum: Cicero
roga

rogatus ab Hircio, vt post repudium Teren-
 tiæ, sororem suam duceret, negauit se id factu-
 rum, dicens, non posse vxori & philosophiæ
 pariter operâ dare. Duxit tamen aliam Ci-
 cero, mirantibusq; amicis, quòd ea ætate vir-
 ginem duxisset, respondit, cras mulier erit.
 Fratrem habuit Q. Ciceronem: filium Mar-
 cum Ciceronem: filiam Tulliolam. Hos præ-
 cipuè duos liberos habuit, Tironem Tulliū,
 & Lauream Tullium. Qui plura desiderabit,
 Plutarchum legat.

Ciceronis opera quæ extant hæc sunt.

Ad C. Herennium Rhetoricorū libri qua-
 tuor, quos Fr. Floridus Sabinus succisuarum
 lectionum lib. i. cap. 4. probat non esse Cice-
 ronem, contra Georgij Vallæ opinionem.

De Inuentione, quæ & vetus Rhetorica, lib. ii.

Topicorum ad Trebatium, lib. i.

De partitione oratoria, dial. i.

De oratore ad Qu. Fratrem, lib. i. ii.

Brutus, siue de claris oratoribus, lib. i.

Orator ad M. Brutum, vel de perfecto orato-
 re, lib. i.

De optimo genere oratorū, præfatio quædā.

Orationes quinquaginta septem.

Epist.

Epistolarum familiarum, lib. xvi.

Epistolarū ad Q. Ciceronē fratrem, lib. iii.

Epistolarū ad T. Pomponiū Atticū, lib. xvi.

Academicarum quæstionum liber primus & imperfectus, & quartus.

De finibus bonorū & malorū ad Brutū, lib. v.

De natura Deorum, lib. i. i. i.

De diuinatione, siue scientia rerū futurarum, lib. i. i.

De fato, & de enunciationibus quæ vocantur *divinationes*, liber mancus.

De somnio Scipionis ex lib. de Repub. sexto.

De legibus, lib. i. i.

De officiis ad M. filium, lib. i. i. i.

Lælius, seu de amicitia dialogus.

Cato maior, seu de senectute dialogus.

Paradoxa sex ad M. Brutum.

De vniuersitate liber.

Fragmentum interpretationis in Arati phænomena.

Quæ non extant.

De consolatione ad filiam, lib. i.

De gloria, lib. i. i.

De laudibus Catonis, lib. i.

Commentarij sui consulatus Græcè scripti, quos ad Posidonium philosophum misit.

De

De temporibus suis, lib. III. carmine scripti:
nam ad poëticam ita pronuserat, vt quin-
gentos nocte versus facere solitus sit.

Xenophontis Oeconomici versio.

Demosthenis defensio pro Ctesiphonte, cū
Æschinis accusatione ab eo latinitate do-
nata.

HERMOGENES TARSENSIS
SOPHISTA.

HERMOGENES Tarsensis, annos natus
quindecim, Sophista adeò probatus est, vt fa-
ma eius ad auditorium M. Antonium princi-
pem pellexerit, ab eoq; munera egregia tulerit.
Deinde tempore procedente, eum facultatis
habitu deperdidit, nulla morbi causa.
Proinde Antiochus sophista dicebat, Her-
mogenes in pueritia senex, & in senectute
puer. Floruit circa 180. Olympiadem.

ALBIVS TIBVLLVS EQVES RO-
MANVS POËTA.

ALBIVS Tibullus Romæ vt creditur, natus, Hircio & Pansa consulibus, qui annus etiam Nasonis Poëtæ natalibus insignis fuit. Olympiade 184, anno mundi 3922, ab urbe condita 711. Parentes habuit ex equestri ordine, bello, & pace satis illustres. Is, quod ingenio facili & egregia forma foret, nobiliores ciuitatis sibi conciliauit, in quorum numero fuit Messala Corvinus, qui mira diligentia & assiduis officijs Poëtam fouit. Itaq; sui studiosum vocat eum Tibullus, eiusq; laudes mirè decantat. Horatium Flaccum, & Macrum Poëtam, qui de herbis libros conscripsit, familiariter dilexit. Ad amores & delicias

lijias nimis procliue fuisse, videre est ex eius operibus. In carmine ad Messalam conqueritur, quod ipsa fortunæ iniquitas nimium illi obfuerit, & cum satis amplæ illi opes floruisent, conditione temporum factum ut ad paupertatem fuerit reductus. Habuit & Virgilium contemporaneum, unde Ouidius,

Te quoque Virgilio comitem non. aqua Tibulle

Mors iuuenem campos misit ad Elysios.

Dum ille comitaretur Messalam Coruinū in prouinciam Phæacum pergentem, in aduersam incidit valetudinem, ac paulo post diem obiit: unde est illud Distichon: O M

Hic iacet immixti consumptus morte Tibullus,

Messalam terra, dum sequiturq; mari. C

Vulgatum est autem illud de elegancia & carmine Tibulli, C

Donec erunt ignes arcusq; Cupidinis arma,

Discentur numeri culti Tibulle rui. C

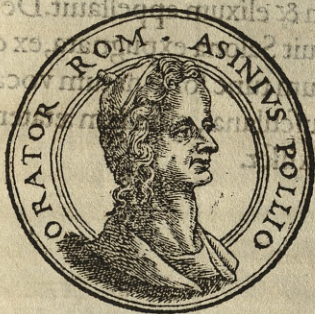
Scripsit quatuor libros elegiarū siue amorum qui quidem extant. M

SALLVSTIVS NOBILIS ROMANVS,
HISTORICVS, VIRI CONSULARIS,
GLORIA PATRIÆ DIGNVS, ME-
MORIA ÆTERNÆ.

CAIVS Crispus Sallustius Amiterni natus
in agro Sabino, lex Sallustiorum nobili fami-
lia ortum ducens floruit centesima octagesi-
ma quarta Olymp. Istam corruptis moribus
fuit ingenioq. tam ad luxum procliu, vt pa-
ternam domum adhuc viuente patre turpis-
sima ratione venalem habuerit. Dignitates
publicas gessit, & Quæsturæ, ac Tribuna-
tus honorem assecutus est. Fuit admodum
dilectus Cæsari. In adulterio aliquando de-
præhensus ab Annio Milone dum cædere-
tur, pecunia data elapsus est. Ciceroni ini-
micis

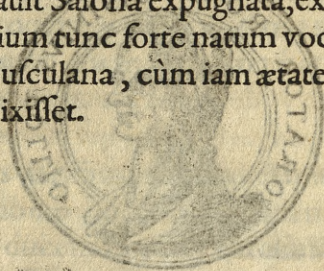
micissimus fuit, vt ex vtriusque inuectiuis orationibus constat. Elegans, breuis, & sententijs refertus in dicendo fuit. Obijt autem sexagesimo secundo ætatis suæ anno. Scripsit de coniuratione Catilinæ historiam, nec non & de bello Iugurthino. Insuper in Ciceronem inuectiuam.

ASINIVS POLLIO ORATOR
ROMANVS.

ASINIVS Pollio celebris orator, Augustiq; amicus fuit. Primus omnium Romanorum aduocatis hominibus scripta sua recitauit. Declamationes suas nunquam populo commisit, siue quia parum in illis habuerit fiducia, siue, quod magis crediderim, tantus

orator inferius id opus ingenio suo duxit. Exerceri siquidem volebat, gloriari fastidebat. Summa diligentia præditus fuit, cōsiliij & animi satis habuit, à nitore & iucunditate orationis multum abfuit. Fere omnes sui temporis notauit. In Liuiio parauinitatem, in Cæsaris commentarijs infidelitatem, in Sallustio verba obsoleta. Ciceronem denique ipsum exanguem & elixum appellauit. De Dalmatis triumphauit Salona expugnata, ex qua victoria Salonium tunc forte natum vocauit. Obijt in villa Tusculana, cū iam ætatem octogenariam vixisset.

ASINIVS POLLIO ORATOR
ROMANVS

Asinius Pollio celebris orator, Augusti
adversarius fuit. Prætor omnium Romanorum
fuit. Advocatus hominum scriptis in rebus
fuit. De causationibus illas magnam populo
comparavit. Inque partem in his habuit.
duos, quos magis crederetur, tunc
orator

VIRGILIUS MARO MANTUANUS,
POETA LAUREATUS.

PUBLIUS Vergilius Maro parentibus modicis fuit, & præcipuè patre Marone: quem quidam opificem figulum: plures, Magi cuiusdam viatoris initio mercenarium, mox ob industriam generum tradiderunt, quem cum agricolationi, rei quæ rusticæ, & gregibus præfecisset socer, sylvis coëmundis & apibus curandis reculam auxit. Natus est Cn. Pompeio Magno, & M. Licinio Crasso primùm coss. Iduum Octobrium die, in pago, qui Andes dicitur: qui est à Mantua non procul. anno urb. conditæ 684. Olymp. 177. Prægnans mater Maia, cum somniasset enixam se laureum ramum, quem compactum terræ coaluisse,

luisse, & excreuisse illico in speciē maturæ arboris refertæ varijs pomis & floribus, cerne-
ret: Sequenti luce cum marito rus propin-
quum petens, ex itinere diuertit, atque in
subiecta fossa partu leuata est. Ferunt infan-
tem, vt fuit editus, non vagisse, & adeò miti
vultu fuisse, vt haud dubiam spem prosperio-
ris genituræ iam tum indicaret. Et accessit
aliud prælagiū. Siquidem virga populea mo-
re regionis in puerperijs eodem statim loco
depacta ita breui coaluit, vt multò antè satas
populos adæquarit: quæ arbor Vergilij ex eo
dicta, atque consecrata est summa gruida-
rum & fœtarum religione fuscipientium ibi
& soluentium vota. Initia ætatis, id est, vsque
ad septimum annum, Cremonæ egit: & xvj.
anno virilem togam cepit, ijs Consulibus ite-
rum, quibus natus erat. Euenitq; vt eo ipso
die Lucretius poëta decederet. Sed Vergi-
lius à Cremona Mediolanum, & inde paulò
post Neapolim transijt: vbi cum literis & Græ-
cis & Latinis vehementissimam operam de-
didisset, tandem omni cura, omniq; studio in-
dulsit medicinæ, & mathematicis. Quibus re-
bus cum ante alios eruditior peritiorq; esset,
se in urbem contulit: statimq; magistri stabuli
equo

equorum Augusti amicitiam nactus, multos
 uariosq; morbos incidentes equis curauit. At
 ille in mercedem singulis diebus panes Ver-
 gilio, ut uni ex stabularijs, dari iussit. Interea
 a Crotoniatis pullus equi miræ pulchritudi-
 nis Cæsari dono fuit missus: qui omnium iu-
 dicio spem portendebat virtutis & celeri-
 tatis immensæ. Hunc cum aspexisset Maro,
 magistro stabuli dixit natum esse ex morboſa
 equa, & nec viribus valiturum, nec celerita-
 te: idq; verum fuisse, inuentum est. Quod
 cum magister stabuli Augusto recitasset, du-
 plicari ipsi in mercedem panes iussit. Cum
 item ex Hispania Augusto canes dono mit-
 terentur, & parentes eorum, dixit Vergilius,
 & animum, celeritatemq; futuram. Quo co-
 gnito, mandat iterum Vergilio panes dupli-
 cari. Dubitauit Augustus Octauine filius, es-
 set, an alterius: idq; Maronem aperire posse
 arbitratus est, quia canum & equi naturam
 parentesq; cognorat. Amotis igitur omnibus
 arbitris illum in penitiorem partem domus
 vocat, & solum rogat, an sciat quisnam esset,
 & quam ad felicitandos homines facultatem
 haberet: Noui, inquit Maro, te, Cæsar Augu-
 ste, & ferme æquam cum dijs immortalibus

potestatem habere scio, ut quem vis felicem facias. Eo animo sum, respondit Cæsar, ut si verum pro rogatu dixeris, beatū te felicemq; reddam. Vtinam, ait Maro, interroganti tibi verā dicere queam. Tunc Augustus, Putant alij me natum Octavio: quidam suspicantur alio me genitum viro. Maro subridens, Facile, inquit, si impunè, licenterq;, quæ sentio loqui iubes, id dicam. Affirmat Cæsar iureiurando, nullum eius dictum ægrè laturum: imò nō nisi donatum ab eo discessurum. Ad hæc, oculos oculis Augusti inficiens Maro, Facilius, ait, in cæteris animalibus qualitates parentum mathematicis & philosophia cognosci possunt: in homine nequaquam possibile est. Sed de te coniecturam habeo similem veri, ut quid exercuerit pater tuus, scire possim. Attentè expectabat Augustus, quidnam diceret. At ille, Quantum ego rem intelligere possum, pistoris filius es, inquit. Obstupuerat Cæsar, & statim quo id pacto fieri potuerit, animo voluebat. Interrumpens Vergilius, Audi, inquit, quo pacto id comicio: Cum quædam enuntiarim, prædixerimq;, quæ intelligi, sciriq; non nisi ab eruditissimis summisq; viris potuissent, tu princeps orbis, iterum

rum & iterum panes in mercedem dari iussisti : quod quidem aut pistoris aut nati pistoris officium erat. Placuit Cæsari facelia. At deinceps, inquit, non à pistore, sed à rege magnanimo dona feres: illumq; plurimi fecit, & Pollioni commendauit. Corpore & statura fuit grandi, aquilino colore, facie rusticana, valetudine varia. nam plerunque stomacho, & faucibus, ac dolore capitis laborabat: sanguinem etiam sæpius eiecit: cibi, viniq; minimi. Fama est, eum libidinis pronioris in pueros fuisse. Sed boni ita eum pueros amasse putauerunt, vt Socrates Alcibiadem, & Plato suos pueros. Verùm inter omnes maximè dilexit Cebetem, & Alexandrum: quem secunda Bucolicorum ecloga Alexim appellat, donatum sibi ab Asinio Pollione: vtrunque non ineruditum dimisit: Alexandrum Grammaticum, Cebetem verò & Poëtam. Vulgatum est, consueuisse eum cum Plotia Hieria. Sed Asconius Pedianus affirmat, ipsum postea minoribus natu narrare solitum, inuitatum quidem se à Vario ad communionem mulieris: verùm se pertinacissimè recusasse. Cætera sanè vita & ore & animo tam probum fuisse constat, vt Neapoli Parthenias vulgò appellaretur:

laretur: ac, si quando Romæ (quò rarissimè
 comineabat) videretur, in publico sectantes,
 demonstrantesq; se, subterfugeret in proxi-
 mum tectum. Bona autem cuiusdam exulan-
 tis offerente Augusto, non sustinuit accipere.
 Possedit propè centies sestertiū ex liberali-
 tatibus amicorum. Habuitq; domum Ro-
 mæ in Exquilis iuxta hortos Meccenatianos:
 quanquam secessū Campaniæ, Siciliaq; plu-
 rimum vteretur. Quæcunq; ab Augusto pe-
 tijt, repulsam nunquam habuit. Parentibus
 quotannis aurum ad abundantem alitum mit-
 rebat: quos iam grandis amisit. Bucolica,
 Georgicaq; emendavit. Anno verò quinqu-
 gesimo secundo, vt ultimam manum Ænei-
 di imponeret, statuit in Græciam & Asiam
 secedere, triennioq; continuo omnem ope-
 ram limationi dare: vt in reliqua vita tantum
 philosophiæ vacaret. Sed cum aggressus iter,
 Athenis occurrisset Augusto ab Oriente Ro-
 mam reuertenti, vnà cum Cæsare redire sta-
 tuit. At cum Megaram, vicinum Athenis op-
 pidum, visendi gratia peteret, languorem na-
 ctus est: quem non intermissa nauigatio au-
 xit: ita vt grauior in dies tandem Brundu-
 sium aduentarit: vbi diebus paucis obiit de-
 cimo

eimo Cal. Octobris, cons. C. Sentio Saturnino, & Spurio Lucretio Cinna. Olympiade 190. anno urbis 735. Qui cum grauari morbo sese sentiret, scriinia saepe & magna instantia petiuit, crematurus Æneida: quibus negatis, testamento comburi iussit, ut rem inemendatam, imperfectamq;. Verum Tucca, & Varius monuerunt, id Augustum non permissurum. Tunc eidem Vario, ac simul Tuccæ scripta sub ea conditione legauit, ne quid adderent, quod à se editum non esset: & versus etiam imperfectos, si qui erant, relinquerent. Voluit etiam eius ossa Neapolim transferri, ubi diu & suauissimè vixerat: ac extrema valetudine hoc ipse sibi epitaphium fecit distichon.

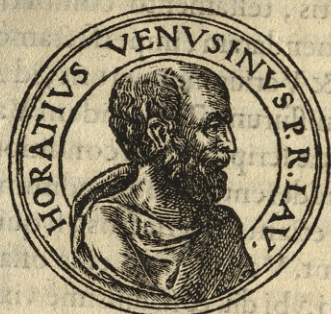
Mantua me genuit: Calabri rapuere: tenet nunc

Parthenope: cecini, pascua, rura, daces.

Translata igitur iussu Augusti eius ossa, prout statuerat, Neapolim fuere, sepultaq; via Puteolana intra lapidem secundum: suoq; sepulcro id distichon, quod fecerat, inscriptum est. Hæredes fecit ex dimidia parte Valerium Proculum, fratrem: ex altera patre: ex quarta Augustum: ex duodecima Meccenatem: ex reliqua L. Varium, & Plotium Tuccam.

Extant

Extant eius hæc scripta. Bucolicorum ecloga decem. Georgicorum lib. iiii. Æneidum lib. xii. Varia item epigrammata quæ, ut quibusdam placet, falsò illi adscribuntur.

HORATIVS VENVSINVS POËTA
ROMANVS LAVREATVS.

QVINTVS Horatius Flaccus in Venusio Appuliæ oppido natus Olympiade 179, anno urbis 689, patrem habuit libertini generis. In bonis literis breui multum profecit. Vbi autem satis visus est navasse operam Latinis studijs, Athenas se contulit, ut Philosophorum præceptis liberius incumberet, maximeq; Epicurcorum placita probavit. Moribus fuit sobrius, & ad bilem interdum paulò

paulò excitior. Erga amicos adeò gratus
atque officiosus fuit, vt nobiliorum etiam stu-
dijs clarior in dies ac nobilior esset. Amicos
ex poëtis habuit Tibullum, Varum, Valgiũ,
& Vergilium. Ex prima nobilitate, Iulium
Florum, Maximum Lollium, & Meccenatem,
cum quo supra septem annos maxima fami-
liaritate vixit. Obijt autem quinquagesimo &
septimo ætatis suæ anno.

Eius hæc sunt scripta.

Carminum, lib. I.I.I.I.

Epodon, lib. I.

Carmen seculare.

De arte poëtica.

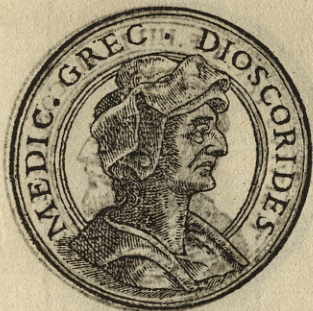
Epistolarum, lib. I. I.

Sermonum, lib. I. I.

DIONYSIVS HALICARNASSEVS.

DIONYSIVS Halicarnassensis, Augusti tempore Romanam scripsit historiam. Præterea de compositione orationis & elocutione quomodo fiant epithalamia, epitaphia, & panegyrica. De se ipso ita scribit lib. I. Ego in Italiam trajiciens post bellum Cæsaris Augusti, Olymp. 187, annos 20 Romæ vsque ad hoc tempus commoratus sum, sermo nemq; vernaculum Romanū edidici: cumq; ad historiam spectarem, nihil in hoc spatio potius habui quàm quæ facerent ad hanc rē. alia ex doctrina hominum cum quibus conuersabar accipere, alia verò ex autoribus receptis mutuari, Catone, Valerio Antiate, Fabio, Aetijs, Gellijs, Calpurnijs, cæterisq;.

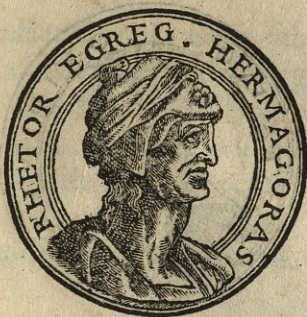
DIOSCORIDES MEDICVS
GRÆCVS.

DIOSCORIDES Anazarbeus, Medicus,
Antonij & Cleopatrae familiaris, floruit Olym-
piade centesima octogesima nona. Scripsit
viginti quatuor libros de simplicibus phar-
macis, quorum tantummodò sex extant, &
duo de venenis, eorumq; curatione.

TITVS LIVIVS PATAVINVS.

TITVS Livijs Titi filius Pacuvius, natus est Olymp. 180, urbis conditæ anno 594. Is res Romanas miro artificio luculentoq; sermone perscripsit. Autor est Hieronymus ad eum videndum de ultimis Hispaniæ Galliarumq; finibus nobiles quosdam venisse. Ita ut quos ad contemplationem sui Roma nō attraxerat, vnius hominis fama perduxerit. Moritur Olympiade 199, ab urbe condita anno 771, ætatis suæ 77. Ex eius operibus tantummodo extant decades tres cum dimidia.

HERMAGORAS RHETOR
EGREGIVS.

HERMAGORAS Æolides, Carion cognominatus, Rhetor egregius, floruit circa centesimam nonagesimam primam Olympiadem. Scripsit artem Rhetoricā libris sex, de diligentia orationis, de decore, de elocutione, de figuris. Docuit Romæ Augusti temporibus decessitq; senex.

OVIDIVS NASO POËTA EXCEL-
LENS FABVLATORQVE.

P V B L I V S Ovidius Naso, Sulmoni, quæ
vrb̄s est in Pelignis, ex equestri Nasonum fa-
milia Mineræ quinquattis natus est 14. Cal.
Aprilis, Hirtio & Pansa Consulibus, Olympi-
ade 184. anno autem ab urb. cond. 711.
Cum fratre natu maiore, Grāmaticæ & Rhe-
toricæ operam dedit, ac, vt patris votis ob-
temperaret, legibus incubuit. Sed patre vita
functo ad humaniores musas redijt, celebra-
rimosq; illorum temporum poëtas sibi con-
ciliauit, Macrum, Ponticum, Propertiũ, Bas-
sum, & Horatium. Vxores tres duxit, quarum
duas repudiavit, cum tertia coniunctissimè
vixit, ex qua duas etiam filias suscepit. Cùm
verò

verò ad Iuliam Augusti filiam sub Corynnæ nomine lasciuas de amoribus elegias scripsisse deprehensus foret, in exilium, annos quinquaginta natus, ab Augusto ipso fuit eiectus, in Pontumq; relegatus. Vbi cum nouem annis tristissimè egisset, vita functus Tomis fuit sepultus anno ab urb. cond. 770. Olympiade 199.

Illius autem hæc sunt opera.

Metamorphoseôn lib. x v.

Fastorum lib. v i.

Tristium lib. v.

De ponto lib. i i i i.

Heroidum epistolæ amatoriar.

De arte amandi lib. i i i.

De remed. amoris lib. i i.

In Ibin.

Consolatio ad Liuiam de morte Drusi.

De nuce.

De medicamine faciei, & alia quædam epigrammata, quæ eius nomine circumferuntur.

I V L I V S H I G I N V S A S T R O -
L O G V S .

I V L I V S Higinus natione Hispanus. Nonnulli Alexandrinum putant, & à Cæsare Romam aduectum, Alexandria capta. Augusti libertus fuit, vixitq; circa 197, Olymp. Studiosè & auidè imitatus est Cornelium Alexandrum grammaticum Græcum. Eum propter antiquitatis notitiam, polyhistorum mul-
ti, quidam historiam vocabant. Præfuit bibliothecæ Palatinæ. Quamplurimos docuit, fuitq; familiarissimus Ouidio Poëtæ & Cl. Licinio Consulari Historico, à quo quoad vixit liberalitate sua sustentatus est, decessit enim admodum pauper. Libertum habuit Iulium Modestum.

HERACLIDES PONTICVS.

HERACLIDES Ponticus Philosophus, Eutyphronis filius, vixit sub Nerone, Olymp. scilicet 199. Athenas concessit. Reliquit ingenij monumenta quæ non extant. Vir fuit mollioris habitus, ita vt pro Pontico Pompeius vocatus sit. Draconem quendam nutruit, quem curauit post mortem eius feretro imponi, vt ad Deos migrasse videretur.

VALERIVS MAXIMVS, PHILOSO-
PHVS, RHETOR, AC
ORATOR.

VALERIVS Maximus ciuis Romanus, Patricio genere natus, omnem pueritiam & magnam adolescentiæ partem literis percipiendis & honestis artibus dedit. Inde sumpta virili toga, se contulit ad rei militaris disciplinam, vbi aliquandiu stipendia fecisse, & in Asiam cum Sexto Pompeio nauigasse dicitur. Vnde reuersus cùm videret se patriæ suæ tam bene dicendo, quàm benefaciendo posse prodesse, à quo incæpto studio eum militiæ gloria detinuerat, eodem regressus statuit vrbis Romæ exterarumq; gentium facta ac dicta memoratu digna, literarum monum

numentis commendare, quod feliciter consecutus est. Floruit circa ducentessimam Olympiadem, Tiberij Cæsaris temporibus, & sub eius imperio hanc scripsit historiam, cuius etiam numen inuocat. Imperatores enim Romani cum virtute sua iuste sancteque, gessissent imperiū, diuino celebrabantur honore, & in Deorum numerum transferebantur. Vnde & Diui sunt appellati. Genus paternum à gente Valeria, maternum à Fabia duxisse fertur.

POMPONIVS MELA GEO-
GRAPHVS.

POMPONIVS Mela Geographus scripsit de situ orbis libros tres. Oriundus fuit ex Mel laria Hispaniæ oppido, vel ex Tariffa, vt alij sentiunt. Sunt qui conijciant eum vixisse circa 202. Olympiadem, temporibus Claudij Imperatoris.

LVCIVS ANNEVS SENECA PHI-
LOSOPHVS PRÆTOR.

LVCIUS Anneus Seneca, natione Hispanus, genere Cordubensis, professione verò Stoicus, non minus vita conspicuus, quàm scientia præclarus extitit. Hic à Cn. Domitio Ænobarbo captus cum duobus fratribus, Iunio Anneo Gallione, & L. Anneo Mela libertate donatus est, & eius suasu Romam se contulit. Vbi tãto in honore ab omnibus habitus est, vt inuidia motus Claudius Imperator eum in Corsicã relegauerit: vbi exul permansit donec Agrippina Neronis mater & Claudij vxor eum coniugi reconciliauit, eiq; Neronẽ erudiendi prouinciam demandauit: apud quem in tanto honore ac opum copia

N 5 vixit,

vixit, vt multorum inuidiam in se excitaret. Tandem verò postquàm Octauia abdicata Pompeiam Sabinam Nero in matrimonium duxit, Seneca, vt sibi à muliere caueret, cui sciebat se valde infensum esse, Imperatorē orauit vt sibi liceret à curia abstinere, quo posset eo pacto valetudini suæ consulere. Quo impetrato per Campaniæ rura & alia loca vrbi adiacentia vagabatur, in qua veluti peregrinatione bonam partem Epistolarum ad Lucilium conscripsit. Prouulgatis verò duabus coniurationibus in Neronem, Antonius Natalis qui alterius conscius erat, vt Neronis gratiam pararet, quòd sciret eum valde Senecæ infensum, Senecam coniuratum nominat. Quo detecto mittitur Granius Sillanus Tribunus prætoriæ cohortis qui Senecæ mortem nunciaret. Philosophus forte an prudēs, ad eum diem ex Campania remearat, quartumq; apud lapidem suburbano rure substiterat, quo quidem propinqua vespere Tribunus venit, & villam globus militū sepsit. Tum ipsi cum Pompeia Paulina vxore & amicis duobus epulanti mandata Imperatoris edidit, & causas mortis patefecit: quibus reprobatis Seneca iniungit Sillano vt hæc Neroni referat:
nempe

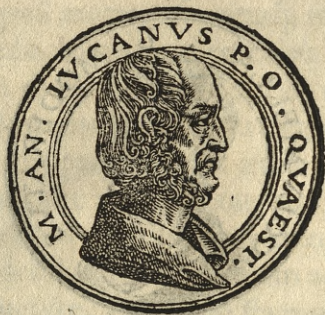
nēpe vt de morte & vita eius ita statueret, vt
sibi placuisset: se nihil habere cur mortē opta
ret, neq; in morte quicquam mali cognoscere
cur vitam desideraret, sēq; iam eo peruenisse,
vt neque pro hac neque pro illa votum vllum
dijs aut hominibus faceret. Vbi hæc à Tri
buno relata sunt, interrogat Nero an Seneca
voluntariam mortē pararet. Tum Tribunus
nulla pauoris signa, nihil triste in verbis eius,
aut vultu depræhensum confirmauit. Ergo re
gredi & indicere mortem iubetur. Reuersus
itaque intromisit ad Senecam vnum ex cen
turiōibus, qui necessitatem vltimam de
nuntiaret. Ille interritus poscit testamenti ta
bulas: ac denegante centurione, conuersus
ad amicos, quando meritis eorum referre gra
tiam prohiberetur, quod vnum iam tandem
& pulcherrimū habebat, imaginem vitæ suæ
relinquere testatur, cuius si memores essent,
bonarum artium famam tam constantis ami
citæ laturos. Simul lacrymas eorum, modò
sermone, modò intentior in modum coër
centis ad firmitudinem reuocat, rogat: Vbi
præcepta sapientiæ? Vbi tot per annos me
ditata ratio aduersum imminentiā? Cui enim
ignaram fuisse sæuitiam Neronis? Neque aliud
super

superesse post matrem fratremq; interfectos, quàm vt educatoris præceptorisq; necè adijceret. His dictis iubet sibi incidi venas brachiorum & crurum vt sanguis largior egrederetur, qui propter longam ætatem in venis congelatus exire non poterat: quo viso rogat Statium vt sibi venenum præparatum daret, quod præ debilitate membrorum ad cor non potuit peruenire. Postremò stagnum calidæ aquæ introijt, respergens proximos seruorum addita voce, Libare se liquorem illum Ioui liberatori. Exin balneo illatus & vapore eius exanimatus, siue vlllo funeris solenni crematur: cum centesimum & decimum quintum ætatis suæ annum excessisset, 12 imperij Neronis, Consf. Paulino & Telesino, anno vrbs 818, Olymp. 211. Fama fuit, Subrium Flauium cum Centurionibus occulto consilio, neq; tamen ignorante Seneca, destinauisse, vt post occisum ope Pisonis Neronem, Piso quoque interficeretur, tradereturq; imperium Senecæ, quasi infonti, claritudine virtutum ad summū fastigium delecto. Scripsit multa opera philosophica, è quibus maxima pars extat.

LVCIVS MODERATVS CO-
LVMELLA.

LVCIUS Iunius Moderatus Columella Gaditanus fuit, M. Columellam patrum habuit. Vixit Claudij Imperatoris temporibus, circa Olymp. 203. Cornelij Celsi & Senecæ coætaneus fuit. Scripsit duodecim de re rustica libros, non minus doctè quam diligenter. De eo autem qui est de arboribus ambigitur. Liber lustrationum sacrificiorumq; priscorum pro frugibus, & libri aduersus Astrologos & Chaldaeos quos se profitetur scripsisse, non extant.

MARCVS ANNEVS LVCANVS POË-
TA, ORATOR, QVÆSTOR.

MARCVS Anneus Lucanus natione Hispa-
nus, patria Cordubensis fuit.

*Corduba me genuit, rapuit Nero: praelia dixi
Quæ gessere pares, hinc socer, inde gener.*

Patrem habuit L. Anneū Melam, qui habi-
tus est Senecæ & Gallionis frater. Eius natalis
traditur anno urbis 790. Olympiade 204.
Conſſ. C. Cæſare Caligula & L. Cæſonio. De-
latus ad urbem in litteris Rhemmium Palæ-
monem, in Rhetoricis Flauium Verginium
præceptores habuit. Condiscipulos Saleium
Baſſum & A. Perſium. Ad quæſturæ dignita-
tem prouectus eſt, & in collegium Augurum
aſcitus beneficio Neronis, in cuius laudem
verſus

versus composuerat, qui tamen postea Poë-
tæ eadem imperavit, Olympiade 211. an-
no urbis 817. Silio Nerua & Attico Vestino
Consulibus. Vxorem habuit Pollam Argen-
tariam. Venarum brachij sectione iuuenis
adhuc moritur, vt qui nondum ætatem tri-
genariam vixisset. Eius extant de bello ciuili
lib. x. carmine compositi. Legitur & hoc in
elogium Lucani:

M. ANNEO LUCANO CORDVBENSI
POETÆ, BENEFICIO NERONIS CÆS.
FAMA SERVATA.

PVBLIVS CORNELIVS TACITVS
EQVES ROMANVS BELGICÆ
GALLIÆ RATIONVM PROCV-
RATOR.

PVBLIVS Cornelius Tacitus sacerdotium quindecimvirale, & præturam sub Domitiano gessit. Sub Adriano principe orator clarissimus, æqualis ac familiaris Plinij iunioris, & Suetonij, Belgicæ rationes procuravit, ad Vespasianos vsque peruenit, ab ijsq; honoribus euectus historiam principum conscripsit ab Augusto vsque ad Adrianũ, quæ quidem ad nos satis mutila peruenit. Hanc non vitas Imperatorum ausus est inscribere, sed tantum annales, quæ medium inter historiam & vitas tenerent. Stylo scribit compresso & eleganti,

ganti, tum arguto & sententioso. In cætera
verò historia aliquantulum sublimior. Scri-
psit & de claris oratoribus: præterea vitam
Agricolæ soceri sui, & de moribus ac situ Ger-
maniæ.

PLINIVS SECVNDVS NOVO-
COMENSIS.

P L I N I V S Iunior sub Nerone natus est,
quo die & anno non constat. Claruit circa
222 Olympiadem sub Traiano. Patria No-
uocomensis fuit, L. Cæcilij filius, & historici
Plinij ex sorore nepos, à quo per adoptio-
nem familiæ eius insertus, auunculi bonis &
studijs alio scribendi genere successit. Præ-
ceptores Fabium Quintilianum, & Nicetem
o sacerdotem

sacerdotem : in Syria Tribunus militum, Euphratem philosophum audiuit. Vbertate Liuiana plerunque capiebatur. Græca in Latium, Latina in Græciam dum transferret, studium suum adolescens intendebat. Puer admodum comœdiam Græcam composuit, elegos & heroicos aliquando pangens : suos etiam hendecasyllabos, quorū libellum emisit, à Græcis probare gloriatur. Integerrimam vitam vixit, non sine summorum virorum exemplo. Anno ætatis suæ vicesimo dicere in foro cœpit, & in senatu plures grauissimas causas egit. Prætor ludos dedit, vix Domitiani callidam immanitatem declinans, cum omnem virtutem excindere conaretur. Ius trium liberorum à Traiano per Iulium Serruanum optimum & exactissimum virū impetrauit : quod quidem ius quale quāq; multiplex sit, consules M. V. Maurum virum profectò diligentissimum, qui de eo librum conscripsit. Cæsaris quæsturam, Tribunatum plebis, Præfecturam ærarij, Æmiliæ viæ, & aluei Tyberis curam, Auguratum, Consulatū summa fama & pari integritate administraui. In Tribunatu militum, & quæstura Calestrum Tironē collegam, in Consulatu & Præfectura

Corn

Cornutum Tertullum sortitus, augurali dignitate Iulio Frontino successit. Ponti & Bithyniæ ad statum ordinandum missus Proconsulari potestate, non minorem prudentiæ gloriam, quàm moderationis & diligentia se cum retulit. Traiano gratissimus & summa cum autoritate, à quo amicis suis honores sæpius impetrauit, sibi verò quot optauerat vnquam. Eorum quæ superius dicta sunt ferè omnia ex his quæ sequuntur inscriptionibus colliguntur.

Comi in exteriori structura templi maximi.

C. PLINIO L. F. OVF. CÆCILIO SECVNDO COS. AVG. CVRAT. TIBER.

*Ex Ousemin
tribus.*

Mediolani in æde diui Ambrosij in arca lapidea ex tabulis confractis.

C. PLINIUS L. F. OVF. CÆCILIVS AVGVSTVS LEGAT. PRO. PRÆ. PROVINCIÆ PON. CONSVLARI POTESTATE. IN EAM PROVINCIAM ET IMP. CÆSAR NERVA TRAIANO AVG. GERMAN. CVRATOR ALVEI TYBERIS ET RIPARVM ET PRÆF. ÆRARI SATVRNI PRÆF. ÆRARI MIL.

O 2 QVÆS

QVÆSTOR IMP. SEVIR EQVITVM
 TRIB. MILIT. LEG. VI. GALLICÆ X.
 VIR. S. LITIB. IVDICAND. ADIE-
 CTIS THERM. IN ORNATVM H-S.
 CCC. ET HOC AMPLIVS IN TVTE-
 LA. H-S. CC. T. FL. ET. IN LIBERA-
 TOR. SVORVM NOMIN. H-S. XVIII.
 LXVI. D. CLVI. REI INCREMENT.
 POSTEA AD EPVLVM PLEB. VRBAN.
 VOLVIT PERTINERE HOC AM-
 PLIVS DEDIT IN ALIMENTA PVE-
 RORVM ET PVELLAR. PLEB. VR-
 BAN. H-S. CCC. IN TVTELAM BY-
 BLIOTHECÆ H-S. C.

In semidiruta æde diui Iuliani apud Fe-
 gium agri Mediolan.

C. PLINIO L. F. OVF. CÆCILIO SE-
 CYNDO COS. AVGVR. CVR. ALV. TIB.
 ET CLOAC. VRB. PRÆF. ÆR. SAT.
 PRÆF. ÆR. MILI. Q. IMP. SEVIR EQ.
 R. TR. M. LEG. VI. GAL. VIRO ST. LIT.
 IVD. FL. DIVI. T. AVG. RCELIENS.

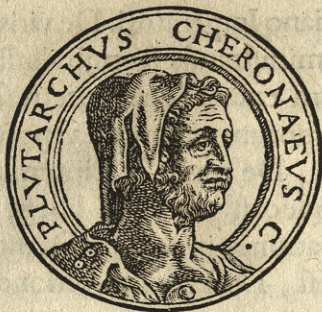
In sigillo quadriga vsus est. Diuitias, quas pa-
 trimonijs & honestis hæreditatibus largas
 comparauerat, liberaliter dispensauit. Nam

& nu

& nutrix eius, & Quintilianus præceptor ac interdum quamplurimi munificentiam Plinij sunt experti. In municipio suo bibliothecam dedicauit, & annuos sumptus in alimenta ingenuorum pollicitus erogauit, tertiamq; salarij partem publico præceptori obtulit. Romanum & Firmum censu equestri iuuit. Caninium ad bonas artes reuocauit. In agendis causis abstinuit non modò pactione, dono, munere, verùm etiam xenijs. Laurentinum rus, & alterum in Tuscis, quibus mirè affiebarur, epistolis celebrauit. De multis autem quas iuxta Larium possedit villas, dilexit in primis, quam ferè in plano conditã Comœdiam, & quam Tragœdiam vocat, quia in edito sita est. Romæ habitauit in Esquilij. Vxores duas habuit: posteriorem nomine Calpurniam, Calpurnij & Pompeiæ Celerinę filiam, cum qua iucundissimè, quamuis sine prole, vixit, quamq; studiorum eius ministram quidam testantur. Ex doctissimis amicorum referam Virginium Rufum, Vescritium Spurinam, Silium Italicum, Pompeium Saturninum, Valerium Martialem, Cornelium Tacitum, Suetonium Tranquillum, Voconium Romanum, Antoninum: Martialem etiam

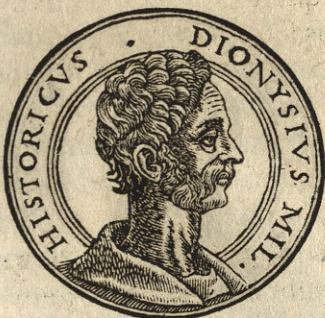
viatico secedentem prosequutus, Tacitum
 vt rectorem & magistrum suscipiens, Tran-
 quillum contubernalem suum fouens & or-
 nans. Fuit illi cum Aristone, Cornelio, Fron-
 tino, Neratio, Arriano iurisconsultis amicitia
 summa. Ex libertis perdilectos habuit Zo-
 finum, & Eucolpum. Gloriæ appetens, &
 immortalitatis summus aucupator fuit: quod
 reliquum temporis dabatur à rebus civilibus
 & domesticis, id totum studijs impertiens,
 quorum varijs generibus nullius satis confi-
 sus experiebatur. Nam præter iudiciales qui-
 bus Demosthenem imitabatur, demonstra-
 tivas scripsit orationes, historias incertum.
 Hunc potissimū crediderim Fabium per ista
 ” demonstrasse, Sunt hodie summa, quibus il-
 ” lustratur forum, ingenia: Nanque & consum-
 ” mati iam patroni veteres æmulantur, & eos
 ” iuuenum ad optima tendentium imitatur ac
 ” sequitur industria. Nullum emendandi genus
 omittebat, ac primū quæ scripserat secum
 ipse pertractabat, deinde duobus aut tribus
 legebat, mox alijs tradebat annotanda, no-
 tasq; eorum, si dubitabat, cum vno rursus aut
 altero pensitabat, nouissimè pluribus recita-
 bat. Scripsit libros epistolarum sex, Panegy-
 ricum

ricum Traiano Imperatori. De viris in re militari & administranda Repub. illustribus. Et hæc quidem extant: quæ autem sequuntur iniuria temporum perierunt. vtpote Tragœdia Græca, De maris Icarij tempestatibus elegi, Hendecasyllaborum liber, Demonstratiuæ orationes in quibus Demosthenem sequutus est, De Heluidij vltione libri aliquot.

PLVTARCHVS CHERONÆVS.

PLV TARCHVS Cheronæus ex Bœotia clarus habetur Olympiade 224. Præceptor fuit Traiani Imperatoris, ad quem eius extat epistola. & à quo honorem Consularem, ac potestatem, nequis per Illyriam magistratuū absque illius consilio quicquam ageret accipit. Extant eius multa opera multis in locis mutila, quæ in duo digesta sunt volumina, quorum quidem vnum parallela, hoc est, illustrium virorum vitas, alterum verò moralia complectitur.

DIONYSIVS MILESIUS
HISTORICVS.

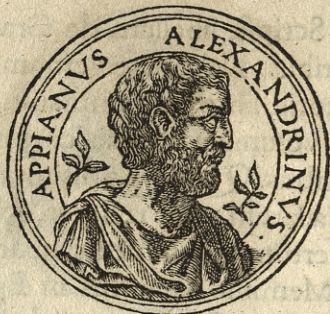
DIONYSIVS Milesius historicus vixit circa Olympiadem ducentessimam vigesimam quartam. Scripsit autem de rebus gestis post Darium libros quinque, Descriptionem orbis, Persica sermone ionico, Troicorum libros tres, Mythica, Syclum historicum. Is admodum acceptus fuit Adriano principi, à quo & Satrapes factus est, adscriptusq; inter equites fuit.

CAIVS SVETONIVS TRANQVIL-
LVS HISTORICVS.

CAIVS Suetonius Tranquillus patrem habuit Suetonium, cognomento Lenem, tertiæ decimæ legionis tribunum, & Augusticlauium, qui interfuit bello Othoniano. A patre filius Tranquilli cognomen accepisse creditur. Nam cum ille lenis sit cognominatus, hic eodem significato, non eodem verbo dictus est Tranquillus. Floruit Olympiade 224 sub Adriano, utpote illius magister epistolarum: verum fortuna, quæ lubrica est, refragante, successor ei mox datus, quod apud Sabinam Imperatoris vxorẽ familiaris egisse ferebatur, quàm reuerentia domus aulicæ postulare. Vfus est contubernio Plinij posterior

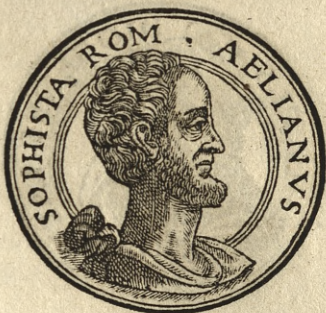
sterioris. Scripsit libellum de Grammaticis
& Rhetoribus. De genere vestium, & de lu-
brica historia libros concinnauit. Compo-
suit etiam volumina de vitijs corporalibus, &
de prætoribus: Quodq; potissimum est, duo-
decim Cæsarum vitas reliquit, opus emun-
ctum, refertumq; eruditione haudquaquam
triuiali. Meminit Ausonius in Epistolio ad
Paulinum trium Caij Suctonij de Regibus li-
brorum.

APPIANVS ALEXANDRINVS.

APPIANVS Alexandrinus vixit temporibus Adriani principis. Composuit xxii . libros historiæ Romanæ quorum tantummodo extant vndecim. Bellorum Ciuiliū lib. v. Parthicus, Celticus, Mithridaticus, Syrius, Ilyrius, & Lybicus.

A
Oly
mar
eleg
psit
litan
auc

ÆLIANVS SOPHISTA RO-
MANVS.

AELIANVS Sophista Romanus floruit Olymp. 225. Maximè laudatur, quòd Romanus homo tam probè atticissauerit, tamq; eleganter peregrinam vocè retinuerit. Scripsit de animalibus, de varia historia, de re militari, quæ omnia ad nos peruenerunt. Fuit auditor Pausaniæ sub Adriano principe.

DIOGENES LAERTIVS HISTORI-
CVS CLARISSIMVS.

DIOGENES dictus est Laertius à Laerte oppido Ciliciæ. Quo tempore vixerit non constat. Colligitur tamen eum Plutarchi temporibus emicuisse, vel paulo post. Cum enim multos autores citet, nullum Plutarcho recentiorem allegat. Opus eius declarat hominem fuisse magna veterum autorum copia perbel-
lè instructum, in quibus citandis nequaquam indiligens est. Quamquam videtur plus studiij adhibuisse in congerendo, quàm in eligendo. Præter vitas Philosophorum, scripsit & Pammetron librum, qui non extat.

PA
fran
stica
ne l
eruo
& el
dian
mit
secu
quo
spar
lior
cui
cite

PANTHERVS PHILOSOPHVS
STOICVS.

PANTHERVS Philosophus Stoicus, ad nostram religionem conuersus, scholæ ecclesiasticæ Alexandrinæ præfuit, quæ institutione Marci euangelistæ ad sacrorum librorum eruditionem introducta fuit, tanta & doctrinæ & eloquentiæ fama, ut à legatis petitus in Indiam à Demetrio tum præfule Alexandrino mitteretur, unde reuersus euangelium Petri secum attulit Hebræis conscriptum literis, quod Bartolemæus Apostolus in eâ regione sparserat. Scripsit nonnulla, quamquam utilior docendo quàm scribendo visus est. Emicuit sub Seuerò & Caracalla principibus, circiter 248. Olympiadem.

DION CASSIVS HISTORICVS.

DION Cassius historicus Aproniani filius Africam, Dalmatiam, Pannoniam, & Ægyptum prouincias obiuit, prætor à Pertinace designatus fuit, primò Consul 252. Olymp. anno vrb. 981. cum collega Alexandro. Secundò verò Olymp. 267. anno vrbis 1044. cum collega Tiberiano. Scripsit historiam Romanā sub Alexandro Seuero libris VIII. per decades diuisis: gesta itidem Traiani, & Arriani Philosophi vitam: item, Persica, Getica Enodia, quorum quidem multa desiderantur, & ea quæ extant admodum mutila sunt.

A
Oly
cuit
ni, &
cipu
mer
rus,

ÆLIUS SPARTIANVS HISTORICVS.

AELIUS Spartianus historicus circa 267. Olymp. tēporibus Diocletiani Augusti emicuit ad quem etiam vitas imperatorū Adriani, & Ælij Veri scripsit. Aliorum enim principum historiæ ab eo conscriptæ, quorum meminit in præfatione de Ælio Vero dicturus, nihil amplius extat.

LVCIVS COELIVS LACTANTIVS
FIRMIANVS RHETOR.

LACTANTIVS Firmianus, Arnobij discipulus, Crispi Constantini filij in Gallia præceptor, vixit circa 270. Olymp. Nicomediæ Rhetoricam docuit: ac penuria discipulorum ad scribendum se contulit. Hæc autem eius scripta extant:

Diuiinarum institutionum, lib. v. l.

De Ira Dei, lib. i.

De Opificio Dei, lib. i.

Epitome acephalum in libros suos.

Phœnix.

Carmen de dominica resurrectione.

Carmen de passione Domini.

EVSEBIVS PAMPHILVS CÆSARÆ
PALESTINÆ PRÆFECTVS.

EVSEBIVS Cæsareæ Palestinæ Episcopus, floruit anno CHRISTI 320. sub Constantino magno, (qui cœpit regnare Olympiade 271, anno Christi 310, mundi 4272, ab vrbe condita 1060) & sub Constantio. In diuinis scripturis studiosissimus fuit, & bibliothecæ diuinæ cum Pamphilo martyre diligentissimus peruestigator, cuius ob amicitiam ab eo cognomentum sortitus est. Edidit euangelicæ demonstrationis lib. xx. Euangelicæ præparationis lib. xv. Theophaniæ lib. v. Ecclesiasticæ historiæ lib. x. Chronicorum canonum omnimodam historiam, & eorum epitomen. Euangeliorum diaphoniam.

In Esaïam lib. x. Et contra Porphyrium, qui eodem tempore scribebat in Sicilia, vt quidam putant, lib. x x x. Topicorū lib. i. Apologia pro Origene lib. v i. de vita Pamphili lib. i i i. De martyribus alia opuscula: & in c l. Psalmos eruditissima commētaria. Scripsit patrū iussu symbolum Nicenum. ad Marinum librum de duobus in ecclesia Christi viuendi generibus.

I A M B L I C H V S P H I L O S O P H V S
P Y T H A G O R I C V S .

IA M B L I C H V S Pythagoricus philosophus è Chalcide Syriæ, fuit Porphyrij discipulus, Constantini magni tempore. Adeò profecit vt secundas post præceptorem Romæ obtineret, nec ab eo quicquam differre videretur doctrina, nisi quòd ille melior facilitatè candoreq; orationis, hic paulo durior habebatur: ac, vt de Xenocrate Plato dicebat, venerè dicendi carebat. Moribus adeò probatus, vt eius vitæ abstinencia modestiaq; ea tempestate cognita fuerit. Extat libellus eius de mysterijs Ægyptiorum, Chaldæorum, & Assyriorum.

ÆLIVS DONATVS GRAM-
MATICVS.

AELIUS Donatus Grāmaticus præceptor
diui Hieronymi, floruit circa 274 Olympia-
dem sub Constantino. Scripsit artem, com-
mentaria Grāmatica, libellum de octo par-
tibus orationis, libellum de literis & syllabis
earumq; accidentibus, argumenta in Publii
Ouidij fabulas, annotationes in Terentium,
commentaria in Vergilium, vitam Terentij
& Vergilij Maronis.

DECIVS AVSONIVS EPISCOPVS
BURDEGALENSIS.

DECIVS Ausonius genere Gallus, patria Burdegalensis fuit. Vixit, imperantibus Valentino & Valentiniano Augustis, quibus ob ingenium & excellentē doctrinam magnopere acceptus fuit: sed longe nobilior factus est sub Gratiano Cæsare Valentiniani filio, quem in Latinis literis atque honestis disciplinis magna diligentia erudiuit. Parentem habuit nomine Ausonium, professione medicum, multisq; ac varijs artibus illustratum. Consul fuit patrocínio Cæsaris Gratiani, anno ab vrbe condita 1133, Olymp. 290. Librum epigrammatū magna ex parte à Græcis acceptum, in Latinos numeros conuer-

tit, mira elegantia pariq; ingenio. Fuit enim
 Græcè ac Latine peritissimus. De ijs item
 vrbibus scripsit, quæ nobiliores atque clario-
 res habebantur, vario & multiplici genere
 carminum. Puellam nomine Bislulam multis
 carminibus celebravit. Fluvium Mosam ele-
 ganter descripsit. Libros fastorum absoluit,
 opus magni laboris ac multarum vigiliarum.
 Familiariter vsus est Tetradio Gallo, Paulino
 poëta, & Hesperio. De obitu ipsius nihil certi
 habetur.

CLAUDIANVS POËTA
ÆGYPTIVS.

CLAVDIVS Claudianus poëta insignis, Archadij & Theodosij temporibus floruit: patria fuit Alexandrinus, nobilissima vrbe Ægypti: quidam Florentinum faciunt, parum diligenter obseruantes veterum commentarios. Autores quippe Græci, qui de Poëta Claudiano meminerunt, Alexandrinum eum appellant. cui sententiæ ipsemet adstipulatur, dum Nilum suum vocat, vt nihil prætereà dubitari possit Alexandriam ei patriam fuisse. Ingenio excellenti fuit, maximèq; apto ad cæmen componendum. Opera illius satis nota sunt, sed præcipuam laudem iudicio multorum sibi vindicat his car-

minibus, quibus Principes viros summis laudationibus seu Panegyricis extulit. De raptu Proserpinæ lib. iiii. scripsit, in Ruffinum libros duos: De bello Gildonico librum vnum: Epithalamium in nuptijs Honorij & Mariæ. Panegyrici libros septem: in Eutropiū libros duos: De bello Getico librum vnum: & epigrammata quædam. Augustinus & alij veteres eius ingenium atque eruditionem plurimum commendant. Probum, Probinū & Olibrium viros Cōsulares in magna habuit veneratione. Gennadium præterea, Honorium, Stiliconem, ac Manlium Theodorum singulari studio, incredibiliq; diligentia profecutus est, quod libelli de illorum laudibus à se compositi, satis testantur. De obitu ipsius nihil apud veteres autores legimus.

BEMARCHIVS SOPHISTA.

BEMARCHIVS Cæsariensis Cappadociae
sophista, scripsit res gestas Constantini prin-
cipis libris decem, præterea declamationes
quasdam & orationes.

BLONDVS FLAVIVS FOROLIVIEN-
SIS HISTORIOGRAPHVS.

BLONDVS Flavius Forliuiensis, Eugenij
quarti Pontificis Secretarius, vixit anno Chri-
sti Do. 1435. Is, quanquam non admodum
cultus, non paruum tamen historię attulit ad-
iumentum. Extant eius de Roma triumph.
lib. x. Romę instauratę lib. i. iii. Italia instau-
ta, Historiarũ ab inclinãte imperio li. x x xi.
& alia quędam. Moritur sub Pio summo Pon-
tifice. Circumfertur hoc de eo epitaphium,

*Hic situs est Blondus Priami cui forma, Catonis
Vita, Titi Liuij fama decusq; fuit.*

*Coniuncta est sancto coniunx pia Paula marito,
Faminei sextus gloria vt ille virũ.*

Quorum Deus Vtr. Phil. 3. 19.
Descendit ad inferos. Eph. 4. 9.
Antichr iā ne Di. Mado. 1 Ioan. 4. 3.

Ich erfanne mich, daß ich für mich leiden,
ich erfüllen in meinem Leiden, was
von dem Leiden des Erlösers noch
abgeht an meinem Leiden, wofür die
Kirche ist. Coloss. 1. 24.

1
2
3
4
5
6

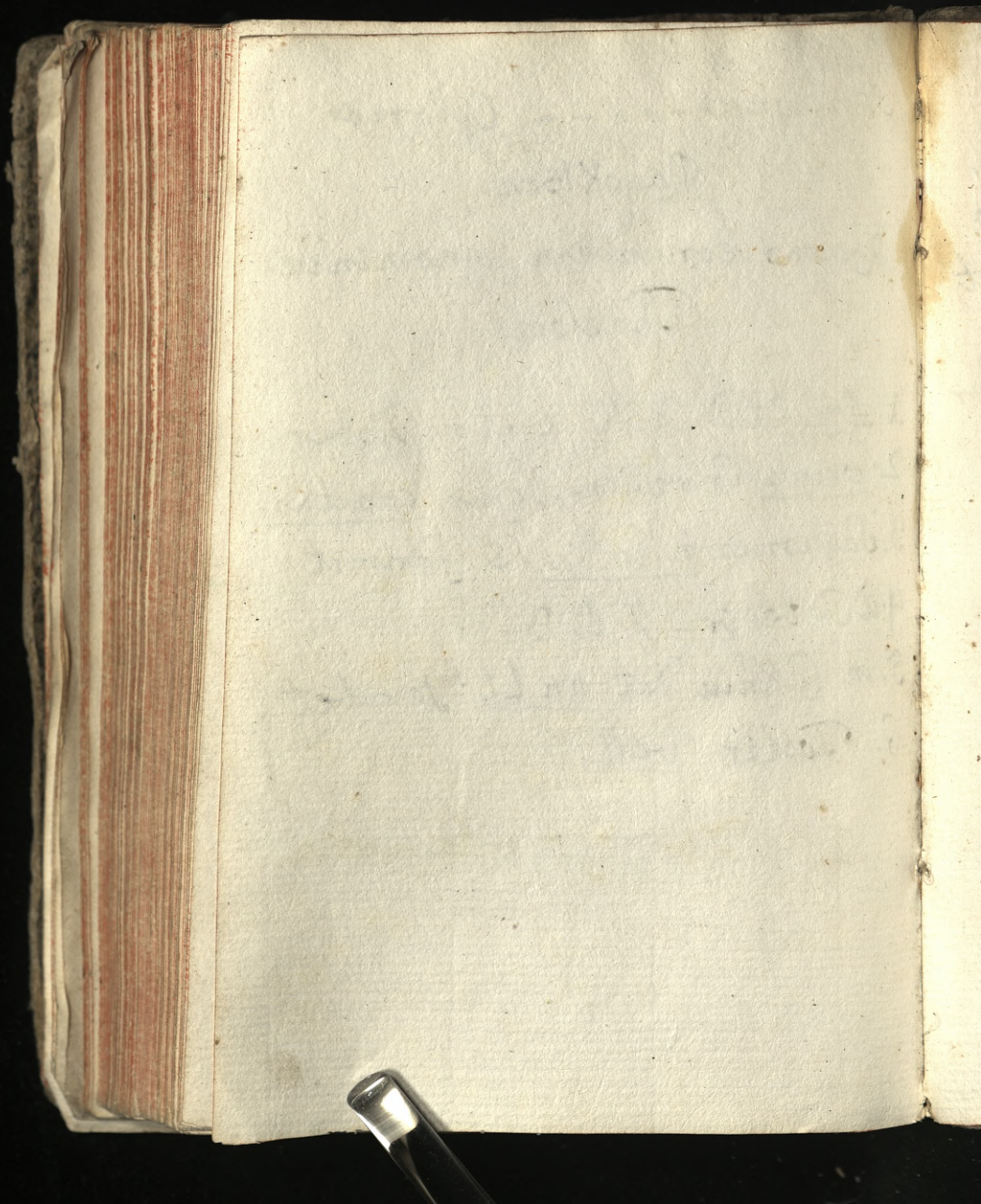

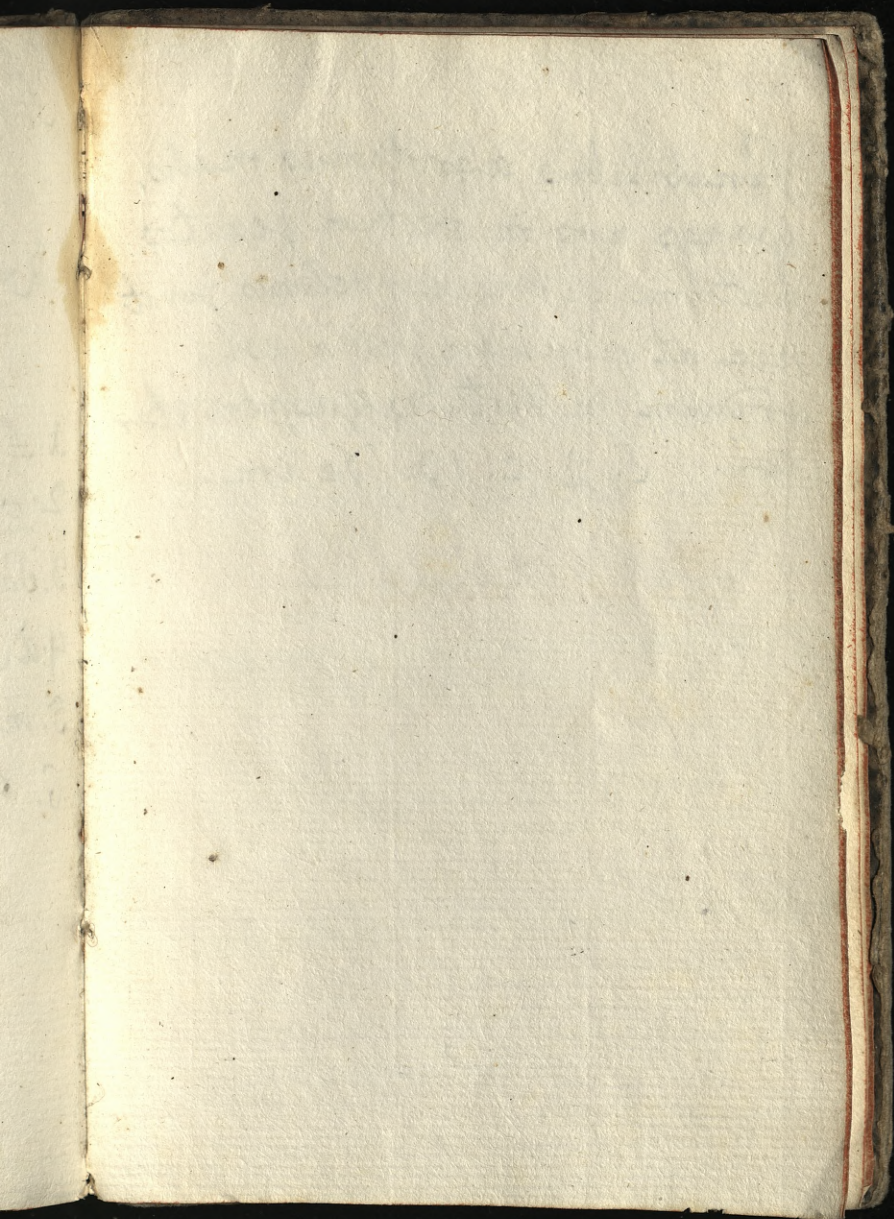
Antiqua ----- Gloria
Ragoktson.

Reuens eorumdem ignominia
Thaelson.

1. Azqafitin Cakk: geset im Tosber.
2. Occup Ceverien, Safisa coactus.
3. Sagurnes in Ecclia, & farimit
4. à Ceteris - 7 BB.
5. in Cakhin dat nn Ll: Savubet.
6. Tosbir bell.

20. Febr 1790 vita functus.

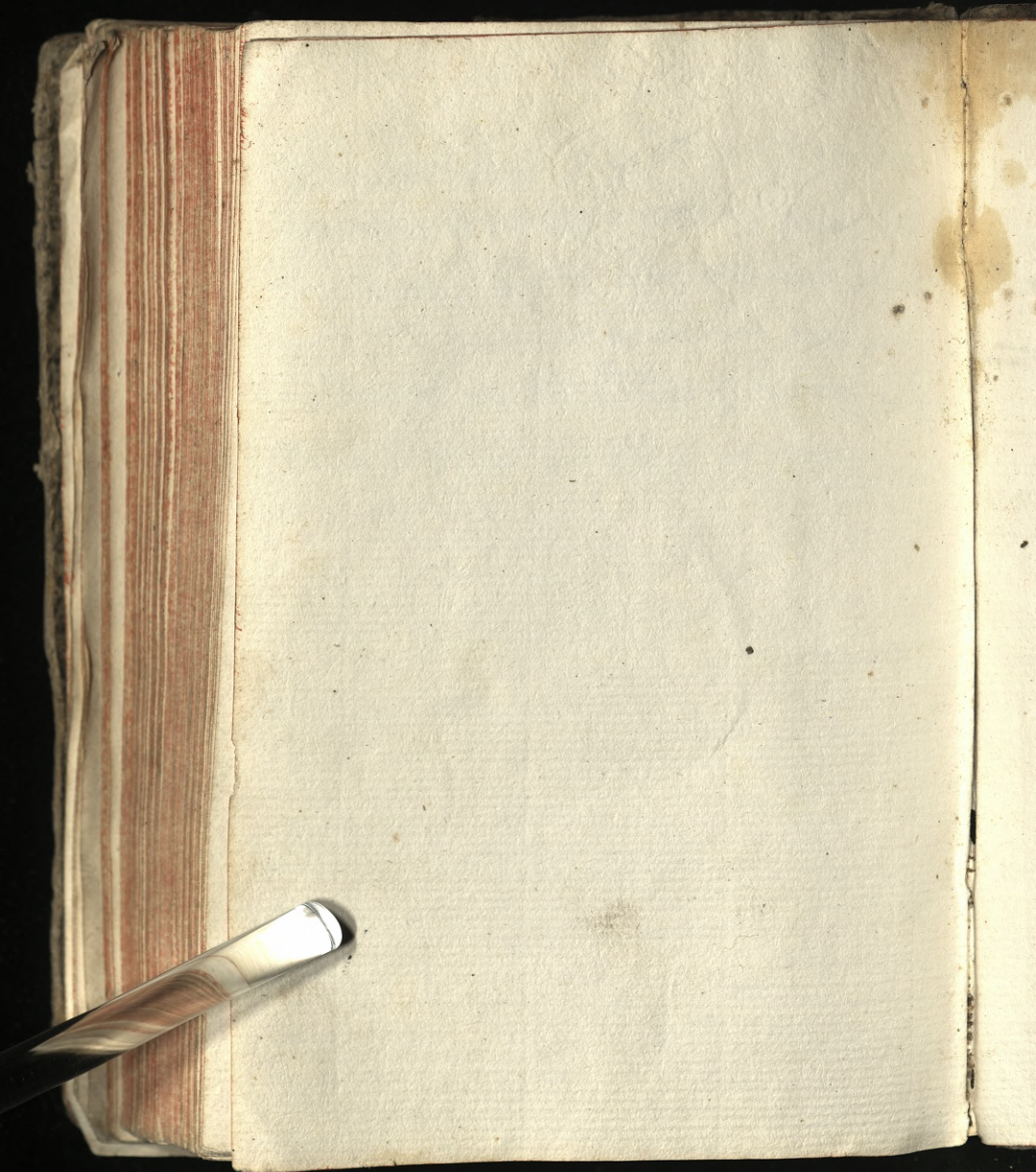

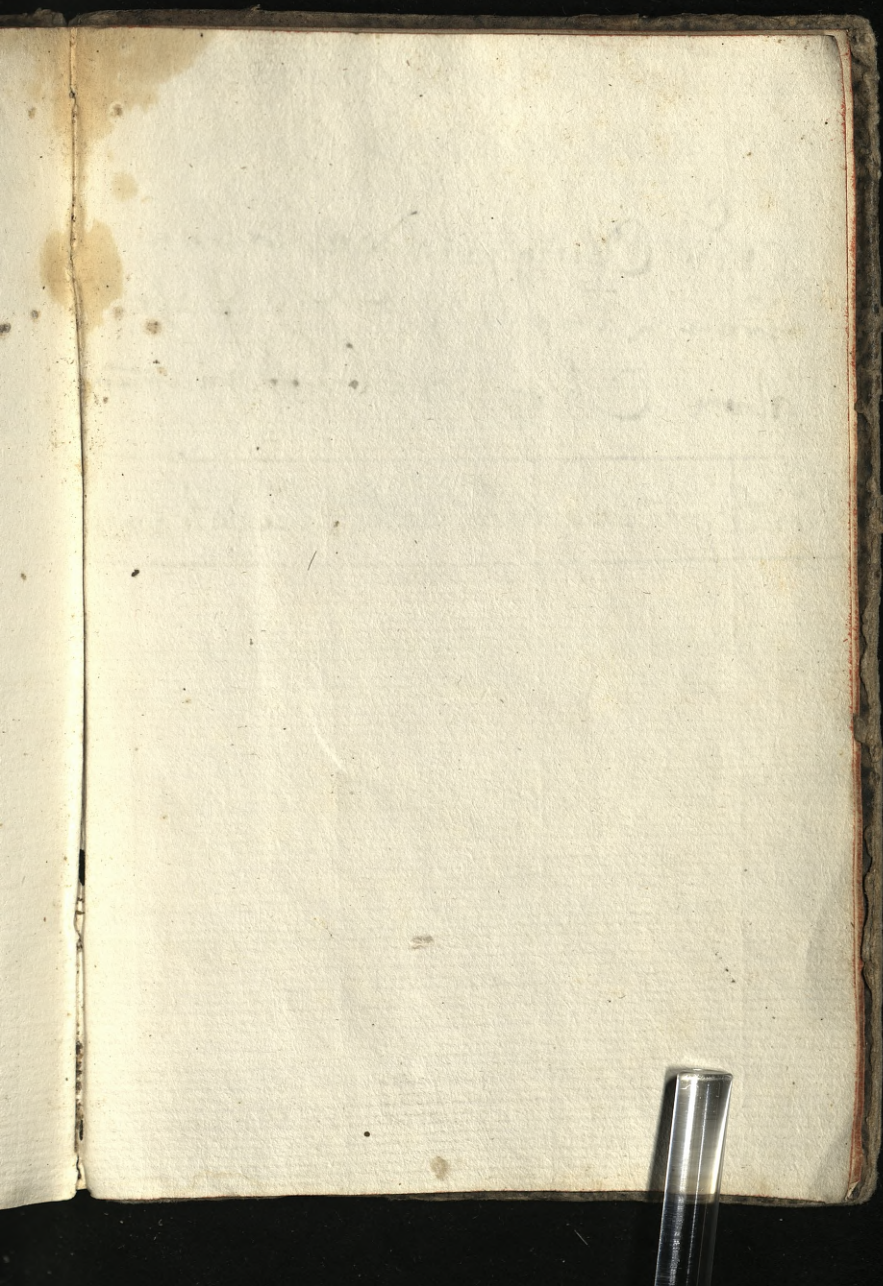

Sanabilibus agrotamus malis,
ipsaq; nos in rectum genitos
natura, Remendari velimus, jurat,
nec, ut quibusdam dictum est,
arduum in Virtutes, & asperum iter
est. L. 2. c. 19. De ira.

plano adveniuntur.

lis,
tos
uvrat,
iter

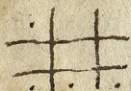

Ein Olympiaden haben
ihren Anfang 776 Jahr
vor Chr. gehabt gemessen.

Porta patens esto, nulli claudatur honesto

Porta

a. a. a.
H. . n. r. p. r.

38 Longitudinis
41 Latitudinis

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

14099

